

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION

D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.

DESTINEE AU PERSONNEL

N° 7

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

DECEMBRE

1968

ΚΑΛΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

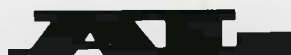

ΚΑΙ
ΕΥΤΙΧΙΣΜΕΝΟΙ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ
ΧΡΟΝΟΣ

JOYEUX NOËL
ET MEILLEURS
SOUHAIATS POUR LA
NOUVELLE ANNÉE

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

No 7
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1968

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 7
DECEMBRE 1968

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	Σελίς Page	SOMMAIRE
Μήνυμα τῆς Α.Ε. τοῦ Πρέσβεως τῆς Γαλλίας	4	Message de S.E. l'Ambassadeur de France
Μήνυμα τοῦ Γρ. Α. Πανᾶ	6	Message de Monsieur Gr. A. Panas
Μήνυμα τοῦ κ. J. Marchandise	8	Message de Monsieur J. Marchandise
Λεβάδεια	9	Levadia
Ποιὸς εἶναι ποιὸς στὰ Ἴσπρα Σπίτια	16	Qui est qui à Aspra Spitia (en grec)
Ἡ ἑορτὴ τῆς Ε.Β. Ἀεροπορίας	17	La Fête de l' Aviation Hellénique
Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου	18	La Fête du 28 Octobre
Πρώτη Γεωργικὴ Ἐκθεσις Λεβαδείας	20	1ère Exposition Agricole de Levadia
Ἀντιγριππικὸς Ἑμβολιασμὸς	22	Vaccination Antigrippale
Χριστούγεννα καὶ Πρωτοχρονιὰ (γαλλ.)	23	De Noël au Jour de l'An
Ἡ Σταχομαζώχτρα	25	Conte de Noël (en grec)
Οἰκογενειακὰ καὶ ἄλλα	28	Nouvelles de la famille
Ἡ λέσχη μας "Μεδεῶν"	30	Le Club «Médéon»
Τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων	32	Assurance sociale (en grec)
Τὸ Χριστουγεννιάτικο Δένδρο	33	L'Arbre de Noël
Σταυρόλεξο	34	Les mots croisés (en grec)

Ἑπεύθυνος Συντάξεως : Γιάννης Βασιληᾶς
Σκίτσα : Παν. Λαμπίρη
Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως : "ΤΡΙΤΩΝ",
Σύμβουλοι Διαφημίσεων καὶ Δημ. Σχέσεων
Σόλωνος 20, Ἀθήναι - Τηλ : 628.921

Rédacteur : Jean Vassilias
Dessins : P. Lambiris
Mise en page et impression : «TRITON»
Agence de Publicité et de Relations Publiques
20, rue Solonos, Athènes - Tél : 628.921

Στὸ ἐξώφυλλο : Ἡ Γέννησις. Εἰκὼν 17ου αἰῶνος.
Μουσεῖον Μπενάκη.

1ère couverture : La nativité. Icône du 17 ème. siècle.
Musée Benaki.

MHNYMA

ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ

ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ

JACQUES BAEYENS

ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

MESSAGE

DE SON EXCELLENCE

MONSIEUR

JACQUES BAEYENS

AMBASSADEUR DE FRANCE

Γιὰ μένα — έναν “ἀθεράπευτον” λάτρη τῆς πέννας — εἶναι ἰδιαίτερα εὐχάριστο νὰ ἀνταποκριθῶ στὴν ἐπιθυμία τοῦ Γενικοῦ σας Διευθυντοῦ κ. Massol καὶ νὰ ἀπευθύνω αὐτὲς τὶς λίγες γραμμὲς πρὸς τὴν “ΑΛ-Ἐπιθεώρησιν”, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς κυκλοφορίας τοῦ εἰδικοῦ τεύχους τῆς Πρωτοχρονιάς. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς ἐκπροσώπου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα, χαίρομαι ἐπίσης διαπιστώνων τὸ ἀξιοσημεῖωτο ἔργο, ποὺ συνετελέσθη σὲ τόσο λίγο χρόνο ἀπὸ τὴν Ἑταιρία σας καὶ ἀπὸ ὅλους ἐκείνους ποὺ τὴν ὑπηρετοῦν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς γεννήσεώς της μὲ τὴν ἰκανότητα καὶ ἀποτελεσματικότητα.

Στις 7 Ἀπριλίου 1963 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Ἑργοστασίου Ἁγίου Νικολάου καὶ ἡ πρώτη μου ἐπίσκεψις σ’ αὐτὸν τὸν τόπο χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν μῆνα Μάρτιο τοῦ 1964. Ὑστερα ἀπὸ τρία μόλις χρόνια ἐπραγματοποιήθη ἡ ἑναρξὶς λειτουργίας τοῦ Ἑργοστασίου καὶ στὶς 13 Ἰουνίου 1966 ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς “Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος”. Αὐτὰ τὰ λίγα χρόνια ἔμελλον νὰ ἰδοῦν νὰ συντελοῦνται βαθεῖες μεταβολὲς στὶς ἀκτὲς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ σ’ ἓνα πλᾶισιο ἀκόμη ἀγροτικό.

Σ’ αὐτοὺς τοὺς τόπους, ὅπου ἄλλοτε βασιλεῦε ὁ θεὸς Ἀπόλλων μόνος κυρίαρχος, οἱ δυνάμεις τοῦ σύγχρονου κόσμου, ποὺ εἶναι ἡ Βιομηχανία, ἡ Τεχνικὴ καὶ ἡ Πολεοδομία, τὸν διεδέχοντο ὡς πολὺ ἀνώτερες πλέον, σεβόμενες ἀπολύτως τὰ λείψανα τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ παρελθόντος.

Ἐνα ἐργοστάσιο ἀλουμίνας μὲ ἐτησίᾳ παραγωγὴ ἄνω τῶν 250.000 τόννων καὶ ἓνα ἐργοστάσιο ἀλουμινίου μὲ ἐτησίᾳ παραγωγὴ 75.000 τόννων — τὰ ὁποῖα ἀπήτησαν μιὰ ἐπένδυσι 140 ἑκατομμυρίων δολλαρίων — μιὰ καινούργια πολιτεία, τὰ Ἀσπρα Σπίτια, ποὺ συγκεντρώνει μιὰ ἀνθρώπινη κοινότητα ἄνω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων, ἀντιμετώπιζαν καὶ προσπαθοῦσαν νὰ λύσουν τὰ πάσης φύσεως προβλήματα, ποὺ δημιουργεῖ στίς ἡμέρες μας ἡ δόσκολη μετάβασι ἀπὸ μιὰ οἰκονομία παραδοσιακὴ σὲ μιὰ οἰκονομία βιομηχανικὴ, ἀνοικτὴ στὴν διεθνὴ ἀγορά.

Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἄργησαν νὰ φανοῦν καὶ

C’est pour moi, manieur impénitent de la plume, une tâche agréable que d’accéder à la requête de votre Directeur Général, M. MASSOL, en adressant ces quelques lignes à «AL-REVUE» à l’occasion de son numéro spécial de fin d’année. Mais, en ma qualité de représentant de la République Française en Grèce, c’est aussi une joie de constater l’oeuvre remarquable accomplie en si peu de temps, par votre Société et par tous ceux qui la composent depuis sa naissance avec autant de compétence que d’efficacité.

Le 7 avril 1963 était posée la première pierre de l’Usine de Saint-Nicolas et ma première visite dans ce haut-lieu remonte au mois de mars 1964. Trois ans plus tard à peine le démarrage en était assuré et, le 13 juin 1966, avait lieu l’inauguration solennelle d’«ALUMINIUM DE GRÈCE». Ces quelques années devaient voir s’accomplir sur les rivages du Golfe de Corinthe et dans un cadre naguère encore agreste, de profonds bouleversements.

En ces lieux où jadis le Dieu Apollon régnait seul en maître, ces puissances du monde moderne que sont l’Industrie, la Technique et l’Urbanisme lui succédaient, désormais souveraines, tout en respectant les vestiges de ce merveilleux passé.

Une Usine d’alumine d’une capacité annuelle de plus de 250.000 Tonnes et une Usine d’aluminium d’une capacité annuelle de 75.000 Tonnes qui avaient nécessité un investissement de 140 millions de dollars, une ville nouvelle, ASPRA SPITIA, groupant une communauté humaine de plus de deux mille personnes, affrontaient et tentaient de résoudre les problèmes de tous ordres que pose de nos jours le difficile passage d’une économie traditionnelle à une économie industrielle ouverte sur le marché international.

Les résultats ne se sont pas faits attendre

από χρόνο σε χρόνο βάδισαν με αυξανόμενον ρυθμό, όχι μόνον στο καθαρώς τεχνικό επίπεδο της οικονομίας, αλλά επίσης και στον ανθρώπινον και κοινωνικόν τομέα της συνεργασίας μεταξύ δύο χωρών και μεταξύ δύο λαών.

Στόν καθαρών τεχνικόν τομέα ή δημιουργία της Α.Ε. Άλουμίνιον της Ελλάδος επιτρέπει τόν μετασχηματισμόν ενός άκατεργάστου προϊόντος, τού βωξίτου, σε ένα περιζήτητο μέταλλο, τού όποιου ή αξία δεκαοκταπλασιάζεται. Τό άλουμίνιον περιλαμβάνεται πλέον μεταξύ τών τριών κυριωτέρων έθνικών εξαγωγικών προϊόντων μετά τόν καπνό και τό βαμβάκι και τό προϊόντα, πού εξέγγαγε ή Έταιρία κατά τό 1967 άπετέλεσαν τό 40% τών εξαγωγών βιομηχανικών προϊόντων και άπέφεραν στο έλληνικό Θησαυροφυλάκιο μιá καθαρή συναλλαγματική ώφέλεια της τάξεως τών 480 εκατομμυρίων δραχμών. Έξ άλλου 90 εκατομμύρια δραχμές διετίθεντο κάθε χρόνο ως μισθοδοσία από την Έταιρία σας και συνέβαλλον στην άνύψωση τού βιοτικού επιπέδου και κατά γενικώτερον τρόπο στην κοινωνική πρόοδο της περιοχής.

Όμως, ή Α.Ε. Άλουμίνιον της Ελλάδος είναι επίσης ένα ζωντανό παράδειγμα συνεργασίας μεταξύ δύο χωρών και μεταξύ δύο λαών, πράγμα πού για μένα άποτελεί εύλογη αίτια ίκανοποίησεως και υπερηφάνειας. Σύμφωνα με την υποχρέωσιν πού είχε αναλάβει βάσει της Συμβάσεως πού υπέγραψε με την ελληνική κυβέρνησιν στις 27 Αυγούστου 1960, ή Γαλλία ανέλαβε νά εξασφαλίση την επαγγελματική και τεχνική εκπαίδευσι πολυαρίθμων έλλήνων μηχανικών, στελεχών και τεχνικών, με σκοπό νά προαγάγη και νά επισπεύση τόν ταχύ εξέλληνισμό της Έταιρίας σας.

Στό προσωπικό, πού προσελήφθη και εξεπαιδεύθη κατ' αυτόν τόν τρόπο, προσεφέρθησαν πολυάριθμα και σημαντικά μέσα για την κοινωνική διαβίωσί του. Ο οικισμός τού Αγίου Νικολάου και τών Άσπρων Σπιτιών κατεσκευάσθη μέσα στους έλαιώνες και στις άκρογιαλιές τών βαθυγάλων όρμων τού κόλπου της Άντικύρας, άπέναντι από τό ένίοτε χιονισμένα βουνά της Πελοποννήσου, στόν τύπο τών χωριών τών ελληνικών νησιών, πού άπαστράπτουν από λευκότητα : εκκλησία, σχολεία, ιατρείο, τράπεζα, έμπορικό κέντρο, καφενείο-ζαχαροπλαστεϊόν, κινηματογράφος, αλλά και γήπεδα, άθλητικές ομάδες, πρόσκοποι και λυκόπουλα, κινηματογραφικές προβολές και θεατρικές παραστάσεις, διαλέξεις και εκθέσεις ζωγραφικής, λαϊκά τραγούδια, όλα αυτά άποδεικνύουν την θέλησι της Έταιρίας σας νά σάς κάνη νά ζητε σ' ένα περιβάλλον άρμονικό και φιλήσυχο.

Και αν οί πληροφορίες, πού έχω, είναι άκριβείς και επιβεβαιωθούν, βαδίζομε ήδη πρὸς περαιτέρω εξέλιξεις. Αυτό δείχνει, για άλλη μιá φορά, την έμπιστοσύνη μας πρὸς τό μέλλον της χώρας πού μās υποδέχεται και πρὸς την περιοχή όπου έχομε δημιουργήσει ένα έργο αντάξιο της Ελλάδος και της Γαλλίας, τού παρελθόντος μας και της φιλίας μας.

Με την άνατολή τού Καινούργιου Χρόνου άπενθύνω θερμές εύχές πρὸς όλους και πρὸς όλες, πρὸς τούς Έλληνες και πρὸς τούς Γάλλους, πρὸς τούς κατοίκους τών Άσπρων Σπιτιών και πρὸς όλους τούς συνεργάτες σας πού διαμένουν στις κοινότητες γύρω από τό έργοστάσιο ή στην Άθήνα.

et sont allés d'année en année croissants, non seulement sur le plan purement technique de l'économie, mais aussi sur le plan simplement humain et social de la coopération entre deux pays et entre deux peuples.

Sur le strict plan de l'économie, la création d'«ALUMINIUM DE GRÈCE» permet la transformation d'un produit brut, la bauxite, en un métal recherché dont le prix est 18 fois supérieur. L'aluminium figure désormais parmi les trois premiers produits nationaux d'exportation après le tabac et le coton et en 1967, les produits exportés par la Société ont représenté 40% des exportations industrielles et ont laissé au Trésor grec un solde net de devise de l'ordre de 480 millions de drachmes. 90 millions de drachmes ont d'autre part été distribués annuellement sous forme de salaires par votre Société, contribuant à l'élévation du niveau de vie et d'une façon plus générale au progrès social de la région.

Mais, «ALUMINIUM DE GRÈCE» est aussi, et c'est pour moi un sujet légitime de satisfaction et de fierté, un exemple accompli de coopération entre deux pays et entre deux peuples. Comme elle s'y était engagée dans la Convention signée le 27 août 1960 avec le Gouvernement hellénique, la France a entrepris d'assurer la formation professionnelle et technique de nombreux ingénieurs, cadres et techniciens grecs, afin de promouvoir et d'accélérer l'hellénisation rapide de votre Société.

Des équipements collectifs et sociaux nombreux et importants sont offerts au personnel ainsi formé et recruté. La Cité de Saint-Nicolas et Aspra Spitia a été construite au milieu des oliviers en bordure des criques d'un bleu profond de la baie d'Antikyra face aux montagnes parfois neigeuses du Péloponnèse, sur le modèle des villages des îles grecques, éclatants de blancheur : église, centre scolaire, dispensaire, banque, centre commercial, café-pâtisserie, cinéma, mais aussi terrains et équipes de sport, boys-scouts et louveteaux, séances de ciné-club et soirées théâtrales, conférences et expositions de peinture, chants populaires, tout ici témoigne de la volonté de votre Société de vous faire vivre dans un cadre harmonieux et paisible.

Et si les informations dont je dispose sont exactes et se vérifient, c'est vers des développements supplémentaires que nous marchons maintenant. Ceci montre, s'il en était besoin, notre confiance dans l'avenir du pays qui nous reçoit et sur le territoire duquel nous avons fondé une oeuvre digne de la Grèce et de la France, de notre passé et de notre amitié.

A l'aube de ce Nouvel An, ce sont mes voeux fervents que j'adresse à tous et à toutes, aux Grecs et aux Français, aux habitants d'Aspra Spitia et à tous ceux de vos collaborateurs qui résident dans les communes environnant l'usine ou à Athènes.

ΕΝΑ ΦΙΛΙΚΟΝ ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Α. ΠΑΝΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΛΡΟΥ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Α.Ε.

ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

“Αποτελεί δι’ ἐμὲ ἐξαιρετικὴν χαρὰν ἡ εὐκαιρία ποῦ μοῦ δίδεται ν’ ἀπευθυνθῶ πρὸς τὰ στελέχη καὶ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος μέσῳ τοῦ τόσον συμπαθοῦς περιοδικοῦ, τῆς “Ἐπιθεωρήσεως” τοῦ προσωπικοῦ.

Εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν ὅτι, μετὰ τὴν λήξιν τῶν πολεμικῶν περιπετειῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ χώρα ἀπεδόθη, μέσῳ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, εἰς μίαν προσπάθειαν ἀξιοποιήσεως τῶν κοιτασμάτων βωξίτου, ἥτις ἔλαβε τὴν μορφήν τῆς ὁργανώσεως τῶν μεταλλείων καὶ τῆς προωθήσεως τῶν ἐξαγωγῶν. Παρ’ ὅλον ὅτι εἰς τὴν φάσιν ταύτην τὸ μετάλλευμα ἐξήγετο ἄνευ οὐδεμιᾶς κατεργασίας, ἡ ἀκολουθηθεῖσα πολιτικὴ ἦτο ἐν τούτοις ὀρθή, καθ’ ὅσον ἐπέτρεψε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεταλλείων καὶ τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν ἀσφαλοῦς ἀνεφοδιασμοῦ εἰς πρώτην ὕλην τῆς μελλοντικῆς Βιομηχανίας Ἀλουμινίου.

Ἐκ παραλλήλου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀπὸ τῶν πρώτων μετὰ τὸν πόλεμον ἐτῶν, ἐπλησίασε σημαντικὸν ἀριθμὸν μεγάλων βιομηχανικῶν συγκροτημάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὸν τομέα Ἀλουμινίου, ἐπιδιώκουσα νὰ πείσῃ ταῦτα ὥπως ἀποφασίσουν τὴν ἰδρυσιν βιομηχανίας ἀλουμίνας καὶ ἀλουμινίου ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἀξιοποίησιν τοῦ σημαντικοῦ τοῦτου ὀρυκτοῦ πλοῦτου τῆς χώρας.

Αἱ ἐν λόγῳ προσπάθειαι ἐστέφθησαν, ὡς γνωστόν, ὑπὸ ἐπιτυχίας κατὰ τὸ 1960, ὅτε ὁ Γαλλικὸς Οἶκος P.E.C.H.I.N.E.Y, μετὰ προσεκτικὴν μελέτην τῶν ἐπιτοπίων συνθηκῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς παροχῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐξορύξεως βωξίτου καὶ κόστους κατεργασίας αὐτοῦ, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἰδρυσις τῆς σχεδιαζομένης Βιομηχανίας ἦτο ἀπολύτως δυνατὴ.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχετικῶν προσπαθειῶν, παραλλήλως πρὸς τὴν συμπαράστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου, συνέβαλε πρωτίστως ἡ κατανόησις, ὁ δυναμισμὸς καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ οἴκου P.E.C.H.I.N.E.Y καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἐκπρόσωποί του ἀνέλαβον τὴν πραγματοποιήσασιν τοῦ ἔργου. Ὡς ἐπιστέγασμα διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀξιολόγου διὰ τὴν

οἰκονομίαν τῆς χώρας βιομηχανικοῦ συγκροτήματος ἦλθεν ἡ συμβολὴ τοῦ ἀξίου ἑλληνικοῦ προσωπικοῦ. Οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, τεχνικοί, ἐργοδηγοὶ καὶ ἐργάται ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Γάλλων συναδέλφων τὸν ἔδωσαν μετ’ εὐψυχίαν μίαν μάχην καὶ τὴν ἐκέρδισαν. Μᾶς δίδουν ἤδη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ αἰσθανώμεθα ὅτι εἰς τὴν εἰρηνικὴν αὐτὴν περιοχὴν τῆς Βοιωτίας σφυρηλατεῖται ἀπὸ τὸν μόχθον τῶν ἑνας νέος χρησμός, ὁ χρησμός τῆς παραγωγικότητος ὡς στοιχείου τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου.

Ἡ ἡλικία τοῦ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ εἶναι βεβαίως μικρὰ ἀλλὰ ἡ παρουσία του εἰς τὸν χώρον τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἶναι εὐρυστος καὶ ζωντανή. Ἡ ἐταιρία ἀντιμετώπισε ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τὰ θέματα τῆς λειτουργίας της κατὰ τρόπον οὐχὶ στατικὸν ἀλλὰ δυναμικόν, ἥδη δὲ γίνεται λόγος περὶ ἐπεκτάσεως τῆς παραγωγικῆς δυναμικότητος τοῦ συγκροτήματος. Πρέπει νὰ παρέχῃ πραγματικὴν ὑπερηφάνειαν εἰς ὅσους ἐργάζονται εἰς τὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος ἡ αἰσθησις ὅτι ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μίμησιν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους Ἕλληνας καὶ ὅτι συμβάλλουν διὰ τῆς ἐργασίας τῶν κατὰ τρόπον τόσον θετικῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς κυκλοφορίας τοῦ τεύχους τῆς Ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους ἀπευθύνω τὰς θερμότητας εὐχὰς μου πρὸς τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως, πρὸς τὰ στελέχη καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους ἐργαζομένους εἰς τὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος διὰ κάθε πρόοδον καὶ προσωπικὴν εὐτυχίαν.

Εὐχομαι, τὸ ἐπίτευγμα τῆς Βοιωτικῆς ἀκτῆς νὰ ἐπαναληφθῇ μετὰ τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς ἄλλας γειτονικὰς ἢ ἀπωτέρας περιοχὰς τῆς χώρας μας.

Εὐχομαι, εἰς τὰ Ἄσπρα Σπίτια, τὴν ιδιότυπον αὐτὴν μικρὰν πολιτείαν τοῦ συγκροτήματος, νὰ βασιλεῦῃ πάντοτε ἡ χαρὰ τῆς δημιουργικῆς ἐργατικότητος καὶ τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων.

Εὐχομαι, τὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος νὰ προοδεύῃ συνεχῶς.

UN MESSAGE AMICAL

DE MONSIEUR GREGOIRE A. PANAS

GOVERNEUR DE LA BANQUE HELLENIQUE POUR

LE DEVELOPPEMENT INDUSTRIEL ET

VICE PRESIDENT DU CONSEIL D'ADMINISTRATION

DE L'A.D.G.

L'occasion qui m'est donnée de m'adresser aux cadres et aux travailleurs d'ALUMINIUM DE GRÈCE, par l'intermédiaire de la si sympathique «Revue» du Personnel, me comble de joie.

Tout le monde sait qu'après la fin des aventures guerrières de la Grèce, le pays s'est adonné, par l'intermédiaire de l'initiative privée, à un effort de valorisation des gisements de bauxite, effort qui s'est matérialisé par l'organisation des mines et la promotion de leurs exportations. Bien que, dans cette phase, le minerai était exporté sans aucun traitement, la politique suivie était cependant correcte puisqu'elle a eu pour résultat de permettre aux mines de se développer et de créer les conditions nécessaires à un approvisionnement assuré de la future industrie de l'Aluminium.

Parallèlement, le gouvernement hellénique, dès les premières années de l'après-guerre, a contacté un nombre important de grands complexes industriels de l'étranger dans le domaine de l'aluminium, dans le but de les convaincre à se décider d'implanter une industrie d'alumine et d'aluminium en Grèce en vue de la valorisation sur place de cette richesse minérale considérable du pays.

Les efforts en question ont été, comme on le sait, couronnés de succès en 1960, lorsque la Société Française «PECHINEY», après une étude attentive des conditions locales en ce qui concerne la fourniture d'énergie électrique, l'extraction de la bauxite et le prix de revient de son traitement, a abouti à la conclusion que l'implantation de l'industrie projetée était parfaitement possible.

Parallèlement à l'assistance de l'État hellénique, c'est à la compréhension, au dynamisme et à l'expérience de la Maison «PECHINEY» ainsi qu'à l'enthousiasme avec lequel ses représentants ont entrepris la réalisation du projet qu'est dû en tout premier lieu le succès de ces efforts.

La contribution d'un personnel grec compétent et remarquable a été d'un grand appoint pour le fonctionnement de ce complexe tellement important pour l'économie du pays.

Les ingénieurs, techniciens, contremaîtres et ouvriers grecs, en commun avec leurs collègues français, ont livré avec courage une bataille et ils l'ont gagnée. Ils nous donnent actuellement le plaisir de sentir que dans cette région paisible de la Béotie, un nouvel oracle est forgé par leur labeur, l'oracle de la productivité comme élément de prospérité et de progrès.

L'âge d'ALUMINIUM DE GRÈCE est, certes, jeune mais sa présence dans l'espace de l'activité économique hellénique est robuste et bien vivante. Dès ses premiers pas, la Société a fait face aux problèmes de fonctionnement d'une façon non pas statique, mais dynamique, et il est d'ores et déjà question d'une extension de la capacité de production du complexe.

Le sentiment de constituer un exemple à suivre par tous les travailleurs grecs et de contribuer par leur labeur d'une façon tellement positive au développement de l'économie du pays, doit remplir tous ceux qui travaillent à la Société ALUMINIUM DE GRÈCE d'une véritable fierté.

A l'occasion de la parution du nouveau numéro de la Revue et à l'occasion de la Nouvelle Année, j'adresse mes vœux les plus chaleureux de progrès et de bonheur à chacun des Membres de la Direction, des cadres et de tous les autres travailleurs d'ALUMINIUM DE GRÈCE.

Je souhaite que la réalisation faite sur les rivages de la Béotie puisse être, avec le même succès, répétée dans d'autres régions avoisinantes ou plus éloignées de notre pays.

Je souhaite à ASPRA SPITIA, petite cité originale, que la joie du travail créateur et des sentiments humains règne toujours sur elle.

Je souhaite qu'ALUMINIUM DE GRÈCE progresse constamment.

MHNYMA

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ J. MARCHANDISE ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Νά λοιπόν, πού φθάσαμε στο τέλος του χρόνου, πού θα μάς φέρη πάλι την ευθυμία και τις οικογενειακές γιορτές. Γι' αυτό, το πρώτο και ευχάριστο καθήκον μου είναι να σας απευθύνω τις καλύτερες ευχές μου για σας τους ίδιους και για τους οικείους σας. Ευχόμαι ιδιαίτερα, όπως ο καθένας από εσάς ευρη στην ιδιωτική του ζωή και στην εργασία του τις ικανοποιήσεις πού ποθεί.

Το τέλος του χρόνου είναι επίσης η στιγμή να κάνουμε τον απολογισμό της δραστηριότητας των μηνών, πού κύλησαν. Η νεαρή μας Εταιρία, σαν μια ανθρώπινη ύπαρξη, έκανε τα πρώτα της, κάπως διστακτικά, βήματα. Με την πάροδο του χρόνου αρχίζουν να αναφαίνονται οι πραγματικές της ικανότητες και μπορούμε πλέον να κάνουμε αισιόδοξες προβλέψεις για το μέλλον.

Ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα, πού σημειώθηκαν στη ζωή της Επιχειρήσεώς μας, είναι ασφαλώς η πλήρης παραγωγική ικανότης, η οποία θα κυμανθή τελικά σε ένα επίπεδο ελαφρώς ανώτερο από τις προβλέψεις. Το επίπεδο αυτό της παραγωγής είναι η μεγαλύτερη εγγύηση της οικονομικής ανωρθώσεως της Α.Ε. Αλουμινίου της Ελλάδος, πού άργοςόρησε στην αρχή εξ αιτίας των καθυστερήσεων, πού επήλθαν παρά την θέλησίν μας, στην έναρξη λειτουργίας των εγκαταστάσεων.

Οι λόγοι της βελτιώσεως της καταστάσεως είναι πολλοί. Ασφαλώς, πρέπει να κατατάξουμε στην πρώτη σειρά το γεγονός, ότι διαθέτουμε μια απαρύμιλλη τεχνική καθώς και τεχνική βοήθεια άρίστης ποιότητας. Η βελτίωση της αγοράς του αλουμινίου κατά την διάρκεια του έτους, διευκόλυνε κατά πολύ την τοποθέτηση της παραγωγής μας, αλλά δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε τον σημαντικό ρόλο, πού έπαιξε η ικανότητα του προσωπικού, τόσον των μηχανικών όσον και των εργοδηγών και εργατοτεχνιτών. Χάρis σ' αυτό το σύνολο των παραγόντων η Εταιρία μας μπόρεσε να προοδεύση και να συγκεντρώση τις απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε να σκέπτεται για καινούργιες εξελίξεις. Παρ' όλον ότι δεν έχει ακόμη ληφθή επίσημη απόφασις, διότι εξαρτάται από το πόρισμα ώρισμένων συμφωνιών, πού βρίσκονται υπό συζήτηση, είναι πολύ πιθανόν ότι θα αποφασισθούν καινούργιες επενδύσεις, για να αυξηθή η παραγωγική ικανότης του εργοστασίου μας αλουμίνιας και του εργοστασίου μας αλουμινίου. Έτσι θα μεγαλώσει η δραστηριότης της Εταιρίας μας, η οποία, όπως γνωρίζετε, συμβάλλει κατά πολύ στην αύξηση των συναλλαγματικών πόρων της Ελλάδος εκ του εξωτερικού έμπορίου.

Οι αποφάσεις αυτές για την επέκτασι νομίζω, ότι είναι ευχάριστα νέα για όλους σας, διότι αποδεικνύουν ότι οι μέτοχοι της Α.Ε. Αλουμινίου της Ελλάδος έχουν εμπιστοσύνη στα πεπραμένα της, παρ' όλον ότι μία ισχυρή διεθνής άμιλλα δημιουργεί συνεχώς όλο και πιο δυσχερείς συνθήκες ανταγωνισμού, ενώ συγχρόνως προκαλεί την εμφάνισιν νέων παραγωγών.

Δεν θα ήθελα όμως να σας εκθέσω μόνον το οικονομικό πρόβλημα. Εάν το εργοστάσιό μας βρίσκεται σε μεγάλη άκμή, έχω επίσης την εντύπωσι ότι και η κοινωνική ζωή στ' Ασπρα Σπίτια έχει αισθητή εξέλιξη. Κατά την διάρκεια αυτού του χρόνου, οι άθλητικές και πνευματικές εκδηλώσεις πολλαπλασιάσθηκαν. Το καφενείο-ζαχαροπλαστείο αποτελεί για όλους σας ένα μέρος για ευχάριστες συγκεντρώσεις. Ασφαλώς θα εκδηλωθούν και άλλες πρωτοβουλίες. Θα τις υποστηρίξω με όλα τα μέσα των δυνατοτήτων μας.

Αποδείξεις της ζωτικότητας του νέου οικισμού πού έχουμε δημιουργήσει είναι επίσης και ο σημαντικός αριθμός των γεννήσεων. Πολυάριθμοι νεαροί Ασπροσπιτιώτες είδαν το φώς της ημέρας αυτόν τον χρόνο. Αυτοί θα δώσουν μια χαρούμενη νότα στις γιορτές των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων. Στους γονείς τους και σ' αυτούς τους ίδιους απευθύνω τα συγχαρητήριά μου και τους ευχόμαι κάθε ευημερία.

MESSAGE

DE MONSIEUR J. MARCHANDISE PRÉSIDENT DU CONSEIL D'ADMINISTRATION D'A.D.G.

Nous voici arrivés au terme de l'année qui doit ramener son cortège de réjouissances et de fêtes familiales. Aussi, mon premier et agréable devoir est de vous adresser mes meilleurs vœux pour vous-même et votre entourage. Je souhaite en particulier que chacun d'entre vous trouve dans sa vie privée et son travail les satisfactions qu'il souhaite.

La fin de l'année est aussi le moment de faire le bilan de l'activité des mois qui viennent de s'écouler. Notre jeune Société a eu, comme un être humain, des premiers pas quelque peu hésitants. Au fur et à mesure que le temps passe, ses véritables capacités commencent à se dégager et il semble maintenant qu'il soit possible de bien augurer de l'avenir.

De tous les événements qui ont marqué l'existence de notre Entreprise, l'un des plus importants est certainement l'arrivée à la pleine capacité de production qui se situera finalement à un niveau légèrement supérieur aux prévisions. Ce niveau de production est la principale garantie du redressement économique et financier d'Aluminium de Grèce, handicapée à l'origine par les retards intervenus indépendamment de notre volonté dans le démarrage des installations.

Les causes de l'amélioration de la situation sont nombreuses. Il faut, certes, placer au premier rang le fait que nous disposons d'une technique et d'une assistance technique de haute qualité. L'amélioration en cours d'année, du marché de l'aluminium a largement contribué à faciliter le placement de notre production mais il ne faudrait pas méconnaître le rôle important qu'a joué la compétence du personnel, qu'il s'agisse des ingénieurs, des agents de maîtrise ou des ouvriers. C'est grâce à cet ensemble de facteurs que notre Société a pu progresser et qu'ont été rassemblées les conditions nécessaires pour penser à de nouveaux développements. Bien qu'une décision officielle ne soit encore prise car elle dépend de la conclusion d'un certain nombre d'accords en cours de discussion, il est très vraisemblable que de nouveaux investissements vont être décidés pour augmenter la capacité de notre usine d'alumine et de notre usine d'aluminium. Ainsi se trouvera développée l'activité de notre Société qui, comme vous le savez, contribue d'une manière sensible aux ressources du commerce extérieur de la Grèce.

Ces décisions d'extension sont, je crois, de bonnes nouvelles pour vous tous puisqu'elles prouvent que les actionnaires d'Aluminium de Grèce ont confiance dans ses destinées bien qu'une intense compétition nationale crée sans cesse des conditions plus sévères de concurrence, en même temps qu'elle suscite l'apparition de nouveaux producteurs.

Je ne voudrais pas cependant vous entretenir seulement de problèmes économiques. Si notre usine est bien vivante, j'ai également l'impression que la vie sociale d'Aspra Spitia est en sensible développement. Au cours de cette année, les manifestations sportives et culturelles se sont multipliées. Le café-pâtisserie constitue un lieu de rencontre agréable pour vous tous. D'autres initiatives interviendront certainement. Nous les soutiendrons dans la mesure de nos possibilités.

La preuve de la vitalité de la nouvelle cité que nous avons constituée est également donnée par le nombre important des naissances. De nombreux jeunes Aspra-Spitiotes ont vu le jour cette année. Ils égayeront les fêtes de Noël et de l'Épiphanie. A leurs parents comme à eux-mêmes, j'adresse mes félicitations et mes vœux de prospérité.

Άποψις τῆς Λιβαδιᾶς. Στὸ μέσον διακρίνεται ἡ Μητρόπολις καὶ δεξιὰ ὁ Πύργος τῆς Ὠρας.

Vue de Livadia. L'on y voit au milieu l'Église de Mitropolis avec à droite la Tour de Hora.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Στὰ προηγούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας γνωρίσαμε ὅλα τὰ χωριά, ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὸ δικό μας καὶ στὸ Ἑργοστάσιο καὶ ἐπὶ πλεόν τὸ Μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ καὶ τοὺς Δελφούς, ποὺ ἔχουν ξεχωριστὸ ἐνδιαφέρον, ἀρχαιολογικὸ καὶ τουριστικὸ.

Στὸ σημερινὸ τεῦχος θὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν Λιβαδιά ἢ Λεβάδεια, ὅπως λέγεται στὴν ἐπίσημη γλῶσσα. Βρίσκεται καὶ αὐτὴ πολὺ κοντὰ μας, μόλις 40 χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ Ἀσπρα Σπίτια, καὶ — τὸ κυριώτερο — εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ μας.

Ἡ Λιβαδιά εἶναι ἡ μεγαλύτερη πόλις τῆς Βοιωτίας μὲ 15.000 κατοίκους περίπου καὶ εἶναι πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας Λεβαδείας καὶ τοῦ Νομοῦ

LEVADIA

Nous avons fait, dans les numéros précédents de notre revue, la connaissance de tous les villages voisins du nôtre et de l'Usine. Nous avons vu, en plus, le monastère d'Ossios Loukas et Delphes qui présentent un intérêt particulier du point de vue archéologique ou touristique.

Nous verrons aujourd'hui Livadia ou «Léviadia», comme on l'écrit officiellement. Située à 40 kms. environ d'Aspra Spitia, c'est la capitale de notre Département.

La ville de Livadia est la plus grande de Béotie. Capitale de la circonscription de Léviadia et du département de Béotie elle compte 15.000 habitants environ. Elle est construite aux pieds Nord de l'Hélicon, à une altitude de 110 mètres et se compose de

Ἐξοφίς τῆς πλατείας Λ. Κατσώνη.

Vue de la place L. Katsonis.

Βοιωτίας. Εἶναι χτισμένη στὶς Β. ὑψώρειες τοῦ Ἑλικῶνος, σὲ ὑψόμετρο 110 μέτρα, καὶ τῆς ἀνήκει μιὰ ἑκτασι 110 τετρ. χλμ. (γεωργικὴ γῆ 28,6 — βοσκότοποι 56,4 — δάση 3,1).

Σὰν πόλις εἶναι ἀρκετὰ ὁμορφῇ, μὲ καλὴ ρυμοτομία. Οἱ κεντρικοὶ δρόμοι εἶναι πλατεῖς καὶ εὐθύγραμμοι, ἀσφαλτοστρωμένοι. Πιο μακρυνὰ ἀπὸ τὸ κέντρον ἡ πόλις διατηρεῖ τὰ παλιὰ κτίρια καὶ οἱ δρόμοι εἶναι πιὸ στενοὶ καὶ πολλὰς φορές... δαιδαλώδεις. Εἶναι ὅμως ὅλοι σχεδὸν στρωμένοι μὲ τσιμέντο καὶ ἔτσι ὁλόκληρη ἡ Λειβαδιά, χάρις καὶ στὶς προσπάθειες τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, διατηρεῖται πεντακάθαρη.

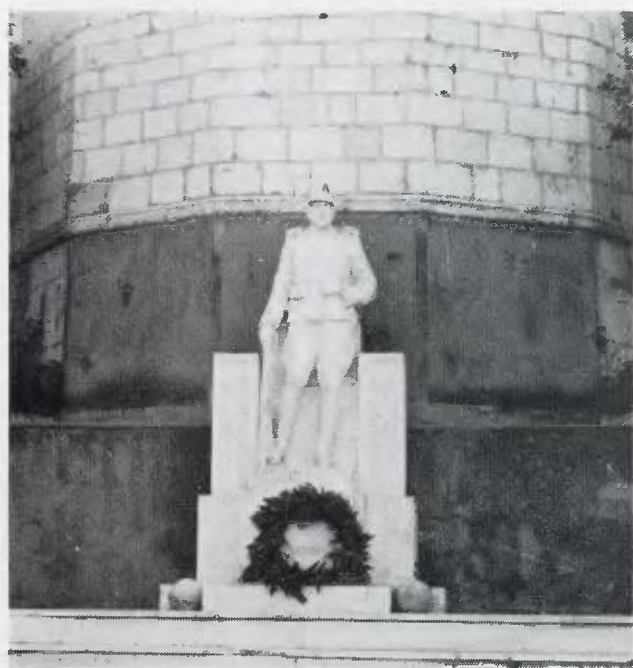
Ἔχει τέσσαρις μεγάλες πλατεῖες : Λάμπρου Κατσώνη, Γεωργίου τοῦ Α', Γεωργίου Κοτρόζου (ἢ Πανηγύρεως) καὶ Ἀθανασίου Διάκου (ἢ Μητροπόλεως), ὅπου ἔχει τοποθετηθῇ καὶ τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Ὑπάρχουν πολλὰς καλὰς οἰκοδομὰς, μερικὰς μάλιστα πολυόροφες μὲ σύγχρονη

110 km² (dont : terre cultivée 28,6 — paturage 56,4 — forêts 3,1).

C'est une ville assez belle, aux rues bien alignées. Les rues centrales larges et droites sont toutes asphaltées. Loin du centre, la ville conserve encore d'anciens bâtiments, les rues sont plus étroites et souvent assez tortueuses. Elles sont toutes cimentées, en général, ce qui donne à Livadia, grâce également aux efforts des services compétents de la Mairie, l'aspect d'une ville toujours propre.

On y compte 4 grandes places : la place Lambro Katsonis, Georges A', Georges Kotrozos (ou place de la Foire) et Athanassios Diakos (ou place de la Métropole) où se dresse le monument du Soldat Inconnu. La ville possède déjà de beaux bâtiments, dont certains sont à plusieurs étages, d'architecture moderne et d'autres sont en cours de construction.

A Livadia fonctionnent un Gymnase complet, six écoles primaires à six classes, une École Technique,

Τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στατιώτου, πίσω ἀπὸ τὴν Μητρόπολι.

Le monument du Soldat Inconnu, derrière la Mitropolis.

ἀρχιτεκτονική, ἐνῶ κάθε τόσο ξεφυτρώνουν καινούργια κτίρια.

Στὴ Λιβαδιά λειτουργοῦν πλήρες Γυμνάσιον, 6 ἐξατάξια δημοτικά σχολεῖα, νυκτερινὴ Τεχνικὴ Σχολή, Ἰνστιτοῦτα γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης, διάφοροι Σύλλογοι Ἑπαγγελματικοὶ καὶ Ἐπιστημονικοὶ, Ἐμπορικὸ καὶ Βιομηχανικὸ Ἐπιμελητήριον, Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη, Ἐθνικὸ Γυμναστήριον, Κέντρον Κοινωνικῆς Προνοίας, Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, ἄρτιες χειρουργικῆς, παθολογικῆς καὶ παιδιατρικῆς κλινικῆς, Ὑποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ, Ἑργατοῦπαλληλικὸ Κέντρον, Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ καθὼς καὶ ἡ Ἐνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἑπαρχίας Λεβαδείας, Ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς, Ἀγροτικῆς καὶ Ἐμπορικῆς, ἀθλητικὰ σωματεῖα κλπ.

Ἡ Λιβαδιά εἶναι ἔδρα Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου, Δημοσίου Ταμείου, Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, Ὑγειονομικοῦ Κέντρου, Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς, Γραφείου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, Ταχυδρομείου καὶ Τηλεφωνικοῦ Κέντρου, με αὐτόματη μάλιστα τηλεφωνικὴ σύνδεσι, τόσο ἀστικὴ ὅσο καὶ με τὴν Ἀθῆνα κλπ. Εἶναι ἐπίσης ἔδρα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ τῆς Νομαρχίας Βοιωτίας.

Ὁ χαρακτήρας τῆς Λιβαδιάς εἶναι ἔντονα ἐμπορικὸς. Ὑπάρχουν μεγάλα καταστήματα τροφίμων, εἰδῶν ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως, οἰκιακῶν συσκευῶν καὶ ἐπίπλων, μεγάλες αἰθουσες κινηματογράφου, καλὰ ἐστιατόρια, μπάρ, καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα. Χάρις στὸ βαμβάκι, ποὺ καλλιεργεῖται σὲ μεγάλη ἔκτασι στὴν περιοχὴ τῆς Λιβαδιάς, ὑπάρχουν ἄρκετὰ ἐκκοκκιστήρια, κλωστήρια, νηματουρ-

des Instituts Français et Anglais, diverses Associations Professionnelles et Scientifiques, une Chambre de Commerce et de Prévoyance Sociale, un Hôpital d'État, des cliniques chirurgicales, pathologiques et pédiatriques complètes, une Succursale de l'IKA, un Centre Ouvrier, des Associations Agricoles ainsi qu'une Union des Associations Agricoles de l'Éparchie de Livadia, des Succursales des : Banque de Grèce, Banque Nationale de Grèce, Banque Commerciale et Agricole, des Clubs Sportifs etc.

Léviaia Préfecture de Béotie, possède aussi un Tribunal de Première Instance, un Tribunal de Paix, une Caisse Publique, un bureau du Fisc, un Centre Sanitaire, une direction départementale de Gendarmerie, un Bureau du Ministère des Communications, une Centrale Téléphonique avec liaison automatique tant urbaine qu'avec Athènes etc., un bureau de Postes etc. Sur le plan religieux le diocèse de Livadia s'étend également à Thèbes.

Léviaia a une intense activité commerciale. Nombreux sont les magasins d'alimentation, de vêtements et chaussures, d'appareils ménagers et mobilier, les bons restaurants, les bars, cafés et pâtisseries sans oublier les diverses salles de cinéma. Grâce au coton cultivé sur une grande superficie dans la région de Livadia, il y a également plusieurs égrenoirs, filatures et tissages, fabriques d'huile de graine de coton etc. ainsi qu'une fabrique de serviettes de toilette dernièrement construite. Se sont également développées les carrosseries et les industries métalliques.

Tous les ans, vers la fin du mois d'octobre Livadia organise une foire qui connaît un grand succès. De plus, cette année, s'est tenue sur la place L. Katsonis, une exposition agricole à laquelle a participé notre Société.

La ville de Livadia est traversée par le fleuve

Τὸ Κάστρο τῆς Λιβαδιάς.

Le château de Livadia.

Τὸ γραφικὸ θολωτὸ γεφύρι στὶς πηγὲς τῆς «Κρύας».

Le pittoresque pont en voûte des sources de «Krya».

γεῖα, σπορελαιοργεῖα κλπ. καὶ ἐπὶ πλέον ἓνα Ἐργοστάσιο προσοντίων ποὺ κατασκευάσθηκε πρόσφατα. Ἀρκετὰ ἐπίσης ἔχει ἀναπτυχθῇ ἡ βιομηχανία ἀμαξωμάτων γιὰ αὐτοκίνητα καὶ ἄλλων σιδηρῶν κατασκευῶν.

Κάθε χρόνο γίνεται στὴν Λιβαδιὰ μεγάλη ἐμποροπανήγυρις πρὸς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ποὺ σημειώνει ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Φέτος μάλιστα ὀργανώθηκε καὶ ἡ Πρώτη Γεωργικὴ Ἑκθεσις στὴν πλατεῖα Λ. Κατσώνη, στὴν ὁποία ἔλαβε μέρος καὶ ἡ δική μας Ἑταιρία μὲ ἓνα ὁμορφο περίπτερο.

Ἡ πόλις διασχίζεται ἀπὸ τὸν ποταμὸ Ἑρκυνα,

Hercyna, qui prend sa source au lieu dit «Krya» au sud de la ville. C'est là que se trouvent les sources de Léthé (Oubli) et de Mnémosyne (Mémoire) mentionnées dans l'Histoire de l'oracle de Trophonios. Le visiteur de nos jours ne rencontrera pas naturellement l'ancre de l'oracle, mais il se trouvera dans un site enchanteur. Les pentes abruptes de la montagne forment un ravin sauvage et grandiose où le fleuve prend sa source. De gros platanes, des peupliers argentés, des saules majestueux et au milieu de tout cela un petit pont voûté voilà le charme que vous offeront «les sources». C'est là que l'Organisme

Τὸ τουριστικὸ περίπτερο τοῦ Ε.Ο.Τ. πάνω ἀπ' τὶς πηγές τοῦ ποταμοῦ καὶ κάτω ἀπ' τὰ γέρικα πλατάνια.

Sous les vieux platanes, le pavillon touristique de l'O.N.T. au dessus des sources du fleuve.

πού πηγάζει κατὰ τὸ νότιον ἄκρον της, στὴν θέσι Κρύα. Ἐδῶ βρίσκονται οἱ πηγές τῆς Λήθης καὶ τῆς Μνημοσύνης, πού ἀναφέρονται στὴν ἱστορία τοῦ μαντείου τοῦ Τροφονίου. Ὁ σημερινὸς ἐπισκέπτης βέβαια δὲν πρόκειται νὰ συναντήσῃ τὸ ἄντρον τοῦ μαντείου. Θὰ βρεθῇ ὅμως σὲ μιὰ τοποθεσία ὑπέροχη. Δυὸ σχεδὸν κάθετες βουνοπλαγιές σχηματίζουν μιὰ χαράδρα ἄγρια, ἀλλὰ μεγαλόπρεπη, στὸ βάθος τῆς ὁποίας πηγάζει ὁ ποταμός. Οἱ πηγές σκεπάζονται ἀπὸ μεγάλα πλατάνια, λεύκες καὶ ἱτιές, ἐνῶ ἓνα γραφικὸ γεφύρι θολωτὸ δίνει μιὰ ξεχωριστὴ νότα στὸ τοπίο. Στὸ σημεῖο ἀκριβῶς αὐτὸ βρίσκεται τὸ Τουριστικὸ Περίπτερο τοῦ Ε.Ο.Τ. ὁμορφο, μὲ ἀπαλές γραμμές, προσαρμοσμένο ἀπόλυτα στὶς φυσικὲς ὁμορφιές. Λίγα μέτρα μακρὰ ἀπὸ τὸ Περίπτερο, κατασκευάσθηκε μιὰ μεγάλη κολυμβητικὴ δεξαμενὴ, ἡ ὁποία ἐλπίζεται νὰ λειτουργήσῃ τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι.

Πάνω ἀκριβῶς ἀπὸ τὶς πηγές, στὴν κορυφὴ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς χαράδρας, βρίσκονται τὰ ἑρείπια τοῦ μεγάλου κάστρου, πού εἶχαν χτίσει οἱ Καταλανοί. Ἀπὸ τὶς πηγές ὁδηγεῖ στὸ κάστρο ἓνας ἀνηφορικὸς δρόμος, τσιμεντόστρωτος, ἀρκετὰ ἀπότομος γιὰ τὸ αὐτοκίνητο, μὲ τὸ ὁποῖο ὅμως μπορεῖ νὰ φτάσῃ κανένας ἔξω ἀπὸ τὸ κάστρο, ἀν ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμο τῶν λεωφορείων τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας. Πάνω ἀπὸ τὸ κάστρο ἡ θεὰ τῆς Λιβαδιᾶς εἶναι θαυμάσια, ἐνῶ ὁλόκληρος ὁ λόφος εἶναι κατάφυτος ἀπὸ πεύκα.

Ἡ Λιβαδιὰ ἀποτελεῖ σημαντικὸ τουριστικὸ κέντρο, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τοῦ Μαντείου τοῦ Τροφονίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἶναι τὸ πέρασμα τῶν δρόμων, πού ὁδηγοῦν στὸν Ὅσιο Λουκά, στοὺς

National du Tourisme a installé un pavillon tout simple mais bien adapté à la beauté naturelle du site agrémenté d'une piscine déjà construite qui commencera à fonctionner l'été prochain. Plus haut le ravin est couronné par les ruines d'un grand château construit par les Catalans. Un chemin escarpé y grimpe, mais il est trop raide pour l'emprunter avec une voiture. De là, la vue de Livadia s'étend, magnifique, dominant la colline toute couverte de pins.

Livadia constitue un centre touristique assez important, d'une part à cause de l'oracle de Trophonios et d'autre part parce qu'y passent les routes qui mènent à Ossios Loukas, à Delphes, à Chéronée et à Orchoménos. La ville est desservie par la route Athènes - Delphes - Nafpaktos, par l'ancienne route Athènes - Lamia, et par le chemin de fer Athènes - Salonique - Frontières. La gare de Livadia qui est assez importante, est dotée d'installations complètes, de beaux bâtiments, de jolis jardins, et se trouve à 5 kms. environ de la ville.

Le Maire de Léviadia, M. Papaïoannou, nous a accueillis très aimablement dans son Bureau, et nous a parlé avec cœur de sa ville et ses habitants. Il nous a exposé un certain nombre de problèmes et donné volontiers tous les renseignements que nous pouvions souhaiter.

Parmi les principaux projets nous avons particulièrement noté l'élargissement de la Place centrale de Georges A' (chose qui sera effectuée dans un proche avenir), le transfert du Cimetière et des Abattoirs Publics à l'extérieur de la ville, et la construction d'un grand réseau collecteur des eaux usées qui actuellement se jettent, dans le fleuve Hercyna.

Voyons maintenant un peu l'ancienne histoire de la ville de Livadia qui est d'ailleurs très intéressante.

Bien qu'Homère ne mentionne nulle part le nom de Livadia, la ville existait pourtant depuis cette époque sous le nom de Midia et faisait partie de l'ensemble des villes béotiennes qui, sous le commandement de Thèbes, avaient pris part à la guerre de Troie sous les ordres des généraux Pinéleos, Liitos, Arkessilaos, Prothoïnoras et Klonios. Son changement de nom est dû à Léviados, héros Athénien, qui prit les habitants de Midia pour s'établir à l'endroit où est construite la ville d'aujourd'hui.

Depuis le VIIIe siècle av. J.-C., Livadia fit partie de la confédération des villes béotiennes qui utilisaient d'ailleurs la même monnaie depuis le VIe siècle av. J.-C. Son sort est le même que celui des autres villes de Béotie gouverné par deux événements importants : Son pillage par Lyssandros, général de Sparte, avant la bataille d'Aliartos (en 395 av. J.-C.) et son occupation et le pillage du sanctuaire de Trophonios par le général de Mithridate, Archélaos (en 86 av. J.-C.).

Si Livadia n'était pas une des villes les plus importantes de la Béotie, comme par exemple Thèbes, Orchoménos et Koronia, elle était pourtant très renommée non seulement parmi les Grecs mais aussi parmi les états étrangers, tels les habitants de la

Δελφούς, στη Χαιρώνεια και στον Όρχομενό. Συγκοινωνιακῶς ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τοὺς δρόμους Ἀθηνῶν-Δελφῶν-Ναυπάκτου, Ἀθηνῶν-Λαμίας (παλαιὸς δρόμος) καὶ ἀπὸ τὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Ἀθηνῶν - Θεσσαλονίκης - συνόρων. Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς εἶναι ἄρκετὰ μεγάλος μὲ ἄρτιες ἐγκαταστάσεις, ὥραϊα κτίρια, θαυμάσιους κήπους καὶ βρίσκεται 5 περίπου χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴν πόλι.

Ὁ Δήμαρχος τῆς Λιβαδιᾶς κ. Παπαϊωάννου, ποὺ μᾶς δέχθηκε μὲ μεγάλη εὐγένεια στὸ Γραφεῖο του, μᾶς μίλησε μὲ πολλὴ ἀγάπη γιὰ τὴν πόλι καὶ τοὺς κατοίκους της. Μᾶς ἔδωσε πρόθυμα κάθε ἀπαραίτητη πληροφορία καὶ μᾶς ἐξέθεσε μερικὰ ἀπὸ τὰ προβλήματα, ποὺ ὑπάρχουν. Σημειώνομε ἰδιαίτερα τὰ σχέδιά του γιὰ τὴν διαπλάτυνσι τῆς κεντρικῆς πλατείας Γεωργίου τοῦ Α' (ποὺ ἐλπίζεται νὰ πραγματοποιηθῇ σύντομα), τὴν μεταφορὰ τοῦ Νεκροταφείου καὶ τῶν Δημοτικῶν Σφαγείων ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ τὴν κατασκευὴ ἐνὸς μεγάλου ἀποχετευτικοῦ ἀγωγοῦ, ποὺ θὰ μαζέψῃ τὰ ἀκάθαρτα νερά, ποὺ τώρα πέφτουν μέσα στὸ ποτάμι, τὴν Ἑρκυνα.

Μετά τὴν παρουσίᾳσι τῆς σημερινῆς πόλεως, ὅς ρίξωμε μιὰ ματιὰ καὶ στὴν ἱστορία της, ποὺ εἶναι μακραίωνη καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

Lydie et les Perses. Cette réputation était due à l'Oracle de Trophonios qui se trouvait dans un bosquet séparé de Livadia par le fleuve Hercyna. Trophonios était un héros de la Béotie vénéré plus tard comme un dieu. C'était un très grand architecte qui reconstruisit avec son frère Agamidis, le temple d'Apollon à Delphes et le trésor d'Hyriéos à Livadia. Lorsqu'il tua son frère, la terre s'ouvrit sous ses pieds et l'engloutit vivant; il demeura alors dans un souterrain où il devint immortel. Ainsi fut créé l'oracle de Trophonios à côté des sources de l'Oubli et de la Mémoire. Tout ce qui touche l'oracle est décrit dans le plus grand détail par Pausanias. L'oracle était déjà très connu dès le VIe siècle avant J.-C. et des barbares comme Crésus et Mardonios y auront recours.

Durant le Moyen Age, Livadia a subi l'invasion des barbares, des Goths en particulier (en 395 après J.-C.) comme d'ailleurs toutes les autres villes de la Béotie. En 1205 après J.-C. elle a été occupée par les Francs, succédés en 1211 par les Catalans. Ces derniers construisirent le fameux château fort de Livadia mais ont été chassés par les Navarrais et plus tard par les «Atzayoli» (1377 après J.-C.) qui y sont

Ἀποψις τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ τῆς Λιβαδιᾶς.

Vue de la Gare de Livadia.

Παρ' όλον ότι ο Όμηρος δέν αναφέρει πουθενά τό όνομα τής Λιβαδιάς, φαίνεται πώς ή πόλις αύτή ύπήρχε κατά τούς χρόνους εκείνους μέ τό όνομα Μίδεια και άνήκε στην ομάδα των βοιωτικών πόλεων, που κάτω από την άρχηγία των Θηβών έλαβαν μέρος στον Τρωϊκό πόλεμο μέ τούς στρατηγούς Πηνέλεων, Λήϊτον, Άρκεσίλαον, Προβοήνορα, και Κλονίον. Ή μετονομασία της σε Λιβαδιά έγινε από τον Άθηναϊον ήρωα Λέβαδον, που πήρε τούς κατοίκους τής Μίδειας και μετώκησαν στο σημείο που είναι χτισμένη ή πόλις.

Άπό τον Η' π.Χ. αιώνα ή Λιβαδιά άνήκει στην όμοσπονδία των Βοιωτικών πόλεων, οί όποίες μάλιστα έχουν και κοινά νομίματα από τον ΣΤ' π.Χ. αιώνα. Άκολούθησε την τύχη των ύπολοιπων πόλεων τής Βοιωτίας, δύο γεγονότα δέ είναι κάπως σημαντικά : Ή λεηλασία της από τον στρατηγό των Σπαρτιατών Λύσανδρο πριν από την μάχη τής Άλιάρτου (395 π.Χ.) και ή κατάληψίς της και ή λεηλασία του ιεροϋ του Τροφωνίου από τον στρατηγό του Μιθριδάτη Άρχέλαον (86 π.Χ.).

Παρ' όλον ότι ή Λιβαδιά δέν ήταν από τις σπουδαιότερες βοιωτικές πόλεις, όπως ή Θήβα, ο Όρχομενός και ή Κορώνεια, έν τούτοις είχε πολύ μεγάλη φήμη, όχι μόνον μεταξύ των Έλλήνων, αλλά και μεταξύ ξένων εθνών, όπως των Λύδων και των Περσών. Αυτό τό χρωστοϋσε στο μαντείο του Τροφωνίου, τό όποίο βρισκόταν μέσα σε ένα άλσος που χωριζόταν από την Λιβαδιά μέ τον ποταμό Έρκυνα. Ο Τροφώνιος ύπήρξε ένας ήρωας τής Βοιωτίας, που τον λάτρευαν άργότερα σαν Θεό. Ήταν σπουδαίος αρχιτέκτων και μαζί μέ τον αδελφό του Άγαμήδη άνοικοδόμησαν τον ναόν του Άπόλλωνος στους Δελφούς και τον θησαυρόν του Ύριέως στην Λιβαδιά. Όταν όμως σκότωσε τον αδελφό του, άνοιξε ή γή και τον κατάπие ζωντανόν μέσα σ' ένα ύπόγειο οίκημα, όπου έγινε άθάνατος. Έτσι δημιουργήθηκε τό μαντεϊον του Τροφωνίου, δίπλα στις πηγές τής Λήθης και τής Μνημοσύνης. Τα σχετικά μέ την ίεουργία του μαντείου περιγράφονται πολύ παραστατικά από τον Πausανία (IX 39 κ. έξ.) μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια. Τό μαντείο ήταν ήδη όνομαστό από τον ΣΤ' π.Χ. αιώνα και ζητούσαν την συμβουλή του άκόμη και βάρβαροι, όπως ο Κροΐσος και ο Μαρδόνιος.

Κατά τούς μεσαιωνικούς χρόνους ή Λιβαδιά υπέστη την επιδρομή των βαρβάρων και κυρίως των Γότθων (395 μ.Χ.), όπως φυσικά και οί υπόλοιπες πόλεις τής Βοιωτίας. Τό 1205 μ.Χ. κατελήφθη από τούς Φράγκους, τούς όποιους διαδέχθηκαν οί Καταλανοί τό 1211 μ.Χ. Αυτοί οί τελευταίοι μάλιστα έχτισαν και τό περίφημο κάστρο τής Λιβαδιάς, αλλά τούς έδιωξαν οί Ναβαρραίοι και άργότερα οί Άτζαϊωλοι (1377 μ.Χ.), που έμειναν μέχρι τό 1460, όποτε όλόκληρη ή Βοιωτία κατελήφθη από τον Μωάμεθ.

Έπί τουρκοκρατίας ή Λιβαδιά αποτελούσε ιδιαίτερο "βοϊβοδαλίκι" και ήταν ή σπουδαιότερη πόλις τής ανατολικής Στερεάς Ελλάδος. Ήταν μάλιστα από τις πιο προνομιούχες πόλεις τής Ελλάδος, γιατί την διοικούσαν ντόπιοι πρόκριτοι, των όποίων ο

(Συνέχεια στην σελίδα 24)

restés jusqu'en 1460 lorsque toute la Béotie fut occupée par Mahomet.

Pendant l'occupation turque, Livadia constituait une «éparchie» toute particulière qui était même la plus importante de la Grèce Continentale de l'Est. En plus, elle était une des villes les plus favorisées de la Grèce, étant commandée par des notables locaux dont le président représentait la ville dans toutes les relations et les négociations avec les autorités, civiles et militaires, turques.

Peu avant la Révolution Grecque, Livadia était une ville riche de 10.000 habitants. Grâce à la liberté dont elle jouissait, elle put se préparer en accord avec Athanassios Diakos qui habitait à Livadia, à lutter contre les Turcs. La révolution commença avec le camarade de Diakos, Vassilios Bousgos, qui tua le 25 mars 1821 au Kan (auberge) de Zéménos un facteur turc et son compagnon avec l'aide d'hommes armés que les Arachovites envoyaient pour aider Diakos. La libération de Livadia commença la nuit du 28 au 29 mars 1821; le 1er avril les Grecs occupèrent le château de Hora et le 13 avril les Turcs qui s'étaient enfermés dans le château se rendirent.

Malheureusement, Livadia, n'a pas joui longtemps de sa liberté; le 26 juin 1826 elle fut occupée par Omer Vryonis qui brûla une grande partie de la ville et tua ou massacra beaucoup de monde. Les Turcs avaient étroitement assiégé la tour et tous ceux qui y étaient enfermés furent obligés de sortir en traversant la foule des assiégeants. Ils formèrent deux rangées d'hommes armés de yatagans entre lesquelles sortirent les vieux, les femmes et les enfants. Cette exode surprit les turcs et de ce fait il n'y a eu que 80 morts environ sur les 2.000 personnes qui s'étaient enfermées dans le château. Cette exode est comparable, en plus petit, à celle de Messolongui qui devait avoir lieu six ans plus tard. Livadia fut éprouvée par des désastres analogues pendant les années qui suivirent et jusqu'en 1826, lorsque la Grèce Continentale fut libérée par Karaïskakis. En 1829, après la bataille de Pétra, les Turcs disparurent de la Béotie.

Avant de terminer l'histoire de Livadia laissez nous citer un dernier détail : Livadia est la ville originaire de Lambros Katsonis, le grand marin qui en 1770 constitua une flotte de 19 navires et infligea de lourdes pertes à la marine turque. Pour l'honorer, Livadia donna son nom à la grande place qui se trouve au croisement de la route d'Athènes et de celle de Lamia, au centre de laquelle s'élève la statue en marbre de Lambros Katsonis.

Ο κ. Σταμάτης κατά την διάρκεια της εργασίας του.

Ο κ. Σταμάτης, με τον όποιον συνεχίζεται σήμερα η καθιερωμένη σειρά των συνεντεύξεων, ανήκει στο Τμήμα Φορτοεκφορτώσεων και Μεταφορών. Είναι πτυχιούχος χειριστής μηχανημάτων και αυτή ακριβώς είναι και η εργασία που προσφέρει στην Έταιρία, εδώ και τρία χρόνια. Τον βρήκαμε στο Λιμάνι μιά μέρα του περασμένου Νοεμβρίου, να ασχολείται στη φόρτωση ενός καραβιού. Χωρίς να τον... προετοιμάσουμε, του κάναμε την πρώτη ερώτηση:

— Κύριε Σταμάτη, θα ήθελες να μās παραχωρήσεις μιά συνέντευξη για το επόμενο τεύχος του περιοδικού μας;

Μας κύτταξε κάπως ξαφνιασμένος, σκέφτηκε για μιά στιγμή και μās έδωσε την απάντηση.

— Να σās πώ. Έκτιμώ πάρα πολύ την προσπάθεια, που γίνεται με το περιοδικό μας και αν νομίζετε, πώς μπορώ κι εγώ να συμβάλω, έστω και λίγο, στην εκπλήρωσή των σκοπών του, δεν έχω καμμιά απολύτως αντίρρηση να απαντήσω σε ό,τι με ρωτήσετε και να το δημοσιεύσετε.

Τον ευχαριστήσαμε για την προθυμία του και του υπενθυμίσαμε, ότι σκοπός των συνεντεύξεων είναι η καλύτερη αλληλογνωριμία μας και η ευκαιρία να ακουστούν μερικές γνώμες, τόσο για την εργασία μας, όσο και για την ζωή μας στα Άσπρα Σπίτια. Φυσικά είμαστε τόσοι πολλοί, που με μιά συνέντευξη σε κάθε τεύχος δεν είναι δυνατόν να παρουσιαστούν από το περιοδικό όλοι οι εργαζόμενοι. Απλώς γίνεται μιά προσπάθεια να γνωρίσουμε κατ' αρχήν ένα συνάδελφο από κάθε Τμήμα. Όσο για την εκλογή του προσώπου που θα δώσει την συνέντευξη, την ευθύνη την φέρνει αποκλειστικά η Σύνταξις του περιοδικού. Για τις απαντήσεις, φυσικά, η Σύνταξις δεν ευθύνεται καθόλου, διότι προσπαθεί πάντοτε να τις παρουσιάσει όπως ακριβώς λέχθηκαν, χωρίς να προσθέσει ούτε να αφαιρέσει τίποτα.

Αρχίσαμε την συνέντευξη, όπως συνήθως, παρακαλώντας τον κ. Σταμάτη να μās διηγηθῇ με λίγα λόγια τη ζωή του μέχρι την ημέρα, που προσελήφθη στο Έργοστάσιο. Και εκείνος μās είπε τα εξής:

— Κατάγομαι από το χωριό Παναγία της περιοχής των Θηβών, όπου γεννήθηκα το 1939. Το χωριό μου απέχει 24 περίπου χιλιόμετρα από την Θήβα και έχει πάνω-κάτω 1350 κατοίκους. Οι κάτοικοι ασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά με την γεωργία, καλλιεργώντας αμπέλια, έληδες, σιτηρά και βαμβάκια στα χωράφια της Κωπαΐδος. Έτσι, όταν τελείωσα το Δημοτικό Σχολείο, έμεινα στο χωριό και ασχολήθηκα κι' εγώ τα πρώτα χρόνια με την γεωργία. Έπειδή όμως ο κληρος ήταν σχετικά μικρός και δεν υπήρχαν πολλά περι-

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΑ ΑΣΠΡΑ ΣΠΙΤΙΑ

ΜΙΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΜΕ ΤΟΝ

ΒΑΓΓΕΛΗ

ΣΤΑΜΑΤΗ

θώρια να καλυτερέψω την ζωή-μου, έφυγα από το χωριό και άρχισα να εργάζομαι σαν βοηθός χειριστού εκσκαπτικών και ανυψωτικών μηχανημάτων. Μάλιστα επί ένα χρόνο εργάστηκα στην Πελοπόννησο, στην κατασκευή του φράγματος του Πηνειού...

— Όλα αυτά έγιναν πριν πās στρατιώτης;

— Ακριβώς. Από το φράγμα του Πηνειού πήγα άμέσως στρατιώτης. Υπηρέτησα στο Μηχανικό σαν χειριστής προωθητού γαιών. Όταν απολύθηκα πήρα το πτυχίο του χειριστού και στις 3 Ιουνίου 1963 ήρθα στο Έργοστάσιο...

— Μά, από ό,τι ξέρομε ή πρόσληψίς σου έγινε στις 16 Οκτωβρίου 1965!

— Έχετε δίκιο. Τον Ιούνιο του 1963 έπιασα δουλειά στην Έταιρία "Οδών και Οδοστρωμάτων" που εργαζόταν στην κατασκευή του Έργοστασίου. Έν συνεχεία πήγα στην Έταιρία SOMEJOK, που και αυτή βρισκόταν εδώ στο Έργοστάσιο και είχε αναλάβει τις διακινήσεις των υλικών, που έφθαναν στο λιμάνι. Όταν έφυγε η SOMEJOK, με προσέλαβε μόνιμα η δική μας Έταιρία, όπως ακριβώς έγινε με πολλούς από τους σημερινούς μου συναδέλφους. Όπως βλέπετε λοιπόν, είμαι από τους πιο παλιούς, που εργάζονται στο Έργοστάσιο, γιατί από το 1963 μέχρι σήμερα δεν έφυγα καθόλου από εδώ.

— Κύριε Σταμάτη, ποιός ήταν ο λόγος, που σ' έκανε να έλθεις να εργασθῇς εδώ στο Έργοστάσιο του Άλουμινίου και όχι κάπου άλλου;

— Στην Όδων και Οδοστρωμάτων ήλθα χωρίς κανένα σχέδιο. Μόλις είχα απολυθῇ από στρατιώτης, όπως σās είπα, είχα πάρει το πτυχίο χειριστού και έψαχνα για δουλειά. Βρήκα μιά θέση στην Οδοστρωμάτων και βρέθηκα έτσι στο Έργοστάσιο του Άλουμινίου.

— Όταν τελείωσαν οι εργασίες κατασκευής του Έργοστασίου, πώς δεν ακολούθησες καμμιά Έργολαβική Έταιρία, αλλά προτίμησες να μείνεις εδώ;

— Είχα ήδη ζήσει σ' αυτό το μέρος δύο μισον περίπου χρόνια και μου άρεσε. Έπειτα το γεγονός, ότι δεν θα βρισκόμουν μακριά απ' το χωριό μου, ή σιγουριά της μόνιμης δουλειάς και οι σχετικά καλές αποδοχές, ήταν οι λόγοι που μ' έκαναν να μείνω εδώ. Στους εργολάβους ίσως να έπαιρνα κάτι παραπάνω, αλλά δεν θα ήμουν σίγουρος αν θα είχα δουλειά όλον τον χρόνο και θα ήμουν υποχρεωμένος να περιπλανιέμαι από τόπο σε τόπο, όπου κάθε φορά θα γινόταν κάποιο έργο.

— Θα ήθελες να μās πῇς τώρα, τι εργασία προσφέρεις στην Έταιρία;

— Ευχαρίστως. Μετά την πρόσληψί μου και επί δύο περίπου χρόνια ήμουν άπεσπασμένος στο Τμήμα Συντηρήσεως.

“Οχι, φυσικά, σάν τεχνίτης, αλλά σάν χειριστής. Γιατί, βλέπετε, κάθε φορά που πρέπει νά μετακινηθῇ ἓνα βαρὺ ἐξάρτημα ἢ μηχανήμα γιὰ ἐπισκευή ἢ νά τοποθετηθῇ ἓνα καινούργιο, χρειάζεται ἀπαραίτητα ὁ γερανός. Ἐδῶ καὶ ἓνα περίπου χρόνον ἐπέστρεψα στὴν... βάσι μου — στὸ Λιμάνι — καὶ ἐργάζομαι σάν χειριστὴς ἀνυψωτικῶν κυρίως μηχανημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα γίνεται ἡ φόρτωση τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡ φόρτωση καὶ ἐκφόρτωση τῶν καραβιῶν (σὲ συνδυασμὸ φυσικὰ μὲ τοὺς δυὸ μεγάλους γερανούς τῆς προκυμαίας).

— Μὲ τὴν ἐργασία σου πῶς τὰ πηγαίνει, κύριε Σταμάτη; Εἶσαι εὐχαριστημένος ἢ ἀντιμετωπίζεις δυσκολίες;

— Τὸ Τμήμα, στὸ ὁποῖο ἐργάζομαι, εἶναι πάρα πολὺ καλὰ ὀργανωμένο. Ὑπάρχει σύστημα στὴν ἐργασία. Κάθε πρωὶ ξέρεי ὁ καθένας μας τί δουλεῖται ἀκριβῶς θὰ κάνῃ. Ἐπειτα ἔχομε στὴν διάθεσί μας πολλὰ μηχανήματα καὶ μάλιστα διαφορετικῆς δυναμικότητος, ὥστε γιὰ κάθε εἶδος ἐργασίας χρησιμοποιοῦμε τὸ κατάλληλο μηχανήμα. Ἐτσι ὄχι μονάχα δὲν ἔχομε προβλήματα, ἀλλὰ καὶ ἡ δουλειά μας γίνεται κανονικά, χωρὶς δυσκολίες.

— Ἀρκετά, νομίζομε, σὲ κουράσαμε μὲ τὴν ἐργασία σου. Θὰ ἤθελες νὰ μᾶς πῆς πῶς περνᾷς τίς ἐλεύθερες ὥρες σου, ἔξω ἀπὸ τὸ Ἑργοστάσιο;

— Κατ’ ἀρχὴν πρέπει νὰ ὁμολογήσω, πῶς δὲν ἔχω καμιὰ ἐρασιτεχνικὴ ἀπασχόλησι. Μοῦ ἀρέσει ἡ μουσικὴ καὶ ἔχω μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ δίσκους. Ἀρκετὲς ὥρες τίς περνῶ παρέα μὲ τοὺς φίλους μου καὶ συχνὰ πηγαίνω στὸν κινηματογράφον. Τὸ καλοκαίρι δὲν χάνω εὐκαιρία νὰ πάω γιὰ μπάνιο στὴ θάλασσα. Μὲ τὸν ἀθλητισμὸ δὲν ἀσχολοῦμαι, δυστυχῶς, προσωπικά, ἀλλὰ σάν θεατὴς δὲν λείπω σχεδὸν ἀπὸ καμιὰ συνάντησι. Οἰκογενειακὰ ἐνδιαφέροντα δὲν ἔχω, γιατί πρὸς τὸ παρὸν εἶμαι ἐργένης...

— Καί, ἂν ἐπιτρέπεται, πόσον καιρὸ σκοπεύεις νὰ μείνης... ἐργένης;

— Δὲν θέλω νὰ νομίζετε, ὅτι εἶμαι ἐναντίον τοῦ γάμου. Ἐχω ὅμως ἀκόμη μερικὲς προσωπικὲς καὶ οἰκογενειακὲς ὑποχρεώσεις νὰ ρυθμίσω καὶ μετὰ ὅπωςδήποτε θὰ παντρευτῶ.

— Εὐχόμαστε νὰ μᾶς δοθῇ σόντομα ἢ εὐκαιρία νὰ καταχωρήσωμε τὸν γάμον σου στὸ περιοδικὸ μας. Ἀλλὰ ἔστω καὶ σάν ἀνύπαντρος, τί θὰ μπορούσες νὰ μᾶς πῆς γιὰ τὰ Ἄσπρα Σπίτια;

— Προσωπικά εἶμαι εὐχαριστημένος. Μένω σὲ μιὰ μονοκατοικία μὲ ἓνα κύριον δωμάτιον, κουζίνα καὶ βοηθητικοὺς χώρους καὶ εἶμαι ἀρκετὰ καλὰ βολεμένος. Λόγῳ τῆς ειδικότητός μου, ἂν δὲν ἦμουν ἐδῶ, θὰ γύριζα ἀπὸ τόπο σὲ τόπο καὶ θὰ ἔμενα ὅπωςδήποτε σὲ χωριά. Γιατί βλέπετε τὰ περισσότερα ἔργα γίνονται στὴν Ἑπαρχία καὶ σπάνια θὰ μπορούσα νὰ κατοικῶ σὲ μιὰ μεγάλη πόλιν. Ἀπὸ τὰ ἄλλα χωριά λοιπὸν προτιμῶ τὰ Ἄσπρα Σπίτια, ποὺ εἶναι στὴν πραγματικότητά ἓνα κομμάτι μᾶς μεγάλης πόλεως.

— Ἐδῶ τελειώσαμε, κύριε Σταμάτη. Μήπως θὰ ἤθελες νὰ προσθέσης τίποτε ἄλλο, ποὺ ξεχάσαμε νὰ σὲ ρωτήσωμε;

— Δὲν βλέπω τίποτα τὸ σοβαρὸ. Θὰ ἤθελα μονάχα νὰ σᾶς πῶ τὴν γνώμη μου γιὰ τὸ περιοδικὸ μας. Τὸ βρίσκω πολὺ καλὸ καὶ βλέπω πῶς κάθε φορά γίνεται καλύτερο. Τὰ ἄρθρα, οἱ φωτογραφίες, τὰ σκίτσα, ὅλα εἶναι ἐπιτυχημένα καὶ τὰ διαβάζω μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον. Μόνον, ποὺ μερικὲς φορές... ἀργεῖ λίγο νὰ κυκλοφορήσῃ καὶ... ἀνησυχῶ.

— Ἐχεις δίκην, κύριε Σταμάτη. Ἀλλὰ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας παρουσιάζει πολλὰ τεχνικὰ προβλήματα, κυρίως διότι τυπώνεται στὴν Ἀθήνα καὶ δὲν εἶναι εὐκόλῃ ἡ στενὴ συνεργασία μὲ τὸ τυπογραφεῖον, λόγῳ ἀποστάσεως. Πάντως καταβάλλομε κάθε προσπάθεια νὰ ἐτοιμάζομε κάθε καινούργιον τεύχος ὅσο πιὸ νωρίτερα μπορούμε. Σ’ εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅσα μᾶς εἶπες καὶ σοῦ εὐχόμαστε καλὴ προκοπή.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

LA FÊTE DE L' AVIATION ROYALE HELLÉNIQUE

Ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ — προστάτου τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Αεροπορίας — ἡ Αεροπορικὴ Βάσις Ἀντικύρας διοργάνωσε μιὰ λαμπρὴ ἐορταστικὴ ἐκδήλωσι τὴν Παρασκευὴ 8 Νοεμβρίου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν προσκληθῇ ὅλες οἱ Στρατιωτικὲς καὶ Πολιτικὲς Ἀρχὲς καθὼς

(Συνέχεια στὴν σελίδα 21)

A l'occasion de la fête de St. Michel — Patron de l'Aviation Royale Hellénique — la Base Aérienne d'Antikyra a organisé le vendredi 8 novembre une brillante manifestation à laquelle étaient conviés toutes les personnalités militaires et civiles ainsi que les représentants

(Suite page 21)

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα έγινε έφέτος στὰ Ἴσπρα Σπίτια ὁ εορτασμός τῆς 28ης ἐπετείου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Πρωὶ-πρωὶ ἡ μικρὴ μας πολιτεία ξύπνησε μὲ τυμπανοκρουσίες, σαλπίσματα, ἐμβατήρια καὶ μὲ τοὺς ἤχους τῆς μεγάλης σειρήνης πού βρίσκεται πάνω στὴν στέγη τοῦ Ἐμπορικοῦ Κέντρου.

Στις 9.30' ἐγινε ἡ δοξολογία στὴν ἐκκλησία τῆς Ἀναλήψεως, στὴν ὁποία παρευρέθησαν οἱ τοπικὲς Ἀρχές, ἐκπρόσωποι τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ὁργανώσεων καὶ Σωματείων, ἐκπρόσωποι τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος, οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους τῶν καὶ πλήθος κόσμου.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα ἀρχίζε ἡ παρέλασις τῶν Σχολείων καὶ τῶν Προσκόπων, ἀφοῦ οἱ ἐπίσημοι εἶχαν λάβει τὶς θέσεις τῶν στὴν ἐξέδρα πού εἶχε στηθῇ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ καινούργιο Ἑστιατόριο-Ζαχαροπλαστεῖο καὶ οἱ κάτοικοι εἶχαν κατακλύσει τὰ πεζοδρόμια τῆς λεωφόρου Νηρέως. Πρῶτοι παρήλασαν οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἀκολούθησε τὸ Γυμνάσιο καὶ ἡ παρέλασις ἔκλεισε μὲ τοὺς Προσκόπους

καὶ τὰ Λυκόπουλα, μέσα στὰ θερμὰ καὶ ἐγκάρδια χειροκροτήματα τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν κατοίκων.

Στις 10.30' τὸ Γυμνάσιο Ἴσπρων Σπιτιῶν διοργάνωσε μιὰ ὁμορφὴ γιορτὴ στὸν κινηματογράφο "Ἀπόλλων". Μαθηταὶ καὶ μαθήτριες ἀπήγγειλαν διάφορα πατριωτικὰ ποιήματα, ἐνῶ ἐνδιαμέσως ἀκούστηκαν τραγοῦδια καὶ ἐμβατήρια ἀπὸ μαγνητοφωνημένη ταινία. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου κ. Χρ. Καρπούζης καὶ ἀκολούθησε ἡ προβολὴ τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας "Ἐτσι πολέμοῦσαμε τὸ 1940-41".

Ὁ Ἑθνικὸς Ὕμνος ἔκλεισε τὴν ὁμορφὴ αὐτὴ γιορτὴ, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὁποίας δίκαια δέχτηκαν οἱ διοργανωταὶ τῆς τὰ εὐλικρινῆ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κατακλύσει ἀσφυκτικὰ τὴν αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου.

Μετὰ τὶς ἀνωτέρω ἐκδηλώσεις ἡ Διεύθυνσις τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος δεξιώθηκε τὶς τοπικὲς Ἀρχές στὸ Ἑστιατόριο-Ζαχαροπλαστεῖον τῶν Ἴσπρων Σπιτιῶν, προσφέροντας ἓνα ἀπεριτίφ.

28 Ὀκτωβρίου. Παρέλασις τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου...

28 Octobre. Défilé des élèves du Gymnase...

...καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου..

...et de l'École Primaire...

LA FETE DU 28 OCTOBRE

Aspra Spitia a fêté cette année avec un éclat tout particulier l'anniversaire du 28 Octobre 1940.

De très bonne heure, le village fut éveillé au son des tambours, des fanfares, des marches militaires et de la sirène installée sur le toit du Centre Commercial.

A 9 h. 30 a eu lieu la cérémonie religieuse à l'Eglise de l'Ascension à laquelle assistaient les Autorités locales, les représentants des Services Publics, Organismes et Associations, des représentants de la S.A. Aluminium de Grèce, les élèves du Gymnase, de l'École Primaire avec leurs professeurs et un grand nombre d'habitants.

Une demie heure plus tard, les personnalités prirent place sur l'estrade située en face du nouveau Restaurant-Pâtisserie, les habitants envahirent les trottoirs de l'avenue Niréos et le défilé des Écoles et des Scouts commença; tout d'abord les élèves de l'École Primaire, suivis des

élèves du Gymnase, des Scouts et Louveteaux tout cela au milieu de vifs applaudissements des autorités et de la foule.

A 10 h. 30 tous se retrouvèrent au Cinéma Apollon pour une petite séance à laquelle participèrent les élèves du Gymnase. Ce furent alors des poésies patriotiques entrecoupées de marches militaires et de chants. M. C. Karpouzis, Directeur du Gymnase prononça ensuite un discours, tout emprunt de solennité et suivi d'un film intitulé «C'est ainsi que nous avons lutté en 1940-41».

Cette manifestation se termina bien sûr par l'hymne national qui valut aux organisateurs les félicitations de tous.

A l'issue de la cérémonie la Direction d'ADG offrit aux autorités locales un apéritif d'honneur au Restaurant-Pâtisserie d'Aspra Spitia.

„καὶ τῶν Προσκόπων
πρὸ τῶν ἐπισήμων.

et des Scouts devant la
tribune des personnalités
locales.

Ἡ μαθήτρια Μαίρη Τρεχαντζάκη ἐνῶ ἀπαγγέλλει
τὸ ποίημα «ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ 40» τοῦ Δ. Γιαννουκάκη.

L'élève Mary Trechantzaki récite la poésie «LES FEM-
MES DE 40» de D. Yannoukakis.

ΠΡΩΤΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Ο Νομάρχης Βοιωτίας κ. Κρανιας ενώ κόβει την συμβολική ταινία και εγκαινιάζει την 1η Γεωργική Έκθεσι Λεβαδείας.

Le Préfet de Béotie, M. Kranias, coupant le ruban symbolique à l'inauguration de la première Exposition Agricole de Livadia.

Με πρωτοβουλία της Διευθύνσεως Γεωργίας Νομού Βοιωτίας και σε συνεργασία με τον Δήμον Λεβαδείας, διοργανώθηκε εφέτος στην Λιβαδιά η πρώτη Γεωργική Έκθεση από 27 Οκτωβρίου μέχρι 2 Νοεμβρίου, η οποία χαιρέτισθηκε με ενθουσιασμό από όλους τους κατοίκους του Νομού και έσημειωσε απόλυτη επιτυχία.

Τα εγκαίνια έγιναν το βράδυ της 26ης Οκτωβρίου. Προηγήθηκε ο σχετικός αγιασμός και κατόπιν μίλησε ο Διευθυντής της Διευθύνσεως Γεωργίας του Νομού Βοιωτίας κ. Χριστοφόρου και ο Δήμαρχος Λεβαδείας κ. Παπαϊωάννου. Αμέσως κατόπιν ο Νομάρχης Βοιωτίας κ. Κρανιας εκήρυξε την έναρξη της Έκθεσεως και περιτοχιζόμενος από τους επισήμους και πλήθος κόσμου, έκοψε την συμβολική ταινία των εγκαινίων της Έκθεσεως μπροστά στο Περίπτερο της Α.Ε. Άλουμινιον της Ελλάδος. Έδω, ένα ποτήρι σαμπάνια συνώδεψε τις ευχές όλων προς τον Διευθυντήν του Έργοστασίου κ. PAUL και τους άλλους εκπροσώπους της Έταιρίας, για την ευόδωσι των εργασιών της.

Και τώρα μία ματιά στα περίπτερα : Η Α.Ε. Άλουμινιον της Ελλάδος είχε κατασκευάσει ένα όμορφο περίπτερο, διακοσμημένο με φροντίδα και πολύ γούστο. Τεράστιες φωτογραφίες τμημάτων του Έργοστασίου και του οικισμού Άσπρων Σπιτιών, με τις ανάλογες λεζάντες, σκέπαζαν τις εσωτερικές πλευρές του Περιπτέρου, ενώ σε μία γωνιά ήταν τοποθετημένη μία μεγάλη μακέτα του Έργοστασίου αλουμίνιας. Εκτός από μία μικρή ποσότητα βωξίτου και αλουμίνιας καθώς και από ώρισμένες χελώνες αλουμινίου, ο επισκέπτης εύρισκε στο Περίπτερο διάφορα τελικά προϊόντα από τον μετασχηματισμό του αλουμινίου, που έχουν σχέση με την γεωργία (π.χ. σωλήνες άρδεύσεως, δοχεία γάλακτος, βαρέλια, συρμάτινα πλέγματα περιφράξεων κλπ.), ενώ ολόκληρο το περίπτερο ήταν κατασκευασμένο από ξύλο και φύλλα ή δοκούς από αλουμίνιο.

Το περίπτερο της ΔΕΗ προκαλούσε ιδιαίτερο ενδιαφέρον στους επισκέπτες, όχι μονάχα με την αρχιτεκτονική του και την όμορφη διακόμησή του, αλλά και με την τεράστια μακέτα του Έργοστασίου Μεγαλόπολεως.

PREMIÈRE EXPOSITION AGRICOLE DE LÉVADIA

Μία ομάδα από μικρούς μαθητάς επισκεπτεται το περίπτερο της Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Un groupe de petits élèves en train de visiter le stand de la S.A. ALUMINIUM DE GRÈCE.

Sur l'initiative de la Direction de l'Agriculture du Département de la Béotie et en collaboration avec le Dème de Léviaia, a été organisée cette année à Léviaia du 26 octobre au 2 novembre la première Exposition Agricole qui fut accueillie avec enthousiasme par tous les habitants du Département et connut un grand succès.

L'inauguration eut lieu dans la soirée du 26 octobre. Après la bénédiction rituelle, le Directeur de l'Agriculture du Département de Béotie, M. Christoforou, prit la parole pour la céder ensuite au Maire de Léviaia, M. Papaioannou. Au milieu de nombreuses personnalités et d'une grande foule Mr. Kranias, préfet de Béotie, déclara l'Exposition ouverte en coupant le ruban symbolique devant le stand de la S.A. Aluminium de Grèce. Un champagne accompagna alors les vœux adressés par tous au Directeur de l'Usine, M. Paul, ainsi qu'aux autres représentants de la Société.

Examinons un peu maintenant les divers stands.

D'immenses photos des différents secteurs de l'usine tapissaient le stand d'A.D.G. alors qu'une importante maquette de l'usine d'alumine occupait une grande partie. En dehors d'un peu de bauxite, d'alumine et de quelques lingots d'aluminium, le visiteur pouvait également voir, exposés dans le stand, divers produits provenant de la transformation de l'aluminium et s'intéressant à l'agriculture, tels des tuyaux d'irrigation, des récipients à lait, des barils, du grillage pour clôtures etc., alors que le stand entier était fait de bois et feuilles ou poutres d'aluminium.

Le stand de la DEH présentait pour les visiteurs un intérêt particulier non seulement par son architecture et sa décoration, mais aussi par une maquette géante de l'Usine de Mégaloполиς.

Le Service des Eaux et Forêts a été vivement félicité par tous pour son stand original, tout de branches et de troncs d'arbres, jusqu'au plancher lui-même qui était fait de troncs sectionnés posés les uns à côté des autres.

Ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία δέχτηκε πολλὰ συγχαρητήρια γὰρ τὸ ἔξοχο Περίπτερό της, φτιαγμένο ὁλόκληρο μὲ κορμούς ἢ κλαδιά δένδρων — μέχρι καὶ τὸ δάπεδο ἦταν στρωμένο ἀπὸ κυλινδρικά κομμάτια κορμῶν... φυτεμένα μέσα στὸ χῶμα, τὸ ἓνα δίπλα στὸ ἄλλο!

Τὸ περίπτερον τῆς Δ.Ε.Η.
Le stand de la DEH.

Σημειώνομε ἀκόμη τὸ Περίπτερο τῆς Νομοκτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Βιωτίας μὲ τὴν παραστατικὴν παρουσίαν τῶν ἀσθενειῶν τῶν ζώων, τοῦ Ὁργανισμοῦ Κωπαΐδος, τοῦ Ὁργανισμοῦ βάμβακος, τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Λεβαδείας, τῆς Ὑπηρεσίας Ἑγγείων Βελτιώσεων, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρειβατικοῦ Συνδέσμου, κλπ., κλπ., ἐνῶ δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμε τὶς ἀμέτρητες ἀφίσεις τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας, ποὺ κοσμοῦσαν μὴ ὁλόκληρη πλευρὰ τῆς πλατείας Λ. Κατσώνη, μὲ τὶς συμβουλές, τὶς παραινέσεις καὶ τὶς προτροπὲς πρὸς τοὺς γεωργοὺς καὶ ἓνα πλῆθος ἀπὸ στοιχεῖα καὶ πληροφορίες γιὰ τὸν ἀναδασμὸ, τὴν σωστὴ καλλιέργεια, τὴν χρῆσι λιπασμάτων, τὴν ἀξία τῶν διαφόρων τροφῶν κλπ.

Ἡ Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ Δήμαρχος Λεβαδείας κ. Παπαϊωάννου, φιλοδοξεῖ νὰ ὀργανώσῃ τοῦ χρόνου τὴν Ἐκθεσὶ ἀκόμη πιὸ καλὰ, καὶ μὲ εὐρύτερη συμμετοχὴ ἐκθετῶν καὶ νὰ προσθέσῃ πιὸ ἔντονα τὴν παρουσίαν τῆς κτηνοτροφίας, ὥστε νὰ μιλάμε πλέον γιὰ τὴν Γεωργοκτηνοτροφικὴ Ἐκθεσὶ Λεβαδείας.

Μὲ τὴν λήξιν τῆς ἐκθέσεως, τὴν Κυριακὴν 3ην Νοεμβρίου, ὁ κ. Ὑπουργὸς Γεωργίας ἀπένειμε ἓνα δίπλωμα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος παρουσίαν τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

Nous citerons également le stand du Service Vétérinaire Départemental qui s'intéressait d'une façon particulièrement vivante aux maladies des animaux, celui de l'organisme de Kopaïs, de l'Organisme du Coton, de l'Union des Coopératives Agricoles de Lévia, du Service des Améliorations

Τὸ περίπτερον τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας.
Le stand du Service des Eaux et Forêts.

Foncières, du Club Alpin Hellénique, etc., etc., sans oublier les multiples affiches posées par la Direction de l'Agriculture sur la place L. Katsonis conseillant les agriculteurs, leur parlant du remembrement de la propriété rurale, des différents modes de culture, de l'utilisation des engrais, de la valeur des divers aliments etc.

Au dire de M. Papaïoannou, Maire de Lévia, le Comité Organisateur de l'Exposition aurait l'ambition d'organiser l'année prochaine une Exposition beaucoup plus importante que cette année où participeraient d'avantage d'agriculteurs et d'éleveurs pour ne parler, dans l'avenir, que de «L'Exposition Agricole et d'Élevage de Lévia».

Lors de la cérémonie de clôture, le Dimanche 3 Novembre, un diplôme était remis solennellement par le Ministre de l'Agriculture en présence des Autorités régionales aux représentants de la Société ADG.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (Ἀπὸ τὴν σελ. 17)

καὶ ἐκπρόσωποι τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν ἀρχὴ ἐγίνε ἡ Δοξολογία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Χρυσοστόμου καὶ βοηθουμένου ἀπὸ τὸν αἰδεσιμώτατον ἱερέα Ἀντικύρας κ. Γρηγόριον, εἰς τὸν καταυλισμὸν τῆς Βάσεως, ὁ ὁποῖος εἶχε διαρρυθμισθῇ καταλλήλως καὶ εἶχε διακοσμηθῇ μὲ σημαίες, πανῶ καὶ ἐμβλήματα.

Ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας, εἰς τὴν ὁποίαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐτονίζετο ἡ συμβολὴ τῆς Ἀεροπορίας εἰς τοὺς διαφόρους πολέμους τῆς πατρίδος μας, μὲ τὴν ὑπόμνησιν ὅτι πρῶτοι οἱ Ἕλληνες χρησιμοποίησαν τὸ ἀεροπλάνο γιὰ πολέμικους σκοποὺς στὶς 5 Ὀκτωβρίου 1912, κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες τοῦ ἔθνους.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀεροπορικῆς Βάσεως Ἀντικύρας Σμήναρχος κ. Βασιλάκης μὲ τοὺς ὑπολοίπους Ἀξιωματικούς δεξιώθηκαν τοὺς προσκεκλημένους στὴν Λέσχῃ τῶν Ἀξιωματικῶν, ὅπου εἶχε ἐτοιμασθῇ ἓνας πλουσιώτατος καὶ ἐκλεκτός μπουφές.

FETE DE L'AVIATION (Suite de la page 17)

d'Aluminium de Grèce.

Dans le cantonnement de la Base Aérienne spécialement aménagé à cet effet et décoré de drapeaux, panneaux et emblèmes, la cérémonie a commencé par la messe célébrée dite par le Métropolitain de Phocide M. Chrysostomos assisté du R.P. M. Grigorios, prêtre d'Antikyra. Elle fut suivie de la lecture de l'Ordre du Jour provenant du Quartier Général de l'Aviation dans lequel il est rappelé entre autres, la part de l'Aviation dans les différentes guerres de notre Patrie sans oublier que les Grecs ont utilisé l'avion les premiers, le 5 octobre 1912, durant les guerres des Balkans pour la libération de notre Nation.

Ensuite le Colonel M. Vassilakis, Commandant de la Base Aérienne d'Antikyra avec ses officiers a reçu les invités au Club des Officiers où un abondant buffet de choix avait été préparé par les soins personnels des épouses des officiers.

ΑΝΤΙΓΡΙΠΠΙΚΟΣ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ

Στά πλαίσια της συνεχούς μερίμνης για την καλύτερευσι των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων της 'Εταιρίας και των 'Εργολάβων, ή 'Ιατρική 'Υπηρεσία της Α.Ε. 'Αλουμινίου της 'Ελλάδος διωργάνωσε ένα γενικόν αντιγριππικόν έμβολιασμόν στις 16 και 17 Σεπτεμβρίου 1968. 'Ο έμβολιασμός αὐτός, ανάλογος με εκείνους πού πραγματοποιούνται στις Η.Π.Α. και στην Γερμανία εδώ και πολλά χρόνια, παρουσίαζε μερικά χαρακτηριστικά πρωτότυπα, δικαιολογημένα από την επιθυμία νά καταστή ὁ έμβολιασμός κατά τὸ δυνατόν λιγώτερο δυσάρεστος και λιγώτερο ἐνοχλητικός.

Ἡ 'Ιατρική 'Υπηρεσία ἐφρόντισε, ὥστε ὁ έμβολιασμός νά γίνη στους τόπους παροχής τῆς ἐργασίας, πρᾶγμα πού ἐλάχιστα ἐμπόδιζε τίς δραστηριότητες των εργαζομένων.

Χρησιμοποίησε ένα καινούργιο σύστημα "ένεσως", πού ἐπέτρεψε τὸν έμβολιασμό χωρίς πόνο.

Μεταχειρίσθηκε ένα έμβολιο ἀποτελούμενο ἀπὸ μία και μόνη δόσι, πρᾶγμα πού δέν ἦταν δυνατόν κατά τὸ παρελθόν και περιόριζε εἰς τὸ μέγιστον τὴν διενέργειαν ἐνὸς γενικοῦ έμβολιασμοῦ.

Μία πλήρης ἐνημέρωσις τοῦ προσωπικοῦ εἶχε προηγηθῇ τοῦ έμβολιασμοῦ. Ἡ ἐπιτυχία του ἦταν ἱκανοποιητική, δεδομένου ὅτι έμβολιάσθηκαν 814 άτομα μέσα σὲ μιάμιση μόνον ἡμέρα και χωρίς νά ἐπέλθῃ ὅποιαδήποτε ἀνωμαλία στὴν ἐργασία τους.

Τὰ ἐπακόλουθα τοῦ έμβολιασμοῦ ἦταν ἀπλᾶ και περιορίσθηκαν σὲ ἐλαφρὸν πόνο στὸν βραχίονα, στὸ σημεῖο τοῦ έμβολιασμοῦ, γιὰ λίγες ἡμέρες.

Τὰ ἀποτελέσματα θὰ κριθοῦν ἀπὸ τὴν συχνότητα των περιστατικῶν γρίπης, πού θὰ παρουσιαθοῦν στὸ προσωπικὸ τὸν ἐφετινὸν χειμῶνα. Οἱ ξένες στατιστικὲς ἀναφέρουν μιά μείωσι 60 ἕως 70 % τοῦ ἀριθμοῦ των περιστατικῶν γρίπης, πού σημειώθηκαν μετὰ τὸν έμβολιασμό και μιά σίγουρη ἐλάττωσι των συμπτωμάτων στις περιπτώσεις πού παρατηρήθηκαν. Μποροῦμε λοιπὸν νά ἐλπίζουμε σὲ μιά αἰσθητὴ βελτίωσι τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐάν οἱ στατιστικὲς τοῦ χειμῶνος δικαιώσουν αὐτὴ τὴν ἐλπίδα, ἡ 'Ιατρική 'Υπηρεσία σκέπτεται νά ἐπαναλάβῃ και νά ἐπεκτείνῃ τὸν έμβολιασμό τὸν ἐπόμενο χρόνο, τὴν ἴδια ἐποχὴ.

VACCINATION ANTIGRIPPALE

Animé du souci constant d'améliorer le confort dans le travail des agents de la Société et des Entreprises, le Service Médical d'Aluminium de Grèce a organisé les 16 et 17 Septembre 1968 une campagne de vaccination antigrippale. Cette campagne, analogue à celles pratiquées aux USA et en Allemagne depuis plusieurs années, présentait certains caractères originaux, tous motivés par le désir de rendre la vaccination la moins désagréable et la moins gênante possible.

Le Service Médical assurait la vaccination sur le lieu même du travail ce qui gênait au minimum les activités des employés.

Il utilisait un système d'injection nouveau, qui permettait la vaccination sans douleur.

Il employait un vaccin constitué par une dose unique, ce qui limitait au maximum la campagne dans le temps.

La vaccination avait été précédée d'une information du personnel complète. Son succès a été satisfaisant puisque 814 personnes ont été vaccinées en un jour et demi seulement et sans apporter aucune gêne à leurs activités. Les suites de la vaccination ont été simples, se limitant à des bras un peu douloureux au point de vaccination pendant quelques jours.

Les résultats seront jugés sur la fréquence des cas de grippe dans le personnel cet hiver. Les statistiques étrangères font état de 60 à 70% de diminution pour le nombre de grippe enregistrées après vaccination et une nette atténuation des symptômes dans les cas observés. On peut espérer une amélioration sensible de l'état de santé du personnel.

Si les statistiques de l'hiver justifient cet espoir, le Service Médical pense renouveler et étendre la vaccination, l'année prochaine, à la même époque.

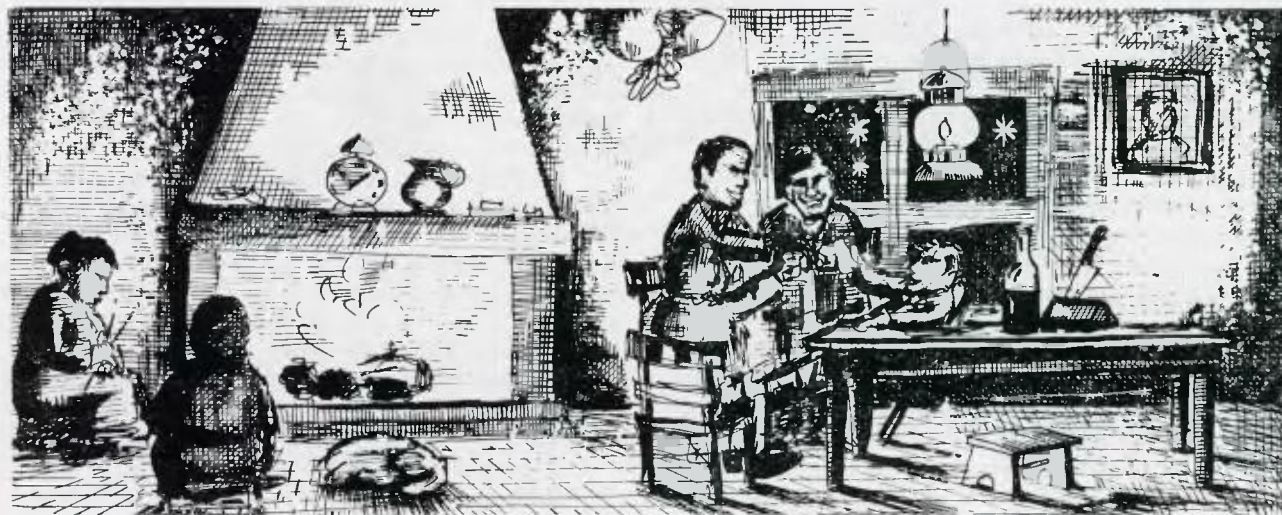
Μερικὲς φωτογραφίες ἀπὸ τὸν γενικὸν ἀντιγριππικὸν έμβολιασμόν: 1) Ὁ κ. Γιαννέλος, τοῦ 'Αλουμινίου. 2) Ὁ κ. Καραῖσκος, τοῦ Χυτηρίου. 3) Ὁ κ. Λούπης, τῆς 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως. 4) Ὁ κ. Τριανταφυλλίδης, τοῦ Λογιστηρίου.

Quelques instantanés de la vaccination générale contre la grippe : 1) M. Yannelos, de l'Aluminium. 2) M. Karaïskos, de la Fonderie. 3) M. Loupis, du Service Entretien. 4) M. Triantafyllidis, de la Comptabilité.

DE NOËL AU JOUR DE L'AN

SOUVENIRS D'AUTREFOIS

PAR J. CRESSOT

Dites-moi pourquoi les Noël's d'autrefois sont tous enveloppés de neige et étincelants d'étoiles? S'il en fut de maussades, ma mémoire d'enfant n'en a rien retenu. Noël ne sera jamais un jour comme les autres; Noël, c'est la veillée, c'est la messe de minuit, c'est le réveillon.

Le sommeil prenait les petits sur leur chaise basse, sur les genoux de la maman; on les portait au lit. Les grands avaient le droit de veiller et d'attendre.

Mon père posait sur les chenets le tronc de pommier, la lourde souche de charme ou de noyer qui attendait depuis des mois. Je l'entends qui sonne contre la taque, je la vois, noueuse et bossue, avec ses mousses et son écorce crevassée.

On fait cercle autour du feu, les femmes à bonne distance, sur leur couvet, avec l'aiguille ou le tricot, les hommes tisonnant, les enfants se rôtissant les grèves et buvant de tous leurs yeux la féerie des étincelles.

La vieille horloge fait son tic-tac; elle pousse lentement ses aiguilles vers les heures et les demies. Par la cheminée, descend la grosse cloche du premier coup, le tintement d'argent du deuxième coup, les volées unies du dernier appel. Quelle étrange musique, ces cloches dans la nuit! On se hâte de garnir les chaufferettes et de couvrir le feu, on s'emmitoufle de capelines et de cache-nez, et l'on s'en va vers l'église, laissant dans la maison la flamme palpitante qui dit à travers la vitre : «Je suis là, je vous attends».

La messe de minuit, c'eût été le froid tombant sur les épaules et mordant les orteils, c'eût été, sans la crèche, pénitence et déception. Mais la crèche était là, la crèche que les dames du château dressaient

à la droite du choeur. Quand je poussais la petite porte, cela me sautait aux yeux et ne me lâchait plus. Des rochers gris et bruns, à grandes cassures, faisaient une grotte à la fois sombre et claire. De grands sapins l'abritaient, tout saupoudrés d'une neige miroitante. Dans un halo de lumière, le boeuf fauve et l'âne gris soufflaient leur haleine; Joseph et Marie à genoux se faisaient vis-à-vis. Couché sur la paille dorée et bien rognée de son berceau, le petit Jésus levait ses genoux et tendait ses bras. Perdus dans les branches, des feux rouges, bleus, violets faisaient un ciel plus beau que le vrai ciel, en ce moment tout scintillant d'étoiles.

Il fallait cette magie pour me faire oublier les échardes de l'onglée et la lenteur de l'office. Je ne songeais guère à me demander ce qu'étaient au juste ces rochers de papier, cette neige, ces étoiles de verre. J'attendais les rois mages et les bergers... on partait avant leur venue, dans un remuement de sabots.

Et les étroits sentiers dans la neige revoyaient les mêmes silhouettes noires, chaque groupe vers son logis. On tapait les pieds sur le seuil pour en détacher les bottes, la clé faisait ses deux tours dans la serrure et l'on se retrouvait à l'abri dans la tiédeur de la cuisine.

Beaucoup plus tard, j'ai lu dans les livres que les villes ont des tables éblouissantes, des cristaux, des rires, des toilettes, des huitres, du champagne... et que cela s'appelle un réveillon. Chez nous, il en allait autrement.

Quand elle avait refermé la porte et rallumé la petite lampe de cuivre, maman disait, toute resserrée encore dans son fichu : «Maintenant nous allons réveillonner».

La table était vite dressée. A côté de la chatte qui regardait les braises, le pot noir avancé dans les cendres nous gardait un jambon, longuement mijoté dans son court-bouillon. Elle n'avait pas la saveur des autres, cette tranche grasse et maigre, rouge et rose, onctueuse et salée, que l'on mangeait si tard dans la nuit. Y avait-il autre chose? Une gaufre, peut-être, sèche et croquante, bien meilleure quand elle était roussie, et un verre de vin chaud. Dans le saladier, une bouteille du vin de nos vignes, tiédie au coin de l'âtre; du sucre, un peu d'eau et pour finir, le manche de la pelle rougi dans les braises : le vin sifflait, bouillonnait, se couvrait d'écume blanchissante. Le verre réchauffait les mains jointes, puis chaque gorgée descendait comme un feu vif et doux.

Au lit, je retrouvais le petit frère endormi, couché en travers dans les draps froissés; je retrouvais le cruchon d'eau chaude faisant la belle jambe dans un bas à côtes... Il n'y avait plus qu'à dormir.

Le petit Jésus, le Père Noël me pardonneront si je les néglige; ils ne venaient guère visiter nos sabots. Nous étions sans doute trop éloignés des grandes routes et même de la grand'rue.

L'année finissait, elle aussi, par une longue veillée. On disait aux enfants qu'il ne tenait qu'à eux de voir, à minuit sonnant, s'en aller le mystérieux ANFA — l'an fait — et paraître le nouvel an. Mais il fallait sortir du village, monter jusqu'à un carrefour de croix et de chemins, sans peur de la bise, de la DAME BLANCHE et des revenants. Personne n'y fut jamais.

Le jour gris n'avait pas touché nos rideaux que nous étions réveillés. Le craquement du fagot dans

la cuisine nous disait le feu flambant. Alors, nous sautions du lit et nous courions souhaiter la bonne année à nos parents.

Il n'y avait pas deux façons : depuis toujours et pour tous, la même formule : «Je vous souhaite une bonne année, une bonne santé, le paradis à la fin de vos jours». Ajoutez la musique chantante et traînante qui donne aux mots leur goût de terroir.

Quelle impatience de courir chez la marraine, chez le parrain, les oncles et les tantes, les grands-parents! On entrait, on bredouillait sa «bonne année», on rencontrait une joue piquante, un bout de nez froid et l'on attendait ses étrennes.

La bonne voix cordiale de mon parrain brodait plaisamment les mêmes variantes : «La bonne année... la goutte au nez!» et : «Le paradis... tout de suite!». Esprit de chez nous que personne ne songeait à mépriser. Sur la longue table du poêle, une marraine soucieuse de ses devoirs avait aligné pour ses filleuls des pipes en sucre, des pains d'épices, des pralines, des oranges, et de ces papillotes dont le papier frisé cache un gros fondant rose et une minuscule machine infernale. Les premiers arrivés choisissaient.

On courait de là chez l'oncle, puis chez le grand-père qui avait préparé son écu, et puis chez la grand-mère, et puis chez la tante...

Le soir, on recensait ses richesses. Les bonbons disparaissaient vite, et le chocolat, et le pain d'épices. Mais les oranges duraient longtemps. Alignées sur une tablette de l'armoire, elles attendaient qu'on vint les chercher pour le partage ou la salade au kirsch...

J. CRESSOT

ΛΕΒΑΔΕΙΑ (Συνέχεια από την σελίδα 15)

Πρόεδρος αντιπροσώπευε την πόλι σέ όλες τις σχέσεις και τις διαπραγματεύσεις με τις τουρκικές αρχές, πολιτικές και στρατιωτικές.

Στις παραμονές της Έλληνικής Έπανάστασης ή Λιβαδιά ήταν μία πλούσια πόλις με 10.000 κατοίκους. Με την σχετική δέ έλευθερία που απελάμβανε, μπόρεσε να προετοιμασθή για τον άγώνα, σέ συνεννόησι με τον Άθανάσιο Διάκο, που διέμενε στην πόλι. Την επανάστασι την άρχισε ο σύντροφος του Διάκου Βασίλης Μπούσγος, που σκότωσε στις 25 Μαρτίου 1821 στο χάνι του Ζεμενοῦ έναν Τούρκο ταχυδρόμο και τον συνοδό του, με την βοήθεια των ενόπλων ανδρών, που οί Άραχοβίτες έστελναν προς τον Διάκο. Ή απελευθέρωσις της Λιβαδιάς άρχισε στις 28 προς 29 Μαρτίου 1821. Την 1ην Άπριλίου οί Έλληνες κατέλαβαν τον Πύργο της Ώρας και στις 13 Άπριλίου παρεδόθησαν οί Τούρκοι, που είχαν κλειστή μέσα στο κάστρο.

Δυστυχώς όμως ή Λιβαδιά δέν χάρηκε για πολύ την έλευθερία της, γιατί στις 26 Ίουνίου 1821 την κατέλαβε ο Όμερ Βρυώνης και έκαψε ένα μεγάλο μέρος της πόλεως, ενώ πολλοί από τον άμαχο πληθυσμό σκοτώθηκαν ή έσφάγησαν. Όσοι είχαν κλειστή μέσα στο κάστρο πολιορκήθηκαν στενά από

τους Τούρκους και αναγκάστηκαν στις 27 Ίουνίου να κάνουν έξοδο ανάμεσα από τους πολιορκητάς. Σχημάτισαν δυο σειρές από άνδρες ώπλισμένους με γιαταγάνια και ανάμεσα έβαλαν τους γέρους και τά γυναικόπαιδα. Ή έξοδος ξάφνιασε τους Τούρκους και γι' αυτό δέν ύπήρξαν παρά 80 περίπου νεκροί στους 2000 που ήσαν κλεισμένοι στο κάστρο. Ή έξοδος αυτή αποτελεί μικρογραφία της έξόδου του Μεσολογγίου, που έμελλε να γίνη έξι χρόνια αργότερα. Παρόμοιες συμφορές έπαθε ή Λιβαδιά και κατά τά υπόλοιπα χρόνια του άγώνος μέχρι το 1826, όποτε ή Ρούμελη έλευθερώθηκε από τον Καραϊσκάκη. Το 1829, μετά την μάχη της Πέτρας, οί Τούρκοι έξηφανίσθησαν από την Βοιωτία.

Πρίν τελειώσωμε την ιστορία της Λιβαδιάς, θα πρέπει να προσθέσωμε μία λεπτομέρεια : Ή Λιβαδιά είναι ή πατρίδα του Έλληνος θαλασσομάχου Λάμπρου Κατσώνη, ο όποιος το 1770 είχε σχηματίσει ένα στόλο από 19 πλοία και είχε προξενήσει πολλές καταστροφές στον τουρκικό στόλο. Προς τιμήν του ή Λιβαδιά έχει δώσει το όνομά του στην μεγάλη πλατεία, στην διασταύρωσι των δρόμων προς την Άθήνα και προς την Λαμία, όπου έχει στηθή και ή μαρμάρινη προτομή του.

Η ΣΤΑΧΟΜΑΖΩΧΤΡΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Μεγάλην ἐξέφρασεν ἔκπληξιν ἡ γειτόνισσα, τὸ Ζερμινιώ, ἰδοῦσα τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων τοῦ ἔτους 1878, τὴν θειά-Ἀχτίτσα, φοροῦσαν καινούργη μανδήλαν, καὶ τὸν Γέρο καὶ τὴν Πατρώνα μὲ καθαρά ὑποκαμισάκια καὶ μὲ νέα πέδιλα.

Τοῦτο δὲ διότι ἦτο γνωστότατον ὅτι, ἡ θειά-Ἀχτίτσα εἶχεν ἰδεῖ τὴν προῖκα τῆς κόρης τῆς πωλουμένην ἐπὶ δημοπρασίας πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν ἀναξίου γαμβροῦ, διότι ἦτο ἔρημος καὶ χήρα, καὶ διότι ἀνέτρεφε τὰ δύο ὀρφανὰ ἔγγονά της, μετερχομένη ποικίλα ἐπαγγέλματα. Ἦτον (ἂς εἶναι μοναχὴ της!) ἀπ' ἐκείνας πού δὲν ἔχουν στὸν ἥλιο μοῖρα. Ἡ γειτόνισσα, τὸ Ζερμινιώ, ὥκτειρε τὰς στερήσεις τῆς γραιάς καὶ τῶν δύο ὀρφανῶν, ἀλλὰ μήπως ἦτο καὶ αὕτῃ πλουσία, διὰ τὴν ἔλθῃ αὐτοῖς ἀρωγὸς καὶ παρήγορος;

Εὐτυχὴς ὁ μακαρίτης, ὁ μπάρμπα-Μιχαλῖος, ὅστις προηγῆθαι εἰς τὸν τάφον τῆς συμβίας Ἀχτίτσας, χωρὶς νὰ ἴδῃ τὰ δεινὰ τὰ ἐπικείμενα αὐτῇ μετὰ τὸν θάνατόν του. Ἦτο καλῆς ψυχῆς, — ἂς εἶχε ζωὴ! — ὁ συχωρεμένος. Τὰ δύο παιδιά "τὰ ἀδιαφόρετα", ὁ Γεώργης καὶ ὁ Βασίλης, ἐπνίγησαν βυθισθείσης τῆς βρατσέρας τῶν τὸν χειμῶνα τοῦ ἔτους 1864. Ἡ βρατσέρα ἐκείνη ἀπωλέσθη αὐτανδρός, — τὴν φρίκη! τὴν καημὸς! Τέτοια τρομάρια καμμιάς καλῆς χριστιανῆς νὰ μὴν τῆς μέλλῃ.

Ὁ τρίτος ὁ γιὸς της, ὁ σουρτούκης, τὸ χαμένο κορμί, ἐξενιτεύθη καὶ εὐρίσκετο, ἔλεγαν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Πέτρα ἔρριξε πίσω του. Μήπως τὸν εἶδε; Μήπως τὸν ἤκουσεν; Ἄλλοι πάλιν πατριῶτες εἶπαν, ὅτι ἐνυμφεύθη εἰς ἐκεῖνα τὰ χῶματα, καὶ ἐπῆρε λείει, μιὰ φράγκα, μιὰ ἐγγλεζοπούλα, ἕνα ζωηρὸν, πού δὲν ἤξευρε νὰ μιλήσῃ ρωμέϊκα. Μὴ χειρότερα! Τὴν νὰ πῇ κανεὶς! Ἡμπορεῖ νὰ καταρασθῇ τὸ παιδί του, τὰ σωθικά του, τὰ σπλάχνα του;

Ἡ κόρη της ἀπέθανεν εἰς τὸν δεύτερον τοκετόν, ἀφείσα αὐτῇ τὰ δύο ὀρφανὰ κληρονομίαν. Ὁ πατεριασμένος τους, ἐξοῦσε ἀκόμα (πού νὰ φτάσουν τὰ μαντάτα του ὥρα τὴν ὥρα!), μὰ τί νοικοκύρης! Τὸ πρόκοψε, ἀλήθεια! Χαρτοπαίκτης, μέθυσορ καὶ μὲ ἄλλας ἀρετὰς ἀκόμη. Εἶπαν, πῶς ξαναπαντρεύτηκε ἀλλοῦ, διὰ τὴν πάρῃ καὶ ἄλλον κόσμον εἰς τὸν λαμόν του, ὁ ἀσυνειδήτορ! Τέτοιοι ἄντρες! Ἐκαμε δὲ καὶ αὕτῃ ἕνα γαμπρό, μὰ γαμπρό (τὸ λαμπρό τ' νὰ βγῇ!).

Τὴν νὰ κάμῃ, ἔβαλε τὰ δυνάτὰ της, καὶ ἐπροσπαθοῦσε ὅπως-ὅπως νὰ ζήσει τὰ δύο ὀρφανὰ. Τὴν ἀξιολύπητα, τὰ καημένα! Κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους ἐβοτάνιζεν, ἀργολογοῦσεν, ἐμάζωνεν ἐλιές, ἐξενοδοῦλευν. Ἐμάζωνε κούμαρα καὶ τὰ ἐβγάζε ρακί. Μερικὰ στέμφυλα ἀπ' ἐδῶ, κάμποσα βότσια ἀραβοσίτου ἀπ' ἐκεῖ, ὅλα τὰ ἐχρησιμοποιοῖ. Εἶτα, κατὰ Ὀκτώβριον, ἅμα ἤνοιγαν τὰ ἐλαιοτριβεῖα, ἔπαιρνε ἕνα εἶδος πῆχυν, ἐν

πενήντάρι ἐκ λευκοσιδήρου, μίαν στάμναν μικράν, καὶ ἐγύριζεν εἰς τὰ ποτόκια, ὅπου κατεστάλαζον αἱ ὑποστάθμαι τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐμάζωνε τὴν μούργα. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ὠκονόμει ὅλον τὸ ἐνιαύσιον ἐλαιον τοῦ λυχναρίου της.

Ἀλλὰ τὸ πρῶτιστον εἰσόδημα τῆς θειά-Ἀχτίτσας προήρχετο ἐκ τοῦ σταχομαζώματος. Τὸν Ἰούνιον, κατ' ἔτος, ἐπεβίβαζετο εἰς πλοῖον, ἐπλεεν ὑπερπόντιος καὶ διεπεραιοῦτο εἰς Εὐβοίαν. Περιεφρόνησε τὸ ὄνειδιστικὸν ἐπίθετον τῆς "καρὰβωμένης", ὅπερ ἐσφενδόνιζον ἄλλα γυναῖκα κατ' αὐτῆς, διότι ὄνειδος ἀκόμη ἔθεωρεῖτο τὸ νὰ πλέῃ γυνὴ εἰς τὰ πελάγη. Ἐκεῖ, μετ' ἄλλων πτωχῶν γυναικῶν, ἡσχολεῖτο συλλέγουσα τοὺς ἀσάχεις, τοὺς πίπτοντας ἀπὸ τῶν δραγμάτων τῶν θεριστῶν, ἀπὸ τῶν φορτωμάτων καὶ κάρρων. Κατ' ἔτος οἱ χωρικοὶ τῆς Εὐβοίας καὶ τὰ χωριατόπουλα, ἐρριπτον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν τὸ σκόμμα: "Νά! οἱ φ'στάνες! μᾶς ἦρθαν πάλι οἱ φ'στάνες!". Ἀλλ' αὕτῃ ἔκυπτεν ὑπομονητικῇ, σιωπηλῇ, συνέλεγε τὰ ψιχία ἐκεῖνα τῆς πλουσίας συγκομιδῆς τοῦ τόπου, ἀπῆρτιζε τρεῖς ἢ τέσσαρας σάκκους, ὁλόκληρον ἐνιαυσίαν ἐσοδεῖαν δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὰ δύο ὀρφανὰ, τὰ ὅποια εἶχεν ἐμπιστευθῇ ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὰς φροντίδας τῆς Ζερμινιώ, καὶ ἀποπλέουσα ἐπέστρεφεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον χωρίον της.

Πλὴν ἐφέτος, δηλ. τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἀφορία εἶχε μαστίσει τὴν Εὐβοίαν. Ἀφορία εἰς τὸν ἐλαιῶνα τῆς μικρᾶς νήσου, ὅπου κατ'ὥκει ἡ θειά-Ἀχτίτσα. Ἀφορία εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ εἰς τοὺς ἀραβοσίτους, ἀφορία σχεδὸν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κούμαρα, ἀφορία πανταχοῦ.

Εἶτα, ἐπειδὴ οὐδὲν κακὸν ἔρχεται μόνον, βαρὺς χειμῶν ἐνέσκηψεν εἰς τὰ βορειότερα ἐκεῖνα μέρη. Ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, χωρὶς σχεδὸν νὰ πνεύσῃ νότος καὶ νὰ πέσῃ βροχὴ, ἤρχιζε νὰ χιονίζει. Μόλις ἔπαυεν εἰς νιφετὸς καὶ ἤρχιζεν ἄλλος. Ἐνίοτε ἔπνεε ξηρὸς βορρᾶς, σφίγγων ἔτι μᾶλλον τὰ χιόνια, τὰ ὅποια δὲν ἔλυοναν εἰς τὰ βουνά. "Ἐπερίμεναν ἄλλα".

Ἡ γραιὴ μόλις εἶχε προλάβει νὰ μεταφέρῃ ἐπὶ τῶν ὤμων της, ἀπὸ τῶν φαράγγων καὶ δρυμνῶν, ἀγκαλίδας τινὰς ξηρῶν ξύλων, ὅσαι μόλις θὰ ἤρκουν διὰ δύο ἑβδομάδας ἢ τρεῖς, καὶ βαρὺς ὁ χειμῶν ἐπέπεσε. Περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου μόλις ἐπῆλθε μικρὰ διακοπὴ, καὶ δειλαὶ τινες ἀκτίνες ἡλίου ἐπεφάνησαν, ἐπιχρυσοῦσαι τὰς ὑψηλότερας στέγας. Ἡ θειά-Ἀχτίτσα ἔτρεξεν εἰς τὰ "ὀρμάνια", ἵνα προλάβῃ καὶ εἰσκομίσῃ καυσόξυλα τινα. Τὴν ἐπαύριον ὁ χειμῶν κατέσκηψεν ἀγριώτερος. Μέχρι τῶν Χριστουγέννων, οὐδεμία γωνία οὐρανοῦ ὀρατὴ, οὐδεμία ἀκτὶς ἡλίου.

Κραταιὸς καὶ βαρύπνοος βορρᾶς, "χιονιστής", ἐφύσα κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἁγίας ἡμέρας. Αἱ στέγαι τῶν οἰκιῶν ἦσαν

κατάφορτοι ἐκ σκληρυνθείσης χιόνος. Τὰ συνήθη παίγνια τῶν ὁδῶν καὶ τὰ χιονοβολήματα ἔπαυσαν. Ὁ χειμὼν ἐκεῖνος δὲν ἦτο φιλοπαίγμων. Ἀπὸ τῶν κεράμων τῶν στεγῶν ἐκρέμαντο ὡς ὠριμοὶ καρποὶ σπιθαμαῖα κρύσταλλα, τὰ ὁποῖα οἱ μάγκαὶ τῆς γειτονιάς δὲν εἶχον πλέον ὀρεξίν νὰ τρώγουν.

Τὴν ἑσπέραν τῆς 23, ὁ Γέρος εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸ σχολεῖον περιχαρής, διότι ἀπὸ τῆς αὔριον ἔπαυον τὰ μαθήματα. Πρὶν ξεκρεμάσῃ τὸν "φύλακα" ἀπὸ τῆς μασχάλης του, ὁ Γέρος, πεινασμένος, ἤνοιξε τὸ δουλάπι, ἀλλ' οὐδὲ ψωμὸν ἄρτου εὗρεν ἐκεῖ. Ἡ γραῖα εἶχεν ἐξέλθει, ἴσως πρὸς ζήτησιν ἄρτου. Ἡ ἀτυχὴς Πατρῶνα ἐκάθητο ζαρωμένη πλησίον τῆς ἐστίας, ἀλλ' ἡ ἐστία ἦτο σβεστή. Ἐσκάλιζε τὴν στάκτην, νομίζουσα ἐν τῇ παιδικῇ ἀφελείᾳ τῆς (ἦτο μὲν τῆς τετραετῆς τῶν πτωχῶν κοράσιον), ὅτι ἡ ἐστία εἶχε πάντοτε τὴν ιδιότητα νὰ θερμαίνει, καὶ ἄς μὴ καίῃ. Ἀλλ' ἡ στάκτη ἦτον ὑγρὰ. Σταλαγμοὶ ὕδατος, ἐκ χιόνος τακείσης ἴσως διὰ τινος λαθραίας καὶ παροδικῆς ἀκτίνος ἡλίου, εἶχον ρεῦσαι διὰ τῆς καπνοδόχου. Ὁ Γέρος, ὅστις ἦτο ἐπιαστῆς μὲν, ἔτοιμος νὰ κλάσῃ, διότι δὲν εὗρισκε ψυχίον τὴν πρὸς κορεσμόν τῆς πείνης του, ἤνοιξε τὸ μόνον παράθυρον, ἔχον τριῶν σπιθαμῶν μήκος. Ὁ οἰκίσκος ὅλος, χθαμαλός, ἡμιφάνωτος, μὲ εἶδος σοφᾶ, εἶχεν ὕψος δύο ἴσως ὀργυῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τῆς ὀροφῆς.

Ὁ Γέρος ἀνεβίβασε σκαμνίον τι ἐπὶ τοῦ λιθίνου ἐρείσματος τοῦ παραθύρου, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ σκαμνίου, ἐστηρίχθη διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἐπὶ τοῦ παραθυροφύλλου, ἀνοικτοῦ, ἐστυλῶθη μετὰ τὸλμης πρὸς τὴν ὀροφὴν, ἀνέτεινε τὴν δεξιάν, καὶ ἀπέσπασεν ἐν κρυστάλλῳ ἐκ τῶν κοσμοῦντων τοὺς "σταλαγμοὺς" τῆς στέγης. Ἦρχισε νὰ τὸ ἐκμυζᾷ βραδέως καὶ ἡδονικῶς, καὶ ἔδιδε καὶ εἰς τὴν Πατρῶναν νὰ φάγῃ. Ἐπεινὼν τὰ κακόμοιρα.

Ἡ γραῖα-Ἀχτίτσα ἐπανήλθε μετ' ὀλίγον φέρουσα πρᾶγμα τι τυλιγμένον εἰς τὸν κόλπον τῆς. Ὁ Γέρος, ὅστις ἐγνώριζεν ἐκ τῆς παιδικῆς του πείρας, ὅτι ποτὲ ἄνευ αἰτίας δὲν ἐφούσκωναν οἱ κόλποι τῆς μάμης του, ἀναπηδήσας ἔτρεξεν εἰς τὸ στήθος τῆς, ἐνέβαλεν τὴν χεῖρα, καὶ ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς. Τεμάχιον ἄρτου εἶχεν "οἰκονομήσει" καὶ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἡ καλὴ, καίτοι ὀλίγον αὐστηρά, μάμμη, τίς οἶδεν ἀντὶ ποίων ἐξευτελισμῶν, καὶ διὰ πόσων ἐκλιπαρήσεων!

Καὶ τί δὲν ἤθελεν ὑποστῆ, πρὸ ποίας θυσίας ἡδύνατο νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, διὰ τὴν ἀγάπην τῶν δύο τούτων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν δις παιδιὰ δι' αὐτήν, καθόσον ἦσαν τέκνα τοῦ τέκνου τῆς! Ἐν τούτοις δὲν ἤθελε νὰ δεικνύῃ αὐτοῖς μεγάλην ἀδυναμίαν καὶ "ἡμερο μάτι δὲν τοὺς ἔδιδε". Ἐκάλει τὸν ἄρρενα "Γέρον", διότι εἶχε τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθοῦς γέρου τῆς, τοῦ μακαρίτου μπάρμπα-Μιχαλίου, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα τῆς ἐπὶ νῦν ἀκούσῃ ἢ νὰ προφέρῃ. Τὸ ταλαίπωρον τὸ θῆλυ τὸ ἐκάλει Πατρῶναν θωπευτικῶς, καὶ ὀλίγον "σὰν ἀρχοντοξεπεσομένη πού ἦτον", μὴ ἀνεχομένη νὰ ἀκούῃ τὸ Ἀργυρώ, τὸ ὄνομα τῆς κόρης τῆς, ὅπερ ἔδεδῃ ὡς κληρονομία εἰς τὸ ὀρφανόν, λεχοῦς θανούσης ἐκείνης. Πλὴν τοῦ ὑποκορισμοῦ τούτου, οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιδεικτικὴν τρυφερότητα ἀπένεμεν εἰς τὰ δύο πτωχὰ πλάσματα ἀλλὰ μᾶλλον πρακτικὴν ἀγάπην καὶ προστασίαν.

Ἡ ταλαίπωρος γραῖα ἔστρωσε διὰ τὰ δύο ὀρφανὰ, ἵνα κοιμηθῶσιν, ἀνεκλίθη καὶ αὐτὴ πλησίον των, τοῖς εἶπε νὰ φυσῇ-σῶσιν ὑποκάτω τοῦ σκεπάσματος των διὰ νὰ ζεσταθοῦν, τοῖς ὑπεσχέθη, ψευδομένη, ἀλλ' ἐλπίζουσα νὰ ἐπαληθεύσῃ, ὅτι αὔριον ὁ Χριστὸς θὰ φέρῃ ξύλα καὶ ψωμί καὶ μίαν χύτραν κοχλάζουσας ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἔμεινεν ἄπνους πέραν τοῦ μεσονυκτίου, ἀναλογιζομένη τὴν πικρὰν τύχην τῆς.

Τὸ πρῶν, μετὰ τὴν λειτουργίαν (ἦτο παραμονὴ Χριστουγέννων) ὁ παπα-Δημήτρης, ὁ ἐνορίτης τῆς, ἐπαρουσιάσθη αἰφνὺς εἰς τὴν θύραν τοῦ πενιχροῦ οἴκισκου.

— Καλῶς τὰ δέχθη αὐτὴ! Καὶ ἀπὸ ποῖον ἐπερίμενε τίποτε;

— Ἐλαβα ἓνα γράμμα διὰ σέ, Ἀχτίτσα, προσέθηκεν ὁ ἱερεὺς, τινάσσων τὴν χιόνα ἀπὸ τὸ ράσον καὶ τὸ σάλι του.

— Ὅριστε, δέσποτα! Καὶ μακάρι ἔχω τὴ φωτιά, ἐψιθύρισε πρὸς ἑαυτήν, ἣ τὸ γλυκὸ καὶ τὸ ρακὶ νὰ τὸν φιλέψω;

Ὁ ἱερεὺς ἀνέβη τὴν τετράβαθμον κλίμακα καὶ ἔλθων ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ σκαμνίου. Ἦρευνῃσε δὲ εἰς τὸν κόλπον του καὶ ἐξήγαγεν μέγαν φάκελλον μὲ πολλὰς καὶ ποικίλας σφραγίδας καὶ γραμματόσημα.

— Γράμμα, εἶπες, παπὰ, ἐπανελάβην ἡ Ἀχτίτσα, μὲν τότε ἀρχίσσας νὰ ἐννοῇ τί τῆς ἔλεγεν ὁ ἱερεὺς.

Ὁ φάκελλος, ὃν εἶχεν ἐξαγάγει ἀπὸ τοῦ κόλπου του, ἐφαίνετο ἀνοικτός ἀπὸ τὸ ἐν μέρος.

— Ἀπόψε ἐφθασε τὸ βαπόρι, εἶπεν ὁ ἐφημέριος· ἐμένα μοὺ τὸ ἔφεραν τώρα, μὲν ἐξβγαίνα ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

Καὶ ἐνθὺς τὴν χεῖρα ἔσω τοῦ φακέλλου ἐξήγαγε διπλῶ-μένον χαρτίον.

— Τὸ γράμμα εἶναι πρὸς ἐμέ, προσέθηκεν, ἀλλὰ σὲ ἀποβλέπει.

— Ἐμένα; ἐμένα; ἐπανελάβην ἐκπληκτος ἡ γραῖα.

Ὁ παπα-Δημήτρης ἐξεδίπλωσε τὸ χαρτίον.

— Εἶδεν ὁ Θεὸς τὸν πόνον σου καὶ σοὺ στέλλει μικρὰν βοήθειαν, εἶπεν ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς. Ὁ γυῖός σου, σοὺ γράφει ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν.

— Ἀπ' τὴν Ἀμερική; Ὁ Γιάννης! Ὁ Γιάννης μὲ θυμήθη-κεν; ἀνέκραξε περιχαρής, ποιοῦσα τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἡ γραῖα. Καὶ εἰτα προσέθηκε :

— Δόξα σοὶ ὁ Θεός!

Ὁ ἱερεὺς ἔβαλε τὰ γυαλιά του καὶ ἐδοκίμασε ν' ἀναγνώσῃ.

— Εἶναι κακογραμμένα, καὶ ἐγὼ δυσκολεύομαι νὰ διαβάσω αὐτὲς τίς τζιφρες ποὺ ἔβγαλαν τώρα, ἀλλὰ θὰ προσπαθῶμεν νὰ βγάλωμεν νόημα.

Καὶ ἤρχισε μετὰ δυσκολίας, καὶ σκοντάπτων συχνά, ν' ἀναγνώσκῃ :

"Παπα-Δημήτρη, τὸ χέρι σου φιλῶ. Πρῶτον ἐρωτῶ διὰ τὸ αἶσιον κτλ. κτλ. Ἐγὼ λείπω πολλὰ χρόνια καὶ δὲν ἤξεύρω αὐτοῦ τί γίνονται, οὔτε ἂν ζοῦν ἢ ἀπέθαναν. Εἶμαι εἰς μακρὺν μέρος, πολὺ βαθιά, εἰς τὸν Παναμᾶ, καὶ δὲν ἔχω καμμίαν συγκοινωνίαν μὲ ἄλλους πατριώτες, ποὺ εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Πρὸ τριῶν χρόνων ἀντάμωσα τὸν (δεῖνα) καὶ τὸν (δεῖνα), ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἔλειπαν χρόνους πολλοὺς, καὶ δὲν ἤξευραν τί γίνεται εἰς τὸ σπιτί μας.

"Ἐὰν ζῇ ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέρα μου, εἶπέ τους νὰ μὲ συγχωρήσουν, διότι διὰ καλὸ πάντα πασχίζω ὁ ἄνθρωπος καὶ εἰς κακὸ πολλές φορές βγαίνει. Ἐγὼ ἀρρώστησα δυὸ φορές ἀπὸ κακὰς ἀσθένειες τοῦ τόπου ἐδῶ καὶ ἔκαμα πολὺν καιρὸ εἰς τὰ σπιτάλια. Τὸ ὅτι εἶχα καὶ δὲν εἶχα ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀσθένειαν καὶ μὲν ἐγλύττωσα τὴν ζωὴν μου. Εἶχα ὑπανδρευθῇ πρὸ δέκα χρόνων κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου ἐδῶ, ἀλλὰ τώρα εἶμαι ἀπόκληρος, καὶ ἄλλο καλλίτερον δὲν ζητῶ παρὰ νὰ πιάσω ὀλίγα χρήματα νὰ ἔλθω εἰς τὴν πατρίδα, ἂν προφθάσω τοὺς γονεῖς μου νὰ μ' εὐλογήσουν. Καὶ νὰ μὴ ἔχουν παράπονον εἰς ἐμέ διότι ἐτσιθέλει ὁ Θεός, καὶ δὲν ἠμποροῦμε ἡμεῖς νὰ πάμε κόντρα. Καὶ νὰ μὴ βαρυγνώμουν, διότι, ἂν δὲν εἶναι θέλημα Θεοῦ, δὲν ἠμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ προκόψῃ.

"Σοὺ στέλλω ἐδῶ ἔσωκλείστως ἓνα συνάλλαγμα ἐπ' ὀνόματί σου, νὰ ὑπογράψῃς ἡ ἀγιωσύνη σου, καὶ νὰ φροντίσουν νὰ τὸ ἐξαργυρώσουν ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέρα, ἂν ζοῦν. Καὶ ἂν, ὁ μὴ γένοιτο, εἶναι ἀποθάνοντες, νὰ τὸ ἐξαργυρώσῃς ἡ ἀγιωσύνη σου, νὰ δώσῃς εἰς κανέναν ἀδελφόν μου, ἂν εἶναι αὐτοῦ, ἢ εἰς κανὲν ἀνίψι μου καὶ εἰς ἄλλα πτωχὰ. Καὶ νὰ κρατήσῃς καὶ ἡ ἀγιωσύνη σου, ἂν οἱ γονεῖς μου εἶναι ἀποθάνοντες, ἐν μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ διὰ τὰ σαρανταλείτουργα...".

Πολλὰ ἔλεγεν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη καὶ ἐν σπουδαίῳ παρέλειπε. Δὲν ἀνέφερεν τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, δι' ὅσα ἦτο ἡ συναλλαγματογική. Ὁ παπα-Δημήτρης, παρατηρήσας τὸ πρᾶγμα, ἐξέφερε τὴν εἰκασίαν, ὅτι ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν, λησμονήσας νομίζων, ὅτι εἶχεν ὀρίσει τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων παραπάνω, ἐνόμισε περιττὸν νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ παρακατιῶν, διὸ καὶ ἔλεγε "τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ".

Ἐν τούτοις ἄφατος ἦτο ἡ χαρὰ τῆς Ἀχτίτσας, λαβούσης μετὰ τόσα ἔτη εἰδήσεις περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς. Ὡς ὑπὸ τέφραν κοιμώμενος ἀπὸ τόσων ἐτῶν ὁ σπινθὴρ τῆς μητρικῆς στοργῆς ἀνέθορεν ἐκ τῶν σπλάγχων εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς καὶ ἡ γεροντικὴ, ρικνὴ καὶ ἐρρυτιδωμένη ὄψις τῆς, ἡγλαίσθη μὲ ἀκτίνα νεότητος καὶ καλλονῆς.

Τὰ δύο παιδιὰ, ἂν καὶ δὲν ἐνόουν περὶ τίνος ἐπρόκειτο, ἰδόντα τὴν χαρὰν τῆς μάμης των, ἤρχισαν νὰ χοροπηδῶσιν.

Ὁ κυρ-Μαργαρίτης δὲν ἦτο ἰδίως προεξοφλητής, ἢ τοκί-

στής, ἢ ἔμπορος, ἦτον ὅλα αὐτὰ ὁμοῦ. Ἐνα φόρον ἐπιτηδεύματος ἐπλήρωνεν, ἀλλ' ἔκαμεν τρεῖς τέχνας.

Ἡ γραῖα-Ἀχτίτσα, εἰς φοβερὰν διατελοῦσα ἔνδειαν, ἔλαβε τὸ παρὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀποσταλὲν γραμμάτιον, ἐφ' οὗ ἐφαίνοντο γράμματα κόκκινα καὶ μαῦρα, ἀλλὰ ἐντυπα καὶ ἄλλα χειρόγραφα, ἐξ ὧν δὲν ἐνόει τίποτε οὔτε ὁ γηραιὸς ἐφημέριος, οὔτε αὐτή, καὶ μετέβη εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κυρ-Μαργαρίτη.

Ὁ κυρ-Μαργαρίτης ἐρρόφησε δραγμίδα ταμβάκου, τίναζε τὴν βράκα του, ἐφ' ἧς ἐπιπτε πάντοτε μέρος ταμβάκου, κατεβίβασε μέχρι τῶν ὀφρύων τὴν σκούφιαν του, ἔβαλε τὰ γυαλιά του, καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζη διὰ μακρῶν τὸ γραμμάτιον.

— Ἐρχεται ἀπ' τὴν Ἀμερική; εἶπε. Σ' ἐθυμήθηκε, βλέπω, ὁ γυιὸς σου. Μπράβο, χαίρομαι.

Εἶτα ἐπανέλαβεν :

— Ἐχει τὸν ἀριθμὸν 10, ἀλλὰ δὲν ξέρομε τί εἶδους μονέδα νὰ εἶναι, δέκα σελλίνια, δέκα ρούπιες, δέκα κολονάτα ἢ δέκα...

Διεκόπη, παρ' ὀλίγον νὰ ἔλεγε "δέκα λίρες".

— Νὰ φωνάζουμε τὸ δάσκαλο, ἐμορμύρισεν ὁ κύρ-Μαργαρίτης, ἴσως ἐκεῖνος ξεύρει νὰ τὸ διαβάσῃ. Τί γλώσσα νὰ εἶναι τάχα;

Ὁ ἐλληνοδιδάσκαλος, ὅστις ἐκάθητο βλέπων τοὺς παίζοντας τὸ κιὰμο εἰς παράπλευρον καφενεῖον, παρακληθεὶς μετέβη εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κυρ-Μαργαρίτη. Εἰσηλθὲν ὀρθὸς, δύσκαμπτος ἔλαβε τὸ γραμμάτιον, παρεκάλεσε τὸν κυρ-Μαργαρίτην νὰ τοῦ δανεῖσθαι τὰ γυαλιά του καὶ ἤρχισε νὰ συλλαβίζῃ τοὺς λατινικοὺς χαρακτήρας.

— Πρέπει νὰ εἶναι ἀγγλικά, εἶπεν, ἐκτός ἂν εἶναι γερμανικά. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεται αὐτὸ τὸ δελτάριον;

— Ἀπ' τὴν Ἀμερική, κυρ-δάσκαλε, εἶπεν ἡ θειὰ Ἀχτίτσα.

— Ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν; τότε θὰ εἶναι ἀγγλικόν.

Καὶ ταῦτα λέγων προσεπάθει νὰ συλλαβίσῃ τὰς λέξεις : ten pounds sterling, ἃς ἔφερε χειρογράφους ἢ ἐπιταγῇ.

— Sterling, εἶπε: sterling θὰ σημαίνῃ τάλληρον, πιστεύω. Ἡ λέξις φαίνεται νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἐτυμολογίας, ἀπεφάνθη δογματικῶς.

Καὶ ἐπέστρεψε τὸ γραμμάτιον εἰς χεῖρας τοῦ κυρ-Μαργαρίτη.

— Αὐτὸ θὰ εἶναι, εἶπε, καὶ ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπὶ τῆς κεφαλίδος ὁ ἀριθμὸς 10, θὰ εἶναι χωρὶς ἄλλο γραμμάτιον διὰ δέκα τάλληρα. Τὸ κάτω-κάτω, ὀφείλω νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι δὲν γνωρίζω ἀπὸ χρηματιστικά. Εἰς ἄλλα ἡμεῖς ἀσχολούμεθα, οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐπειδὴ ἡσθάνθη ψῦχος εἰς τὸ πλακόστρωτον καὶ κατάψυχρον μαγαζίον τοῦ κυρ-Μαργαρίτη, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ καφενεῖον, ἵνα θερμανθῇ.

Ὁ κυρ-Μαργαρίτης εἶχεν ἀρχίσει νὰ τρίβῃ τὰς χεῖρας καὶ κάτι ἐφαίνετο σκεπτόμενος.

— Τώρα, τί τὰ θέλεις, εἶπε στραφεὶς πρὸς τὴν γραῖαν. Οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι, μεγάλα κεσάτια. Νὰ τὸ πάρω, νὰ σοῦ τὸ ἐξαργυρώσω, ξέρω πῶς εἶναι σίγουρος ὁ παρὰς μου, ξέρω ἂν δὲν εἶναι καὶ ψευτικό; Ἀπὸ κεῖ κάτω, ἀπ' τὸν χαμένον κόσμον, περιμένεις ἀλήθεια; Ὅλες οἱ ψευτιές, οἱ καλποζανιές, ἀπὸ κεῖ μᾶς ἔρχονται. Γυρίζουν τόσα χρόνια οἱ σουρτούκηδες (μὲ συγχωρεῖς, δὲν λέγω τὸν γυιὸ σου), ἐκεῖ ποῦ ψένει ὁ ἥλιος τὸ ψωμί, καὶ δὲν νοιάζονται νὰ στείλουν ἕναν παρά, ἕνα σωστὸν παρά, μονάχα στέλνουν παλιόχαρτα.

Ἐφερε δύο βόλτες περὶ τὸ τεράστιον λογιστήριόν του καὶ ἐπανέλαβε :

— Καὶ δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα αὐτό, νὰ σὲ χαρῶ, εἶναι δέκα τάλληρα. Νὰ εἶχα δέκα τάλληρα ἐγώ, παντρεύομουν.

Εἶτα ἐξηκολούθησε :

— Μὰ τί νὰ σοῦ πῶ; σὲ λυποῦμαι ποῦ εἶσαι καλὴ γυναίκα, καὶ ἔχεις καὶ κείνα τὰ ὀρφανὰ. Νὰ κρατήσω ἐγὼ ἐνάμισυ τάλληρο διὰ τοὺς κινδύνους ποῦ τρέχω, καὶ γιὰ τὰ ὀχτώμισυ πλιά... Καὶ γιὰ νᾶμαστε σίγουροι, μὴ γυρεύῃς κολονάτα, νὰ σοῦ δώσω πεντόφραγκα, γιὰ νᾶμαστε μέσα... Ὀχτώμισυ πεντόφραγκα, λοιπόν... Ἀ!... ξεχάσα...

Τοῦναντίον, δὲν εἶχε ξεχάσει· ἀπ' ἀρχῆς τῆς συνεντεύξεως αὐτὸ ἐσκέπτετο.

— Ὁ συχωρεμένος ὁ Μιχαλὶὸς κάτι ἔκανε νὰ μοῦ δῇν, δὲν θυμοῦμαι τώρα...

Καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ λογιστήριόν του.

— Μὰ κι ἐκεῖνος ὁ τελμπεντέρης ὁ γαμπρός σου, μοῦ ἔφαγε δύο τάλληρα θαρρῶ...

Καὶ ὠπλίσθη μὲ τὸ πελώριον κατάστιχόν του.

— Εἶναι δίκιο νὰ τὰ κρατήσω... ἐσένα, ὅσα σοῦ δώσω, θὰ σοῦ φανοῦν χάρισμα.

Ἦνοιξε τὸ κατάστιχον.

Αἱ κατάπυκνοι καὶ μυροβολοῦσαι σελίδες τοῦ καταστίχου τοῦτου ὁμοιάζον μὲ πῖονας ἀγρούς, μὲ γῆς ἀγαθὴν. Ὅ,τι ἔσπειρῃ τις ἐν αὐτῷ, ἔκαρποφορεῖ πολλαπλασίως. Ἦτο, ὡς νὰ ἔκοπτε τις τὰ φύλλα τοῦ δενδρουλλίου, ἐκάστοτε ὅτε ἐγίνετο ἐξόφλησις κονδυλίου τινός, ἀλλ' ἡ ρίζα ἔμενεν ὑπὸ τὴν γῆν, μέλλουσα καὶ πάλιν ν' ἀναβλαστήσῃ.

Ὁ κύρ-Μαργαρίτης εὖρε παρευθὺς τοὺς δύο λογαριασμούς.

— Ἐννιά καὶ δεκαπέντε μοῦ χρωστοῦσεν ὁ μακαρίτης ὁ ἄντρας σου, εἶπε, καὶ τὰ δύο τάλληρα δανεικὰ κι ἀγύριστα τοῦ γαμπροῦ σου γίνονται...

Καὶ λαβὼν κάλαμον ἤρχισε νὰ ἐκτελῇ τὴν πρόσθεσιν πρώτον καὶ τὴν ἀναγωγὴν τῶν ταλλήρων εἰς δραχμάς, εἶτα τὴν ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν δέκα γαλλικῶν ταλλήρων.

— Κάνει νὰ σοῦ δίνω... ἤρχισε νὰ λέῃ ὁ κύρ-Μαργαρίτης.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ εἰσηλθε νέον πρόσωπον.

Ἦτον ἔμπορος Συριανός, παρεπιδημῶν δι' ὑποθέσεις εἰς τὴν μικρὰν νῆσον. Ἄμα εἰσελθὼν διηυθύνθη μετὰ μεγίστης ἐλευθερίας καὶ θάρρους εἰς τὸ λογιστήριον, ὅπου ἴστατο ὁ κυρ-Μαργαρίτης.

— Τί ἔχουμε, κυρ-Μαργαρίτη; Τ' εἶν' αὐτό; εἶπεν, ἰδὼν πρόχειρον ἐπὶ τοῦ λογιστηρίου τὸ γραμμάτιον τῆς πτωχῆς γραίας.

— Συναλλαγματικὴ διὰ δέκα ἀγγλικὰς λίρας ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, εἶπε καθαρᾷ τῇ φωνῇ, ποῦ εὐρέθῃ ἐδῶ; Κάμνεις καὶ τέτοιες δουλειές, κυρ-Μαργαρίτη;

— Γιὰ δέκα λίρες! ἐπανέλαβεν αὐθορμήτως ἡ Ἀχτίτσα, ἀκούσασα εὐκρινῶς τὴν λέξιν.

— Naί, διὰ δέκα ἀγγλικὰς λίρας, εἶπε καὶ πάλιν στραφεὶς πρὸς αὐτὴν ὁ Ἑρμουπολίτης. Μήπως εἶναι δικό σου;

— Μάλιστα.

Ἡ θειὰ-Ἀχτίτσα, ἐν καταφάσει, ἔλεγε πάντοτε ναί, ἀλλὰ νῦν ἠπόρει καὶ αὐτή, πῶς εἶπε "μάλιστα" καὶ ποῦ εὖρε τὴν λέξιν ταύτην.

— Γιὰ δέκα ναπολεόνια θὰ εἶναι ἴσως, εἶπε δάκνων τὰ χεῖλη ὁ κυρ-Μαργαρίτης.

— Σοῦ λέγω διὰ δέκα ἀγγλικὰς λίρας, ἐπανέλαβε καὶ αὖθις ὁ Συριανὸς ἔμπορος. Παίρνεις ἀπὸ λόγια;

Καὶ ἔρριψε δεύτερον μικρὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ γραμματίου.

— Εἶναι σίγουρος παρὰς, ἀρζὰν κοντάν, σοῦ λέγω. Θὰ τὸ ἐξοφλήσῃς, ἢ τὸ ἐξοφλῶ ἀμέσως;

Καὶ ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ ἐξαγάγῃ τὸ χρηματοφυλάκιόν του.

— Μπορεῖ νὰ τὸ πάρῃ κανεὶς γιὰ ἐννέα λίρες... γαλλικῆς, εἶπε διστάζων ὁ κυρ-Μαργαρίτης.

— Γαλλικῆς;... τὸ παίρνω ἐγὼ διὰ ἐννέα ἀγγλικῆς.

Καὶ στρέψας ὀπισθεν τὸ φύλλον τοῦ χάρτου, εἶδε τὴν ὑπογραφὴν, ἣν εἶχε βάλει ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς, παρέβαλεν αὐτὴν μὲ τὸ ὄνομα, τὸ φερόμενον ἐν τῷ κειμένῳ, καὶ τὴν εὖρε σύμφωνον καὶ, ἀνοίξας τὸ χρηματοφυλάκιον, ἐμέτρησεν εἰς τὴν χεῖρα τῆς θειὰ-Ἀχτίτσας καὶ πρὸ τῶν ἐκθάμβων ὀφθαλμῶν αὐτῆς, ἐννέα στιλπνοτάτας ἀγγλικὰς λίρας.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἡ πτωχὴ γραῖα ἐφόρει τῇ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων καινουργὴν "ἄδολην" μανδύαν, τὰ δὲ δύο ὀρφανὰ εἶχον καθαρὰ ὑποκαμισάκια διὰ τὰ ἱσχνὰ μέλη των καὶ θερμὴν ὑπόδησιν διὰ τοὺς παγωμένους πόδας των.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ και αλλα

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

20. 5.68 'Ο κ. Διονύσιος Ρεβύθης, του 'Αλουμινίου, και ή Δις Λουκία Μπότση.
29. 7.68 'Η Δις 'Ασπασία Αγγούλη, του Συγκροτήματος 'Αλουμινίου, και ό κ. Claude Jacob.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

25. 8.68 'Ο κ. Γεώργιος Μώκος, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις Μαρία Νικολαντή.
1. 9.68 'Ο κ. Γεώργιος Κονταξής, του 'Αλουμινίου, και ή Δις 'Αθανασία Σοφισανού.
8. 9.68 'Ο κ. Κωνσταντίνος Ι. Λιάκος, του 'Αλουμινίου, και ή Δις Βασιλική Κατσούλη.
8. 9.68 'Ο κ. Νικόλαος 'Αθανασίου, του Χυτηρίου, και ή Δις Παναγιού Μπενέκου.
15. 9.68 'Ο κ. Γεώργιος Βασιλακόπουλος, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις Μαρία Γενεδάκη.
5.10.68 'Ο κ. Δημήτριος Μαρσέλλος, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις Μαρία Πεταλά.
12.10.68 'Ο κ. Κωνσταντίνος Βάλλας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως, και ή Δις Μαρία Φιλίππου.
3.11.68 'Η Δις 'Ιωάννα Αγγουστίδου, της Γενικής Διευθύνσεως, και ό κ. Παναγιώτης Γεροντίτης.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

11. 7.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Βασίλειος Σακελλής, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
6. 8.68 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. 'Ομηρος Αγγούλης, της 'Υπηρεσίας Μέτρων και Ρυθμίσεως.
7. 8.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Θεόδωρος Πέτσης, του Χυτηρίου.
10. 8.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Κυπραίος, του Χυτηρίου.
10. 8.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Γεώργιος Μαστροκάστας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
16. 8.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Καπερώνης, του 'Αλουμινίου.
24. 8.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Μαυρίκας, της 'Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
8. 9.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Παναγιώτης Δελεάς, του Χυτηρίου.
20. 9.68 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Παναγιώτης Γιαννάκης, των 'Ηλεκτροδίων.
24. 9.68 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Πρόδρομος Κουτσόπουλος, της 'Αλουμίνης.
9.10.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. 'Ιωάννης Κουσνίδης, των 'Ηλεκτροδίων.
24.10.68 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Χαράλαμπος Θεοχάρης, της 'Ηλεκτρολογικής 'Υπηρεσίας.
26.10.68 Γυιό. 'Η κ. και ό κ. Απόστολος Κατσαδήμας, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου.
1.11.68 Κόρη. 'Η κ. και ό κ. Ευστάθιος Δημάκης, 'Εργοδηγός 'Αλουμινίου.

ΠΕΝΘΗ

'Ο θάνατος του Κωνσταντίνου Βαλλίνη, συζύγου της κ. Βαλλίνη, Γραμματέως του Λογιστηρίου, που έπληξε στις 31.8.68 συνεπεία ενός θανατηφόρου άτυχήματος, προκάλεσε την θλίψη όλων μας και ιδιαίτερα των συναδέλφων του και των πολυπληθών του φίλων. 'Ηταν προϊστάμενος του Συνεργείου 'Οχημάτων της ΕΤΡΕΞ και ταυτόχρονα Πραγματογνώμων της 'Ασφαλιστικής 'Εταιρίας «'Η 'Εθνική» στην περιοχή ής Παραλίας Διστόμου. Στόν κοινωνικόν τομέα είχε επιδείξει σοβαρή δράσι σάν Τοπικός 'Εφορος των Προσκόπων 'Ασπρων Σπιτιών.

'Η "ΑΛ-ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ" παρακαλεί την οικογένεια του Κωνσταντίνου Βαλλίνη νά δεχθί τά πλέον εύλικρινή συλλυπητήριά της.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Με εύχαρίστησι σημειώνομε τίς προαγωγές, που έγιναν τελευταίως στό τμήμα της 'Αλουμίνης :

— Τήν 1.7.68 ό κ. Νικήφορος ΛΕΦΑΣ προήχθη εις τόν βαθμόν του 'Υπευθύνου Βάρδιας.

— Τήν 1.10.68 οί κ.κ. Νικόλαος ΕΥΘΥΜΙΟΥ και 'Ιωάννης ΚΑΤΣΑΔΗΜΑΣ προήχθησαν εις τόν βαθμόν του 'Εργοδηγού.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τούς νεοπροσληφθέντες στην 'Εταιρία μας μετά τίς 15.9.68 και τούς εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Στό Χημείο : Περικλής ΧΟΥΓΙΑΣ (βοηθός σπεκτρογράφου).

Στό Λογιστήριο : Νικόλαος ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ (βοηθός λογιστού) και Εύδοκία ΣΤΡΕΒΙΝΙΩΤΟΥ (δακτυλογράφος).

Στό 'Αλουμίνιο : Γεώργιος ΜΠΑΛΩΚΑΣ και Λάζαρος ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ (έργατοτεχνίτες).

Στήν Γενική 'Αποθήκη : Μαρία ΑΜΕΡΑΛΗ (ύπάλληλος-δακτυλογράφος).

Στό Γαλλικό Σχολείο : Σαπφώ ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (καθηγήτρια Γερμανικής).

Στήν 'Αλουμίνη : 'Ελευθέριος ΨΕΥΤΙΝΑΚΟΣ (έργατοτεχνίτης).

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Παραθέτομε πιό κάτω μερικές επισκέψεις του 'Εργοστασίου μας, που σημειώσαμε κατά τό περασμένο δίμηνο :

3 'Οκτωβρίου. 'Επίσκεψις του κ. MARCHANDISE, Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Α.Ε. 'Αλουμινίων της 'Ελλάδος.

6 'Οκτωβρίου. 'Επίσκεψις του Φυσιολατρικού 'Ορειβατικού 'Ομίλου "ΧΑΡΑΥΓΗ".

6 'Οκτωβρίου. 'Επίσκεψις της 'Ελληνικής Ραδιοφωνικής 'Εταιρίας.

6 'Οκτωβρίου. 'Επίσκεψις 40 μαθητών των Σχολών της Βασιλικής Προνοίας.

13 'Οκτωβρίου. 'Επίσκεψις του 'Αθλητικού 'Ομίλου "Μίλων" Ν. Σμύρνης.

NOUVELLES DE LA FAMILLE

FIANÇAILLES

20. 5.68 M. Dionyssios Revythis, de l'Aluminium, et Mlle Loukia Botsi.
29. 7.68 Mlle Aspasia Avgouli, du Groupe Aluminium, et M. Claude Jacob.

MARIAGES

25. 8.68 M. Georgios Mokos, du Service Entretien, a épousé Mlle Maria Nicolandi.
1. 9.68 M. Georgios Kontaxis, de l'Aluminium, a épousé Mlle Athanassia Sofianou.
8. 9.68 M. Constantinos I. Liakos, de l'Aluminium, a épousé Mlle Vassiliki Katsouli.
8. 9.68 M. Nicolaos Athanassiou, de la Fonderie, a épousé Mlle Panaghiou Benekou.
15. 9.38 M. Georgios Vassilacopoulos, du Service Entretien, a épousé Mlle Maria Genedaki.
5.10.68 M. Dimitrios Marsellos, du Service Entretien, a épousé Mlle Maria Petala.
12.10.68 M. Constantinos Vallas, du Service Entretien, a épousé Mlle Maria Philippou.
3.11.68 Mlle Ioanna Avgoustidou, de la Direction Générale, a épousé M. Panayotis Gerontitis.

NAISSANCES

11. 7.68 M. Vassilios Sakelis, du Service Entretien, et Mme font part de la naissance de leur fille.
6. 8.68 M. Omiros Avgoulis, du Service Mesures et Régulations, et Mme font part de la naissance de leur fils.
7. 8.68 M. Theodoros, de la Fonderie, et Mme font part de la naissance de leur fille.
10. 8.68 M. Georgios Kypraios, de la Fonderie, et Mme font part de la naissance de leur fille.
10. 8.68 M. Georgios Mastrokostas, du Service Entretien, et Mme font part de la naissance de leur fille.
16. 8.68 M. Ioannis Kaperonis, de l'Aluminium, et Mme font part de la naissance de leur fille.
24. 8.68 M. Ioannis Mavrikas, du Service Entretien, et Mme font part de la naissance de leur fille.
8. 9.68 M. Panayotis Deleas, de la Fonderie, et Mme font part de la naissance de leur fille.
20. 9.68 M. Panayotis Yannakis, des Électrodes, et Mme font part de la naissance de leur fils.
24. 9.68 M. Prodromos Koutsopoulos, de l'Alumine, et Mme font part de la naissance de leur fils.
9.10.68 M. Ioannis Kousnidis, des Électrodes, et Mme font part de la naissance de leur fille.
24.10.68 M. Charalambos Theocharis, du Service Électrique, et Mme font part de la naissance de leur fille.
26.10.68 M. Apostolos Katsadimas, Agent Maîtrise Aluminium, et Mme font part de la naissance de leur fils.
1.11.68 M. Efsthios Dimakis, Agent Maîtrise Aluminium, et Mme font part de la naissance de leur fille.

DÉCÈS

La nouvelle du décès de Constantin Vallinis, époux de Mme Vallini du Secrétariat CTB, survenu le 31.8.68 à la suite d'un accident mortel, nous a tous peiné et plus particulièrement ses collègues et ses nombreux amis. C'était le responsable de l'atelier des véhicules d'ETREX et en même temps l'expert de la Compagnie d'Assurance «L'Ethniki» pour la région de Paralia Distomou. Sur le plan social, il avait manifesté une grande activité en tant que Commissaire de District des Scouts d'Aspra Spitia.

«AL-REVUE» prie la famille de Constantin Vallinis de vouloir bien trouver ici l'expression de ses condoléances les plus sincères.

NOMINATIONS

C'est avec plaisir que nous citons ci-dessous les nominations qui sont intervenues récemment au Service Alumine :
— Le 1.7.68 M. Nikiforos LEFAS a été nommé Chef de Poste.

— Le 1.10.68 MM. Nicolaos EFTHYMIU et Ioannis KATSADIMAS ont été nommés Agents de Maîtrise.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 15.9.68 et leur présentons nos vœux de prospérité dans leur nouvelle carrière.

Laboratoire : Periclis CHOUYAS (aide spectrographiste).
Comptabilité : Nicolaos MAGANARIS (aide comptable) et Evdokia STREVINIOTOU (dactylo).

Aluminium : Georgios BALOKAS et Lazaros PECHLI-VANIDIS (ouvriers).

Magasin Général : Maria AMERALI (employé-dactylo).

Centre Scolaire : Sapfo ATHANASSAKOPOULOU (professeur d'allemand).

Alumine : Elefthérios PSEFTINAKOS (ouvrier).

VISITES

Nous citons ci-après les visites reçues au cours des deux derniers mois :

3 Octobre. Visite de M. MARCHANDISE, Président du Conseil d'Administration d'ADG.

6 Octobre. Visite de l'Association des Amis de la Nature «CHARAVGI».

6 Octobre. Visite de la Société Hellénique Radionautique.

6 Octobre. Visite d'un groupe de 40 élèves des Écoles de l'Assistance de la Reine.

13 Octobre. Visite du Club Sportif «MILON» de N. Smyrni.

27 Octobre. Visite de l'Association des Alpinistes Hellènes de Salonique.

3 Novembre. Visite des Représentants de la Chambre du Commerce et de l'Industrie.

Ἡ Λέσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Με την έναρξη της νέας ποδοσφαιρικής περιόδου η ομάδα της Λέσχης μας αντιμετώπισε σὲ φιλικούς αγώνες, ὑπὸ τύπον προπονήσεων, τὶς ἐξῆς ομάδες :

29 -9-58 ΜΕΔΕΩΝ — Φοιτητικὴ Ἑνωσις Αἰγυπτιωτῶν 2 - 3
13-10-68 ΜΕΔΕΩΝ — ΑΧΙΛΛΕΥΣ Νικαίας 2 - 5
27-10-68 ΜΕΔΕΩΝ — ΟΥΕΛΛΑ Κορυδαλλοῦ 3 - 2

Οἱ προπονήσεις συνεχίζονται κανονικὰ κάθε Τρίτη καὶ Πέμπτη μετὰ την καθοδήγησι καὶ ἐπίβλεψιν τῶν προπονητῶν κ.κ. Θ. Σουλτανάκη καὶ Δ. Μαρσέλλου. Μέχρις οὗτος δὲ ἀνακοινωθῇ τὸ πρόγραμμα τῶν συναντήσεων γιὰ τὸ νέο Πρωτάθλημα Ἐπιχειρήσεων, ἡ ομάδα τοῦ Μεδεῶνος θὰ δίνη κάθε Κυριακὴ φιλικούς αγώνες.

ΒΟΛΛΕΥ — ΜΠΑΣΚΕΤ

Στις 13 Ὀκτωβρίου τὸ Δ. Συμβούλιο τῆς Λέσχης εἶχε καλέσει τὶς ομάδες Βόλλεϋ καὶ Μπάσκετ τοῦ Συλλόγου "ΜΙΛΩΝ" τῶν Ἀθηνῶν γιὰ φιλικὰς συναντήσεις μετὰ τὶς ἀντίστοιχες ομάδες τῆς Λέσχης.

Τὸ πρωὶ ἐγίνε οἱ ἀγῶνες Βόλλεϋ. Ἡ ομάδα τοῦ Μίλωνος, ὕστερα ἀπὸ ὥρατον ἀγῶνα, ἐκέρδισε μετὰ σέτ 3-1.

Τὸ ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε μιὰ ἐνδιαφέρουσα συνάντησις Μπάσκετ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ομάδα τοῦ Μίλωνος ἐνίκησε μετὰ σκόρ 79-48.

ΤΕΝΝΙΣ

Με πρωτοβουλία τῶν ὑπευθύνων τοῦ τμήματος Τέννις κ.κ. Κ. Γαβριηλίδη καὶ Δ. Φιλακουρίδη, μετεκλήθη ἡ ομάδα τοῦ Α.Ο. Βουλιαγμένης γιὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀγῶνων στὰ Ἀσπρὰ Σπίτια κατὰ τὸ ἑορταστικὸν τριήμερον 26-28 Ὀκτωβρίου. Ὁ ἀσχνημος καιρὸς δὲν ἐπέτρεψε δυστυχῶς τὴν τέλει τῶν ἀγῶνων τὴν Κυριακὴν καὶ Δευτέρα, 27 καὶ 28 Ὀκτωβρίου. Τὸ Σάββατον ὅμως πραγματοποιήθηκαν 5 συναντήσεις μετὰ τὴν ἐξῆς ἀποτελέσματα :

κ. LAHEURTE	ἐναντίον κ.	ΝΙΚΗΤΟΥ	1 - 2
κ. MAZAS	» κ.	ΛΕΥΚΑΡΟΥ	2 - 0
κ. ODILE	» κ.	ΤΣΙΧΛΑΚΗ	0 - 2
κ. ODILE (HERVE)	» κ.	ΝΙΤΖΣΙΗ	2 - 0
Δις ΤΡΕΧΑΝΤΖΑΚΗ	» Δ/δος	DONNER	2 - 0

ΠΙΓΚ-ΠΟΓΚ

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ 3 Νοεμβρίου ἀρχισαν στὸ Ἑντεκτήριο τῆς Λέσχης οἱ προπονήσεις τῆς ομάδος πῖγκ-πόγκ μετὰ σκοπὸν νὰ γίνῃ προετοιμασία γιὰ τὶς προσεχεῖς συναντήσεις μετὰ ομάδες τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ μαθηταὶ — τέκνα τῶν μελῶν — μποροῦν νὰ προπονοῦνται κάθε μέρα καὶ κατὰ τὶς ὥρες ἀπὸ 4-6 μ.μ., ἐνῶ οἱ ἐργαζόμενοι θὰ παίζουν κατὰ τὶς ὥρες 6-10 μ.μ.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

"Ὅπως εἶχαμε ἀνακοινώσει στὰ προηγούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ, ἡ Διεύθυνσις τῆς Α.Ε. Ἀλουμινίου τῆς Ἑλλάδος παρεχώρησε εὐγενῶς στὴ Λέσχην Μεδεῶν τὸ κτίριον τοῦ παλαιοῦ Ἑστιατορίου τῆς Ἑταιρίας, γιὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ σὲ Ἑντεκτήριο. Ἡ παραλαβὴ ἐγίνε ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τῆς Λέσχης στις 20.10.68 καὶ ἀρχισε ἀμέσως ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ. Δὲν ἀπομένει παρά νὰ ἀνακοινωθῇ τὸ πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ Ἑντεκτηρίου καὶ νὰ γίνον τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια.

Μετὰ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ τὸ Δ. Συμβούλιο καὶ τὰ μέλη τῆς Λέσχης εὐχαριστοῦν θερμὰ τὴν Σεβαστὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρίας, γιὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Ἑντεκτηρίου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μετὰ τὴν έναρξη τῆς λειτουργίας τοῦ Ἑντεκτηρίου, ἀρχισε νὰ ἐπαναλειτουργῇ καὶ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Λέσχης. Ἔτσι τὰ μέλη θὰ μποροῦν νὰ δανειζοῦνται ἀπὸ τὴν Βιβλιοθήκην τὰ βιβλία τῆς ἀρεσκείας τῶν πρὸς ἀνάγνωσιν, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

Στὰ πλαίσια τῆς προσπάθειας γιὰ τὴν προσφορὰ πρὸς τὰ μέλη ὀρισμένων ἐργῶν ποιότητος, ἡ Λέσχη πραγματοποίησε στις 7.11.68 στὸν κινηματογράφον "Ἀπόλλων" τὴν προβολὴν τῆς ταινίας "Περίμενε μέχρι νὰ νυχτώσῃ", ἡ ὁποία ἀφῆσε πολὺ καλὰς ἐντυπώσεις.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς Λέσχης κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον, πραγματοποιήθηκε καὶ μιὰ ἐκθεσι ζωγραφικῆς τοῦ γνωστοῦ Ἀθηναίου ζωγράφου Γιάννη Γαῖτη.

Ἡ ἐκθεσις ἔλαβε χώραν στὴν αἴθουσα τοῦ νέου Ἑντεκτηρίου τῆς Λέσχης καὶ παρουσίασε μεγάλο ἐνδιαφέρον. Ἐξετέθησαν συνολικὰ 24 ἔργα καὶ ἡ τεχνολογία τοῦ ζωγράφου δημιούργησε πολλὰς συζητήσεις γύρω ἀπ' αὐτὸν καὶ τὸ ἔργον τοῦ. Ἔργο, ποὺ ἐκφράζει ἀπόλυτα τὴν ἐποχὴ μας μετὰ ὅλο τῆς τὸ ἀγχος, ἀλλὰ καὶ μετὰ μιὰ διέξοδο, μιὰ μικρὴν τρυφερὴ νότα παιδικῆς ἀγνότητος.

Φάσις ἀπὸ τὸν φιλικὸν ἀγῶνα τέννις μεταξὺ ΔΕΗ—Μεδεῶνος.

Une phase de la rencontre amicale de tennis entre les équipes DEH et Médéon.

Notre Club MEDEON

FOOTBALL

Les rencontres amicales suivantes marquèrent le début de la nouvelle saison. Les résultats en sont les suivants :

29. 9.68 MEDEON - Union des Étudiants Grecs d'Égypte 2-3
13.10.68 MEDEON - ACHILLEFS de Nikaia (Athènes) 2-5
27.10.68 MEDEON - THYELLA de Korydallos (Athènes) 3-2

L'entraînement se poursuit tous les mardis et jeudis sous la conduite et la surveillance des entraîneurs MM. Th. Soultanakis et D. Marsellos. En attendant que le programme des rencontres, dans le cadre du tournoi des Entreprises, soit établi pour cette année, l'équipe de Médéon donnera tous les dimanches des matches amicaux.

VOLLEY — BASKET

Le 13 octobre, le Comité du Club invita les équipes de Volley et de Basket de l'Association «MILON» d'Athènes.

Le matin eut lieu le match de volley. L'équipe de MILON, après un match très intéressant, remporta la victoire par 3 sets contre 1. L'après midi, eut lieu une rencontre de basket qui se termina par la victoire de l'équipe de MILON avec 79-48 points.

TENNIS

Invitée par les responsables de la Section «Tennis» du Club Médéon, MM. C. Gabrielidis et D. Filakouridis, l'équipe de tennis du Club Sportif de Vouliagmeni a rencontré à Aspra Spitia l'équipe de tennis de «Médéon» les 26-27-28.10.68. Le mauvais temps n'a malheureusement pas permis de jouer le dimanche et le lundi. Par contre les résultats des rencontres du samedi sont les suivants :

M. LAHEURTE	v. M. NIKITOS	1 - 2
M. MAZAS	v. M. LEFKAROS	2 - 0
M. ODILE	v. M. TSIHLAKIS	0 - 2
M. ODILE (Hervé)	v. M. NITZSIHE	2 - 0
Melle TREHANTZAKI	v. Melle DOWNER	2 - 0

PING-PONG

Depuis dimanche 3 novembre, a commencé dans le local

du Club, l'entraînement des différentes équipes de ping-pong en vue des prochaines rencontres avec Athènes.

Les écoliers — enfants des membres — peuvent s'entraîner tous les jours de 16 h. à 18 h. alors que les agents qui travaillent pourront jouer de 18 h. à 22 h.

LOCAL

Ainsi que nous l'avions annoncé dans les précédents numéros de la revue, la Direction de la S.A. Aluminium de Grèce a gracieusement mis à la disposition du Club Médéon le bâtiment de l'ancienne popote de la Société pour le transformer en local. La réception de l'installation eut lieu le 28.10.68 par le Conseil d'Administration du Club et son aménagement a aussitôt commencé. Nous attendons maintenant l'inauguration officielle.

A cette occasion le Conseil d'Administration et les membres du Club remercient vivement la Direction de la Société pour le local mis à leur disposition.

BIBLIOTHÈQUE

Avec l'ouverture du nouveau local, la bibliothèque reprendra ses activités. Ainsi les membres pourront emprunter, comme par le passé, les livres de leur choix.

PROJECTION DE FILM

Poursuivant ses efforts pour présenter à ses membres quelques films de qualité, le Club a donné le 7 novembre, dans la salle du Cinéma «Apollon», le film «WAIT UNTIL DARK», qui a été très apprécié.

ACTIVITÉ ARTISTIQUE

Parmi les diverses manifestations du mois d'octobre, signalons une exposition des œuvres du peintre Athénien bien connu Yannis Gaitis.

L'exposition a eu lieu dans la salle du nouveau local du Club et a suscité un vif intérêt. 24 tableaux furent exposés, différemment appréciés et discutés. D'une part ils reflètent toute l'angoisse de notre époque et de l'autre y perce une pointe de tendresse d'une pureté enfantine.

Παρέλασις τῆς ποδοσφαιρικῆς ομάδος τοῦ Μεδεῶνος στὸ γῆπεδον Αἰγάλεω, στίς 21.8.60

Défilé de l'équipe de foot-ball de Médéon à Aigaléo, le 21.8.68.

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ

“Όπως είχαμε γράψει στο προηγούμενο τεύχος, σήμερα θ’ αρχίσουμε να εξετάζουμε τις διάφορες παροχές του ΙΚΑ σε χρήμα.

Κατ’ αρχήν πρέπει να διευκρινισθεί, ότι οι παροχές σε χρήμα αποβλέπουν στην οικονομική ενίσχυσι των ήσφαλισμένων όταν συμβαίνει κάποιο “ασφαλιστικό” γεγονός (ασθένεια, ατύχημα, μητρότης), που έχει σαν αποτέλεσμα την οικονομική εξασθένησι των.

Οι παροχές σε χρήμα είναι οι εξής :

Α. ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Για να χορηγηθεί το ΙΚΑ επίδομα ασθένειας, πρέπει ο ήσφαλισμένος να πληροί τις εξής προϋποθέσεις :

α) Να κριθεί άνικανος για εργασία, λόγω ασθένειας, από ένα γιατρό του Ίδρυματος, ο οποίος θα του χορηγήσει και την σχετική γνωμάτευσι.

β) Να έχει πραγματοποιήσει $\epsilon \kappa \alpha \tau \omicron$ (100) τουλάχιστον ήμερομίσθια τον περασμένο χρόνο ή κατά τους 15 μήνες πριν από την ασθένειά του, χωρίς όμως να υπολογίζονται στο δεκαπεντάμηνο αυτό τα ήμερομίσθια των τελευταίων τεσσάρων μηνών.

γ) Να μην παίρνει σύνταξη από το ΙΚΑ.

Το ποσόν του ημερησίου επιδόματος υπολογίζεται ανάλογα με την ασφαλιστική κλάσι στην οποία ανήκει ο ήσφαλισμένος και σε ποσοστό 50% του “τεκμαρτού” ήμερομισθίου, με προσαύξηση 10% για κάθε προστατευόμενο μέλος της οικογενείας του και μέχρι 4 μέλη.

Γενικά το επίδομα ασθένειας δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να είναι μεγαλύτερο των 70 δραχμών την ημέρα.

“Όσοι νοσηλεύονται σε νοσοκομείο ή κλινική με έξοδα του ΙΚΑ και δεν συντηρούν μέλη οικογενείας, παίρνουν το επίδομα μειωμένο κατά τα 2/3. “Εφ’ όσον όμως συντηρούν μέλη οικογενείας, παίρνουν ολόκληρο το επίδομα.

Τώρα, ας δούμε ένα θέμα, που πολλές φορές γίνεται... γρίφος για τους ήσφαλισμένους. Πρόκειται για τις τρεις μέρες ασθένειας, που “δεν πληρώνει το ΙΚΑ”. Το πράγμα λοιπόν έχει ως εξής :

“Όσοιδήποτε φορές και αν άρρωστήσει ο ήσφαλισμένος, εφ’ όσον κάθε φορά η ασθένειά του δεν ξεπερνά τις τρεις μέρες, το ΙΚΑ δεν του δίνει καθόλου επίδομα ασθένειας.

Την πρώτη φορά, που θα άρρωστήσει για 4 ή περισσότερες ημέρες, το ΙΚΑ θα αφαιρέσει 3 ημέρες από τον χρόνο ασθένειας (τριήμερος άναμονη) και θα χορηγήσει επίδομα για τις υπόλοιπες.

“Όταν όμως άρρωστήσει ξανά μέσα στον ίδιο χρόνο και η ασθένειά του διαρκέσει από 4 ημέρες και πάνω, τότε θα πάρει επίδομα για όλες τις ημέρες της ασθένειας του, δηλαδή δεν θα αφαιρεθούν ξανά οι 3 ημέρες.

Σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας και εφ’ όσον η άνικανότητα προς εργασία διήρκεσε περισσότερο από 3 ημέρες, το ΙΚΑ καταβάλλει επίδομα για όλες τις ημέρες, χωρίς δηλαδή να υπολογίζει τριήμερη άναμονη.

“Από πλευράς εργοδότη : Σύμφωνα με τα άρθρα 657 και 658 του “Αστικού Κώδικος, εάν ο εργαζόμενος, μετά 10ήμερον τουλάχιστον παροχήν εργασίας, κωλύεται να προσφέρει τις υπηρεσίες του έννεκα σπουδαίου λόγου, που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά του (π.χ. ασθένεια, ατύχημα)

δικαιούται να λάβει από τον εργοδότην του τον μισθόν του χρόνου της αποχής από την εργασία του. Το δικαίωμα αυτό δεν είναι φυσικά απεριόριστο. Περιορίζεται στα 13 ήμερομίσθια για όσους δεν έχουν συμπληρώσει ένα χρόνο υπηρεσίας στον ίδιο εργοδότη, και στα 25 ήμερομίσθια για όσους εργάζονται από ένα και πλέον χρόνο. Τα 13 ή 25 αυτά ήμερομίσθια ισχύουν για $\epsilon \nu \alpha \chi \rho \omicron \nu \omicron$ και μπορεί να καλυφθούν είτε με μία μεγάλη ασθένεια, είτε με περισσότερες ολιγοήμερες. “Αν όμως οι ασθένειες είναι κάτω των 3 ημερών, τότε ο εργοδότης δεν υποχρεούται να καταβάλει ολόκληρο το ήμερομίσθιο, αλλά μονάχα το μισό.

“Ανακεφαλαιώνοντας τα πιο πάνω, ας πάρουμε και το παράδειγμα ενός εργαζομένου, που έχει συμπληρώσει ένα χρόνο υπηρεσίας στην “Εταιρία. “Αν αυτός άρρωστήσει μία φορά επί 2 ημέρες, μία άλλη επί 3 ημέρες και μία άλλη μόνον μία μέρα, το ΙΚΑ δεν θα του δώσει καθόλου επίδομα ασθένειας, αλλά θα πάρει από την “Εταιρία το $1/2$ των $2+3+1=6$ ήμερομισθίων δηλαδή 3 ήμερομίσθια. “Αν εν συνεχεία, και μέσα στον ίδιο πάντοτε χρόνο, άρρωστήσει επί 10 ημέρες, το ΙΚΑ θα του δώσει επίδομα για 7 μόνον, ενώ η “Εταιρία θα του καταβάλει το $1/2$ του ήμερομισθίου για τις τρεις πρώτες ημέρες και θα συμπληρώσει τα υπόλοιπα 7 μέχρι του ποσού του κανονικού του ήμερομισθίου. “Αν άρρωστήσει πάλι τον ίδιο χρόνο και για 20 ημέρες, το ΙΚΑ θα του δώσει επίδομα και για τις 20 ημέρες, “Η “Εταιρία όμως, που ήδη του έχει καταβάλει τα $6+10=16$ ήμερομίσθια, του “χρωστά” ακόμη μέχρι τα 25 άλλα 9. Κατά συνέπειαν θα συμπληρώσει τα 9 μόνον ήμερομίσθια του εργαζομένου, ενώ για τις άλλες 11 ημέρες ο εργαζόμενος θα πάρει μόνον το επίδομα του ΙΚΑ. “Εν συνεχεία και μέχρι που να λήξει ο χρόνος, εάν ασθενήσει ξανά ο εργαζόμενος και εφ’ όσον η ασθένειά του θα διαρκέσει από 4 ημέρες και πάνω, θα παίρνει μόνον επίδομα από το ΙΚΑ, χωρίς να δικαιούται τίποτε από την “Εταιρία. “Αν μάλιστα η ασθένειά του είναι μέχρι 3 ημερών κάθε φορά, δεν θα εισπράττει από κανέναν τίποτε.

“Εδώ πρέπει να προσθέσουμε ότι και το ΙΚΑ δεν χορηγεί επίδομα ασθένειας απεριόριστα αλλά μόνον για 180 ημέρες και για την ίδια πάθησι. “Εν συνεχεία δε και εφ’ όσον υπάρχει άνικανότης και οι προϋποθέσεις των ήμερομισθίων, χορηγεί επίδομα αναπροσαρμογής (είδος συντάξεως) ή αναπηρική σύνταξη λόγω ασθένειας. Ειδικά για την φυματίωσι το επίδομα πληρώνεται για 360 ημέρες.

Τελειώνουμε το θέμα με λίγα λόγια για την διαδικασία εισπράξεως του επιδόματος από το ΙΚΑ και την συμπλήρωσι του ήμερομισθίου από την “Εταιρία :

“Όταν λοιπόν άρρωστήσει ένας εργαζόμενος, ο γιατρός του ΙΚΑ εκδίδει μία γνωμάτευσι, εις διπλούν. “Η πρωτότυπος — σε λευκό χαρτί — χορηγείται στον ασθενή, ο οποίος πρέπει να ζητήσει από το Γραφείο Προσωπικού την “Υπεύθυνη Δήλωσι διακοπής εργασίας και από το τμήμα έκκαθαρίσεως αποδοχών το βιβλιάριό του ενσήμων. Μαζύ δε και με το βιβλιάριο ασθένειας θα παρουσιασθεί στο “Υποκατάστημα του ΙΚΑ, για να εισπράξει, εφ’ όσον δικαιούται ως επίδομα της ασθένειας του. Το ΙΚΑ θα του δώσει και ένα σημείωμα, που θα γράφει τις ημέρες για τις οποίες επιδοτήθηκε και το ποσόν του επιδόματος. Το σημείωμα αυτό οφείλει ο εργαζόμενος να το καταθέσει στο τμήμα έκκαθαρίσεως αποδοχών της “Εταιρίας, μαζύ με το βιβλιάριό του ενσήμων για να συμπληρωθούν τα ήμερομίσθιά του των ημερών της ασθένειας, εφ’ όσον φυσικά η “Εταιρία υποχρεούται να τα συμπληρώσει, όπως είπαμε πιο πάνω. Πρέπει να διευκρινισθεί, ότι το σημείωμα του ΙΚΑ είναι απαραίτητο να προσκομισθεί στην “Εταιρία, εστω και αν η ασθένεια ήταν 3 ή ολιγωτέρων ημερών και κατά συνέπειαν το ΙΚΑ δεν έχορήγησε επίδομα.

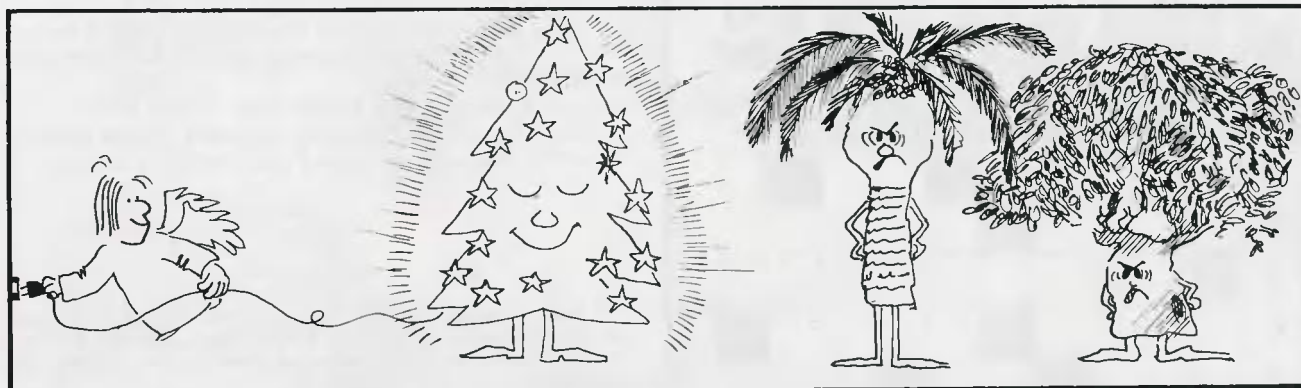
Αυτά για το σημερινό τεύχος. Στο επόμενο θα μιλήσουμε για το εργατικό ατύχημα.

ΠΩΣ ΤΟ ΕΛΑΤΟ ΕΓΙΝΕ ΧΡΙΣΤΟΥ- ΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ

(ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ)

COMMENT LE SAPIN DEVINT UN ARBRE DE NOEL

LEGENDE ALLEMANDE

Όταν συγκεντρώνεσθε γύρω από το έλατο των Χριστουγέννων και κοιτάξετε άχόρταγα τα παιχνίδια που είναι κρεμασμένα στα κλαδιά του, αναρωτηθήκατε ποτέ γιατί αυτό έδω το δένδρο και όχι κάποιο άλλο εκλέγεται πάντοτε να γίνει Χριστουγεννιάτικο δένδρο; Το όμορφο έλατο φαντάζει τόσο μεγάλόπρεπο όταν είναι φωτισμένο από χίλια λαμπιόνια και φορτωμένο από κάτω μέχρι την κορυφή, ώστε δεν σ'αφ'ίσως από την σκέψη ότι είναι το πιο ταπεινό από όλα τα δένδρα. 'Ακριβώς όμως γι' αυτό και χάριν της ταπεινοφροσύνης του το εξέλεξαν για να φέρνη στα παιδιά την χαρά των Χριστουγέννων. Νά, ή ιστορία :

Όταν γεννήθηκε ο Ίησους, όλα τα έμψυχα όντα του κόσμου πλημύρισαν από χαρά. Κάθε μέρα διάφοροι άνθρωποι έρχονταν να δούν το μικρό παιδί και να του προσφέρουν ταπεινά τα δώρα τους. Κοντά στον σταύλο όπου τον είχαν αναποθέσει, υπήρχαν τρία δένδρα: ένας Φοίνικας, μι'ά 'Ελιά και ένα Έλατο. Βλέποντας τους ανθρώπους να πηγαίνουν κάτω απ' τα κλαδιά τους, τους ήλθε ή επιθυμία να δώσουν κι' αυτά κάτι στον Ίησοφ.

Ο Φοίνικας είπε : "Εγώ, θά πάρω το πιο μεγάλο μου κλαδί και θά το βάλω κοντά στην φάτνη, για να κάνουν απαλά-απαλά άερα στο Μικρό Παιδί".

— Και εγώ, είπε ή 'Ελιά, θά λυώσω τους καρπούς μου, για να αλείψω τα μικρά του πόδια.

— Έγώ τι μπορώ να προσφέρω στο Παιδί; ρώτησε το Έλατο.

— Έσύ; είπαν τα άλλα. Έσύ δεν έχεις τίποτα να προσφέρης. Οί αιχμηρές σου βελόνες θά τσιμπήσουν το Μωρό και τα δάκρυά σου είναι όλο ρετσίνι.

Τό φτωχό Έλατο αισθάνθηκε πολύ δυστυχισμένο και είπε με θλίψη :

— Έχετε δίκιο. Δεν έχω τίποτε το άρκετά καλό να προσφέρω στο Μικρό Παιδί.

Ένας άγγελος στεκόταν εκεί πολύ κοντά και άκουσε αυτό, που συνέβη. Λυπήθηκε το Έλατο, έτσι ταπεινό και στερημένο από επιθυμίες και αποφάσισε να το βοηθήσει.

Ψηλά στον ουρανό τα άστέρια άρχιζαν να λάμπουν. Ο άγγελος ζήτησε σέ μερικά από αυτά να κατέβουν και να σταθούν επάνω στα κλαδιά του Έλατου. Έκείνα το έκαναν εύχαρίστως και το μεγάλο δένδρο φωτίστηκε ολόκληρο. Από το σημείο που βρισκόταν, μπορούσε να το βλέπη το Μικρό Παιδί και τα μάτια του έλαμναν μπροστά στα όμορφα φώτα και το Έλατο γέμισε από χαρά.

Ύστερα από πολύν καιρό οί άνθρωποι, που ήξεραν αυτή την ιστορία, πήραν την συνήθεια να κάνουν να λάμπη μέσα σέ κάθε σπίτι, την παραμονή των Χριστουγέννων, ένα έλατο καταστόλιστο με αναμμένα λαμπιόνια, όπως εκείνο που έλαμψε μπροστά στην φάτνη.

Μ' αυτόν λοιπόν τον τρόπο το Έλατο ανταμειφθηκε για την ταπεινοφροσύνη του. Άσφαλώς, δεν υπάρχει κανένα άλλο δένδρο που να φωτίζει τόσο ευτυχισμένα πρόσωπα!

Quand vous vous serrez autour du sapin de Noël, et que vous regardez avec des yeux avides les jouets suspendus à ses branches, vous êtes-vous jamais demandé pourquoi c'est cet arbre-là et non un autre qui est toujours choisi pour faire un arbre de Noël? Le beau sapin sombre a l'air si majestueux quand il est illuminé de mille bougies et chargé du bas au faite, que vous ne devineriez peut-être pas qu'il est le plus modeste de tous les arbres? Mais c'est ainsi, et c'est à cause de sa modestie qu'il a été choisi pour porter la joie de Noël aux enfants. Voici l'histoire.

Quand l'Enfant Jésus naquit, toutes les choses animées, dans le monde, eurent une grande joie. Et chaque jour des gens venaient voir le petit enfant, et lui apporter d'humbles présents. Près de l'étable où il reposait, se trouvaient trois arbres, un Palmier, un Olivier et un Sapin. En voyant les gens aller et venir sous leurs branches, ils furent saisis du désir de donner aussi quelque chose à l'Enfant Jésus.

Le Palmier dit : «Moi, je vais prendre ma plus grande palme, et je la mettrai près de la crèche, pour éventer doucement le Petit Enfant.

— Et moi, dit l'Olivier, je presserai mes olives pour oindre ses petits pieds.

— Que puis-je donner à l'Enfant, moi? demanda le Sapin.

— Vous? dirent les autres. Vous n'avez rien à offrir. Vos aiguilles pointues piqueraient le Bébé, et vos larmes sont résineuses.

Le pauvre Sapin se sentit très malheureux, et il dit avec tristesse :

— Vous avez raison. Je n'ai rien d'assez bon pour être offert au Petit Enfant.

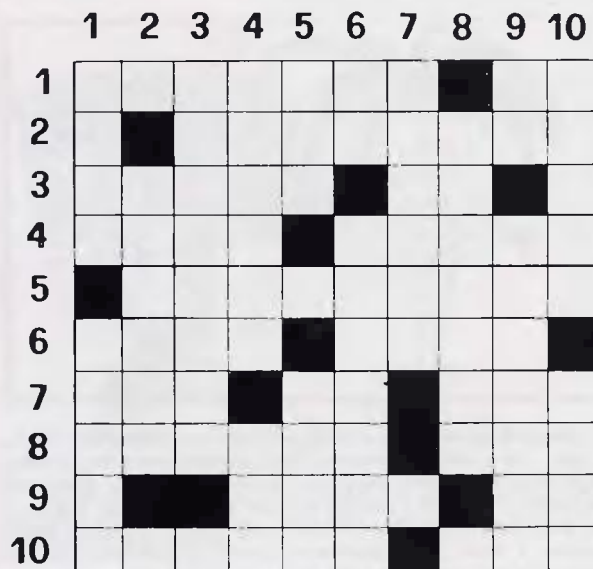
Un ange se tenait là tout près, qui entendit ce qui se passait. Il eut pitié du Sapin, si humble et si dépourvu d'envie, et il résolut de l'aider.

Tout en haut, dans le ciel, les étoiles commençaient à briller. L'ange demanda à quelques-unes de descendre et de se poser sur les branches du Sapin. Elles le firent volontiers et le grand arbre fut tout illuminé. De l'endroit où il reposait, le Petit Enfant pouvait le voir et ses yeux brillèrent devant les belles lumières et le Sapin en fut tout réjoui.

Longtemps après, les gens qui savaient cette histoire prirent l'habitude de faire briller dans chaque maison, la veille de Noël, un sapin tout garni de bougies allumées, comme celui qui avait brillé devant la crèche.

Et c'est ainsi que le Sapin fut récompensé de son humilité. Sûrement, il n'est aucun arbre qui éclaire autant d'heureux visages!

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Ένα δένδρο γεμάτο... άθωότητα (αϊτ.) — 808.
2. Στη δημοτική σημαίνει θυμό ή όργη.
3. Πόλις της Ιταλίας, ΒΔ της Βολωνίας — Δοτική άρθρου.
4. Ταγάρι των αρχαίων (άντιστρ.) — Όμιλῶ ή άπολογούμαι... συγκεχυμένα (δημοτ.).
5. Τέτοια έγιναν τελευταίως ώρισμένα Αιγυπτιακά εδάφη.
6. Βρέχεται από τον Ειρηνικό Όκεανό — Μισή λίμνη και πόλις της Γαλιλαίας.
7. Κομμένος στάχυς... — Πρόθεσις (άντιστρ.) — Τό “πήγαινε” των αρχαίων.
8. Έξελέγη τὸ 1956 Πρωθυπουργὸς της Ούγγαρίας — Όργωνῶ... αρχαιοπρεπώς.
9. Διάσημοι ήθοποιοί του κινηματογράφου — Πληθυντικός άρθρου (άντιστρ.).
10. Γουρουνήσιος, σὰ άρχαία — Περίπατος, στη γλώσσα των... νηπίων.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Έγχορδο μουσικό όργανο — Λέγεται και τουλούμι ή δερμάτι.
2. Ό ανώτερος σχολικός βαθμός.
3. Ό,τι πέφτει σ' αυτήν, κατὰ κανόνα καταστρέφεται (αϊτ.).
4. Μία άλλη ονομασία του φιδιού νάγια — Διπλασιαζόμενο κάνει τὸ κρέας των... νηπίων.
5. Υποδιαίρεσις της βούας των αρχαίων Σπαρτιατών — Πολυεθνής οργανισμός (αρχικά).
6. Πληθυντικός άρθρου — Η ήμέρα της εορτάζεται σὲ όλα τὰ κράτη (γεν.).
7. Τὸ μικρὸ όνομα γνωστής Άμερικανίδος στάρ.
8. Άνήκουν στον άπαραίτητον εξοπλισμόν των πλοίων.
9. Μισή πλάτη, αλλά μέ... άλλα λόγια — Τὰ δάση αυτά είναι δυσδιάβατα (άντιστρ.).
10. Έτσι άποκαλείται συνήθως ή περισσότερα (ένάρθρως) — Ένα φωνήεν.

ΜΕΙΔΙΑΣΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕΘΥΣΜΕΝΩΝ

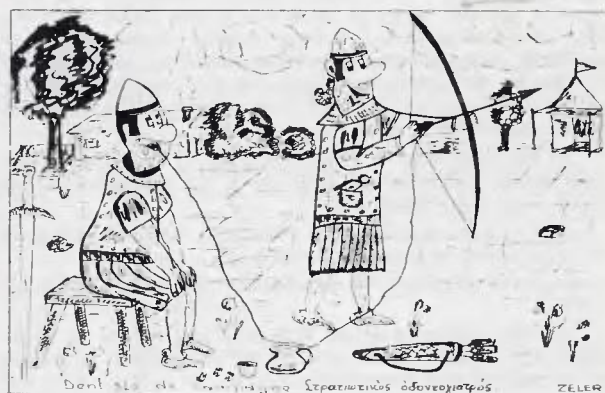
Ένας μεθυσμένος περπατᾷ σὸ δρόμο και πέφτει επάνω σ' ένα... συνάδελφό του. Του λέει “μπαρδόν” και δείχνοντάς του τὸν οὐρανό, τὸν ρωτᾷ :

- Δέν μου λές, φίλε, φεγγάρι εἶναι αὐτὸ ἢ ἥλιος ;
- Ό άλλος κυττάζει λίγο, ξύνει τὸ κεφάλι του και άπαντᾷ :
- Μὲ συγχωρεῖς φίλε, αλλά εἶμαι άπό άλλη γειτονιά!

Ένας μεθυσμένος έχασε ένα βράδυ τὸ κλειδί του σπιτιοῦ του και ψάχνει νὰ τὸ βρῇ σὸ δρόμο, κάτω από ένα φανάρι. Ένας άστυφύλακας περνώντας τυχαία από εκεί τὸν βλέπει και τὸν ρωτᾷ :

- Τι κάνεις εκεί, κύριε ;
- Μὲ τὸ μπαρδόν, κύριε “μόλισμαν”! Έχασα τὸ κλειδί μου και ψάχνω νὰ τὸ βρῶ.
- Και εἶσαι σίγουρος, πῶς τὸ έχασες ἐδῶ ;
- Όχι, τὸ έχασα πιὸ πέρα. Ψάχνω όμως ἐδῶ, πού έχει φῶς γιατί ἐκεῖ εἶναι σκοτάδι!...

Του κ. Γιάννη Τζιότζιου (MR)

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΗ. 2. ΝΟΣΤΙΜΟΙ. 3. ΑΜΕ — ΣΑΚΚΟΥ.
4. ΔΟΚΟΣ — ΑΕ. 5. ΙΣΟ — ΑΓΝΙΖΩ. 6. ΥΣ — ΙΑΕΝ. 7. ΛΕΡΟΣ.
8. ΩΚΙ — Η ΝΙΟΒΗ. 9. ΜΩ — ΑΜΥΑΛΟΣ. 10. ΑΝΑ — ΑΝ — ΕΣΩ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΑΝΑΔΙΠΛΩΜΑ. 2. ΝΟΜΟΣ — ΕΚΩΝ. 3. ΤΣΕΚΟΥΡΙ.
4. ΙΤ — ΣΟ. 5. ΠΙΣΣΑ — ΣΗΜΑ. 6. ΑΜΑ — ΝΥΝ. 7. ΡΟΚΑΝΙΔΙΑ. 8. ΟΙΚΕΙΑ — ΟΛΕ. 9. ΖΕΡΒΟΣ. 10. Η ΑΥΛΩΝ — ΗΣΩ.

ΚΑΛΗΝΕΣ ΠΕΡΑΝΑΡΧΟΝΤΕΣ
ΣΕΙΣ ΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΗΝΕΙ
ΑΝΤΕΝΝΗΣΙΝΑ ΠΟΣΤΑΡΧΟΝΤΙΚΟΣ ΣΑΣ
ΡΙΣΤΟΣ ΤΕΝΝΑΤΙΣΗ ΜΕΡΟΝ ΕΝΒΗΘΕΛΕΜ
ΤΑ ΠΟΛΕΙΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ ΑΤΑΛΜΟΝΤΑΙ ΧΑΙ
ΡΕΙΑ ΦΥΣΙΣ ΟΛΗΝ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ
ΛΙΚΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΗΣ ΕΤΗ Π

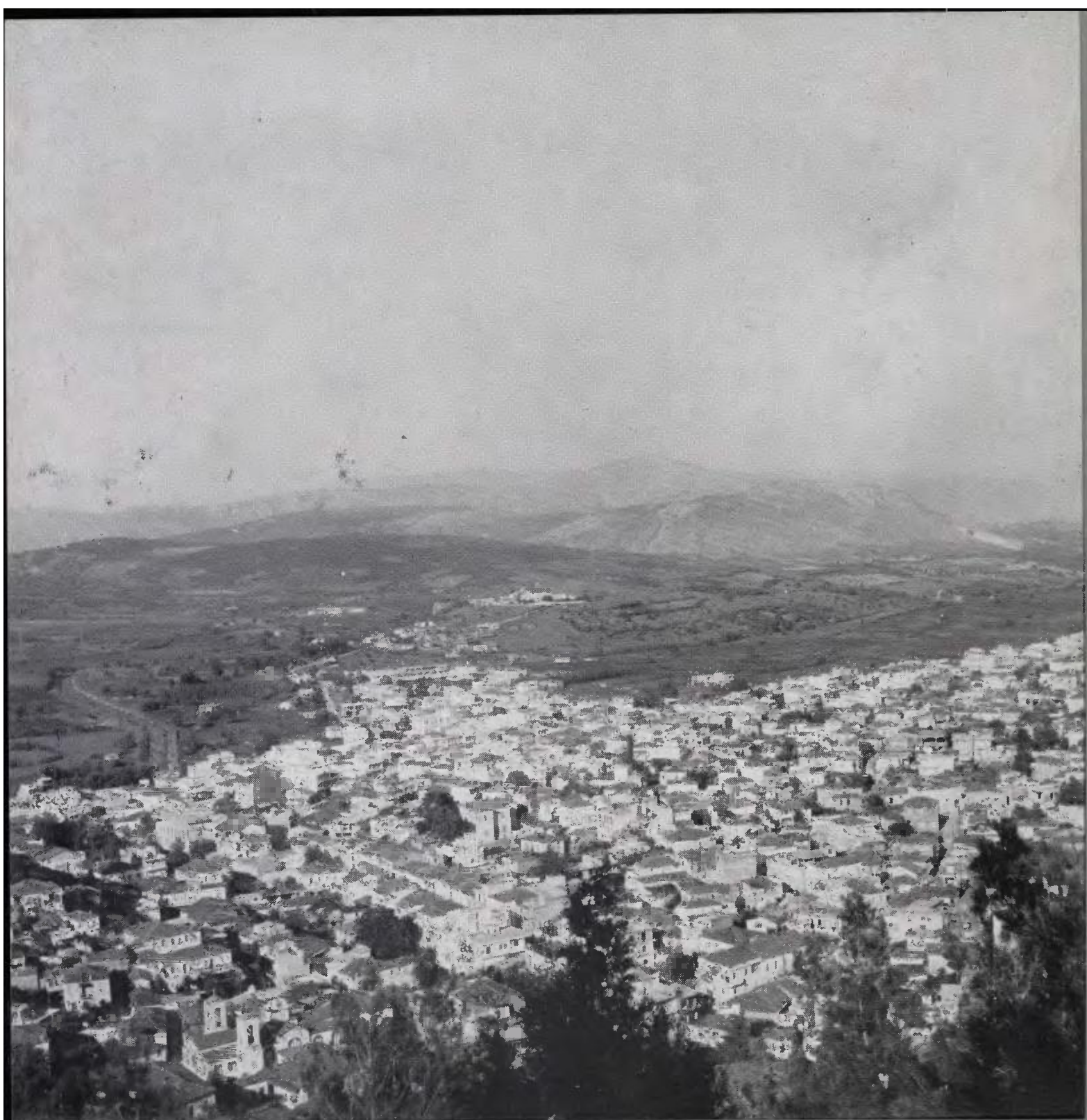
ΔΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΙ
ΑΛΛΟΙΟΥΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ
ΑΦΗΣΟΥΝ ΗΞΥΧΟΥΣ

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΠΟΙΟΥ
ΜΑΣ ΚΟΛΛΗΣΕ
ΑΠΟ ΠΙΣ

ΚΑΠΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΝ
ΔΕΝ ΤΟΝ ΒΛΕΠΕΙΣ
ΦΕΤΟΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΗ

ΕΚΑΝΕ ΠΟΛΥ ΚΡΥΟ
ΦΕΤΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΛΘΩ
ΜΕ ΤΟ ΕΛΚΥΘΡΟ

Αποψις τῆς Λιβαδιᾶς ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ Κάστρο.

Vue de Livadia du haut du Château.